



# รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ (สมัยสามัญ)

Digital Object  
Assembly Library

วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

## ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาร่วมประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๒ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียน  
เปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ขณะนี้ยังไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ก็ยังไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนครับ ก่อนที่จะมีการพิจารณานุมัติพระราชกำหนดแก้ไข  
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๕ ผมได้รับญัตติ ลงวันที่ ๒๐  
พฤษภาคม ๒๕๖๕ เรื่องขอตั้งใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๙ ซึ่ง  
คุณธรรมนุญ ลัดพลี กับคณะ เป็นผู้เสนอกับได้รับญัตติของคุณเสนอ พึ่งเจียม ลง  
วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เหมือนกัน เรื่อง ขอตั้งใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๕๙  
ขอเชิญคุณธรรมนุญเสนอเหตุผลที่ยื่นญัตติเข้ามา

นายธรรมนุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่  
เคารพครับ กระผม ธรรมนุญ ลัดพลี กระผมขอกราบเรียนเสนอเหตุผลในการที่เสนอ  
ญัตติขอตั้งใช้ข้อบังคับ และให้การลงคะแนนกระทำการโดยการเปิดเผย ทั้งนี้เนื่องด้วย  
เหตุผลที่ว่าในเรื่องนี้ พระราชกำหนดนี้เป็นพระราชกำหนดที่มีผลทางด้านความมั่นคง  
อย่างมาก และรัฐบาลจำเป็นต้องให้การพิจารณานุมัติพระราชกำหนดนี้ผ่านไปด้วยความ  
ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นการใช้ดุลพินิจของสมาชิกผู้ที่มีเกียรติทั้งหลาย ควรจะได้กระทำโดย  
อิสระแล้วก็เปิดเผยตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้เพื่อให้การใช้สิทธิ์ลงคะแนนได้แสดง



ออกเป็นให้เห็นโดยทั่วกันถึงความสุจริตในการใช้สิทธิ์ และในการนั้นก็จะได้ไม่เกิดผล ต่อเนื่องในทางที่ไม่เหมาะสมด้วยประการใด ๆ ไม่ว่าที่จะเกิดในบรรดาของทางสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ หรือในบรรดาสมาชิกวุฒิสภาในการใช้สิทธิ์ออกไปดังกล่าว ขอบ พระคุณครับ!

ประธานรัฐสภา : หมายความว่าคุณธรรมนุญ ของตใช้ข้อบังคับ เพื่อให้มี การลงมติ โดยเปิดเผยใช่ไหมครับ

นายธรรมนุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ใช่ครับ ให้การลงมติกะทำได้โดยลง คะแนน โดยเปิดเผยครับผม

ประธานรัฐสภา : ต่อกันคุณเสนอ ฟังเจียม ครับ เจ้าของอีกก๊อติหนึ่ง คุณเสนอ อยู่หรือเปล่าครับ

(นายเสนอ ฟังเจียม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานรัฐสภา : คุณเสนอไม่อยู่หรือครับ ถ้าอย่างนั้นผมขมดึกจากที่ประชุม ว่าตามที่คุณธรรมนุญ ลัดพลี กับพวก ๓๐ คน ของตใช้ข้อบังคับตามมาตรา ๑๔๑ เพื่อ จะตใช้บังคับข้อ ๕๕ บางส่วน เพื่จะตลงคะแนนโดยเปิดเผย ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควร ให้ตใช้ข้อบังคับเฉพาะตอนนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕๐ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานรัฐสภา : ครับ ว่าอย่างไรครับ คุณเชวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลวราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอุบลราชธานี สังกัด พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมมีความสงสัยในญัตตินี้ครับว่า ที่ให้มีการงดให้ลง คะแนนเสียงโดยเปิดเผยตามข้อ ๕๕ นี้ มีผลไปถึงกฎหมายฉบับใด ผู้บัญญัติก็ไม่ได้ อภิปรายให้เห็นแจ้งชัด แล้วอีกประการหนึ่ง ท่านผู้อภิปรายก็บอกว่าถ้าลงอย่างเปิดเผยแล้ว



จะทำให้มีการออกคะแนนโดยอิสระ มันจะอิสระได้อย่างไรถ้าเปิดเผย ฉบับนี้ครับมันถึงจะอิสระ กระผมยังไม่เข้าใจท่านผู้เป็นประธาน อาจจะถามท่านผู้เสนอญัตติ ที่กระผมประธานกรรมาธิการเรื่องนี้มีความสงสัยครับ หลายท่านซึ่งสมาชิกในรัฐสภาท่านก็จะสงสัยเช่นเดียวกับกระผมครับ ขอขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : เตียว ผมขอแจ้งมติเสียก่อน เพราะเรื่องมันเสร็จไปแล้วนะครับ สภาเห็นควรให้ตั้งใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ได้ ๒๕๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๕ ท่าน ก็เป็นอันว่าให้ตั้งได้ตามที่คณะกรรมการเสนอ และเพื่อความเข้าใจแจ่มชัด ตามที่คุณเขว้างศักดิ์ถาม คุณกรรมการกราบทูลอธิบายเพิ่มเติมนิดหน่อยครับ

นายธรรมบุญ สัตย์ผลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงเรื่องนี้ก็จบไปแล้ว มีการลงมติเด็ดขาด แต่ว่าเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมกราบเรียน ว่าเนื่องจากในวาระนี้ก็มีกำหนดอยู่แล้วในวาระประชุมที่ท่านคงได้รับไป และศึกษาไว้ล่วงหน้าแล้วว่าเป็นวาระคณะมนตรีพระราชกำหนด แล้วท่านประธานก็ได้กล่าวในการที่ได้แจ้งต่อที่ประชุมนี้ที่แรกแล้ว จนเป็นที่เข้าใจตามนี้ไม่ต้องอ้างถึง แล้วส่วนการลงคะแนนโดยเปิดเผยนั้น กระผมก็ถือว่าเป็นตามข้อบังคับแล้วว่าให้ลงเปิดเผยทุกคนก็มีสิทธิ์ที่จะลงได้ เพราะว่าถ้าไม่เปิดเผยทุกคนก็มีสิทธิ์ที่จะไม่ลง ก็เดินออกไปก็ได้ ขอขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปนี่เป็นการพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(นายฤทธิ์ คินทนนท์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : ไหนครับว่าอย่างไร

นายฤทธิ์ คินทนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กระผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) ขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วน ผมมีเรื่องที่จะต้องรบกวนรัฐสภาสัก ๑ หรือ ๒ นาที คือเรื่องขานาชายข้าวในราคาซึ่งรัฐบาลกำหนดนั้น ไม่ได้ตามที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ โดยเฉพาะข้าวหน้าครับ สุกทางเหนือมาทางใต้ ผลไม้สุก



จากใต้ขึ้นเหนือ เวลานั้นชาวแถวชานเมืองแถวกรุงเทพ ฯ กำลังเขี้ยวอยู่ แต่ชาวที่เชียงรายนั้นกำลังเกี้ยว แล้วเวลานี้ขายไม่ได้ตามที่รัฐบาลได้ประกาศกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นก็สร้างความสะดวกร้อนให้ชาวไร่ชาวนามาก โดยเฉพาะท่านประธานจะทราบหรือไม่ครับ ในภาคเหนือเวลานี้มีหน่วยหนึ่งเขาเรียกว่าหน่วย นรพ. หน่วยปฏิบัติการพิเศษเพื่อประชาชน พวกนี้สะดวกเป็นแกนนำสนับสนุนเพื่อให้ชาวนาได้ขายข้าวได้ราคาที่รัฐบาลกำหนด วันที่ ๖ พฤษภาคม ชาวนาจำนวนหนึ่ง ๓๐๐ คน ๔๐๐ คน ได้เดินขบวนที่อำเภอพาน คำนิหารัฐบาลว่าไม่ได้สนใจในภาวะความเป็นอยู่ของชาวนาอย่างจริงจัง แล้วก็มาประท้วงนายอำเภอ ประท้วงผู้แทนราษฎรทั้ง ๒ ท่าน คือ ผมงกับนายแพทย์สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ ที่อำเภอพาน

ประธานรัฐสภา : เตี่ยควรวี๋ ขอประทานโทษครับ ขอประทานให้เรื่องตอนนี้เสร็จเสียก่อนได้ไหม

นายฤทธิ อินทนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ผมงขอ ๒ นาทีนะครับ เตี่ยนี้ ๑ นาทีผ่านไปแล้วยะครับ ขอ ๒ นาทีครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ

นายฤทธิ อินทนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : นาที่ที่ ๒ คือจะบอก ว่า วันที่ ๑๑ เขาเดินขบวนอีกครั้ง และวันที่ ๑๖ นี้ก่อนผมจะมาประชุมนี้ก็มอบเรื่องนี้ให้ผมให้พูดกับทางคณะรัฐมนตรี ทางผู้เกี่ยวข้องจะเป็น ลตท. กิตติ จะเป็นองค์การคลังสินค้ากิตติ วันที่ ๓๑ นี้เขาจะเดินขบวนอีกครั้ง แล้วก็ก็ขยายของเขาสองสามวันเวลานี้ยังเดินแค่เชียงรายนะครับ ถ้าเดินทั้งลำปางทั้งเชียงใหม่ด้วยและโดยเฉพาะมาเดินภาคกลางแล้วอะไรจะเกิดขึ้นครับ แล้วถ้ากรรมกรเดินขบวนกัน ๕,๐๐๐ คน ๓,๐๐๐ คนนี้เรายังพอมินันนี่ กำลังส่วนนั้นส่วนนี้ไปปะทะนะครับ แต่ถ้าชาวนาเป็นล้าน ๆ คนทั่วประเทศประท้วงรัฐบาลว่าไม่เอาใจใส่พวกเขาเนี่ยอะไรจะเกิดขึ้นครับ มีชาวนาคนหนึ่งมาพูดกับผมนะครับ เขาทำนาตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี ๑๖ ปี จนอายุ ๗๐ ปีแล้วเขาก็ยากจนอยู่อย่างเก่า เขาบอกว่าทำไมกลุ่มเขากลุ่มอาชีพของพวกชาวไร่ชาวนานี้ทำงานหนักที่สุด ทำไม



๑๐๕

ต้องยากจนที่สุดด้วยแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ เพราะฉะนั้นผมขอปรึกษาท่าน  
ประธานคณะนี้ครับ ลวบ ๒ นาทีเดียวครับ ขอประทานโทษครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ผมก็ขอกราบเรียนฝากคณะรัฐมนตรีไว้ครับ

ต่อไปนี้ก็เนื่องจากได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐)

พ.ศ. ๒๕๒๕ ใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ และคณะ  
รัฐมนตรีได้เสนอ พระราชกำหนดฉบับนี้ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาอนุมัติตามที่รัฐธรรมนุญ  
มาตรา ๒๐๓ (๔) ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ



Digital Object  
National Assembly Library

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๗๕๐

สำนักนายรัฐมนตรี

๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๕

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นกฎหมายแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำพระราชกำหนดดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัยมาตรา ๒๐๓ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประमाण อติเรกสาร

(ประमाण อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.



Digital Object  
National Assembly Library

## พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช      มีพระบรมราชโองการ  
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย  
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล  
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-  
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง  
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๐  
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน



“(๓) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำปริมณาคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทเงินทุน หรือดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงิน ที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘

(ข) ผลต่างระหว่างราคาได้ก่อนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๔ (๓) (ก) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๔ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือนิติบุคคล ผู้โอนตัวเงินหรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้ยืมหรือผู้เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนั้นเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้ ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามอัตราภาษีเงินได้และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้”





มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในชนิด ๑ ของประเภทการคำ ๔ แห่ง บัญชีลัทธิ  
ภาวการคำ ห้าหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย  
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้  
ความต่อไปนี้เป็นแทน

| ประเภทการคำ | รายการที่ประกอบรายการคำ                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | ผู้ประกอบการคำที่มี<br>หน้าที่เสียภาษีการคำ | อัตราภาษี<br>ร้อยละ<br>ของรายรับ |
|-------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------|----------------------------------|
|             | <p>“ชนิด ๑</p> <p>(ก) การรับพิมพ์ เย็บสมุด เอกสาร<br/>หรือทำปก</p> <p>(ข) การรับถ่าย ล้าง คัดหรือขยายรูป<br/>การทำบล็อก การถ่ายทำหรือสร้าง<br/>ภาพยนตร์</p> <p>(ค) การปลูกสร้างหรือการก่อสร้าง<br/>ทุกชนิด</p> <p>(ง) การรับโฆษณาด้วยวิธีการทุกชนิด</p> <p>(จ) การรับตัด ตัด แต่งผม หรือ<br/>ตกแต่งร่างกาย</p> <p>(ฉ) การรับจ้างทำของอย่างอื่น</p> | ผู้รับจ้าง                                  | ๓.๐”                             |



มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประกาศการค้ำ ๑๒ แห่ง  
 บัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข  
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๕  
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

| ประเภทการค้า | รายการที่ประกอบการค้า                                                                                                                                                                                                                                                                                           | ผู้ประกอบการค้าที่มี<br>หน้าที่เสียภาษีการค้า       | อัตราภาษี<br>ร้อยละ<br>ของรายรับ |
|--------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------|----------------------------------|
|              | <p><u>“ชนิด ๑</u><br/>           ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม<br/>           หรือค่าบริการที่เรียกเก็บ</p> <p><u>ชนิด ๒</u><br/>           ถ้าใครคนหนึ่งขายจ่ายใด ๆ จากการ<br/>           แลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การ<br/>           ออก ซื้อหรือขายตัวเงิน หรือการ<br/>           ส่งเงินไปต่างประเทศ</p> | <p>ผู้ประกอบการกิจการ</p> <p>ผู้ประกอบการกิจการ</p> | <p>๓.๐</p> <p>๑๕.๐”</p>          |

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๖ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์  
 ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ  
 แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน



๑๑๑

| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | ค่าการแสดงปี | ผู้ต้องเสียอากร | ผู้ต้องชดเชย<br>Library<br>แสดงปี |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|-----------------|-----------------------------------|
| <p>๑. <u>เช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง</u><br/><u>อย่างคนหรือแพ</u><br/>ทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษ<br/>ของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งค่าเช่าหรือเงิน<br/>กินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกัน<br/>ตลอดอายุการเช่า</p> <p><u>หมายเหตุ</u><br/>(๑) ถ้าสัญญาเช่ามิได้กำหนดอายุการ<br/>เช่า ให้ถือว่ามิกำหนด ๓ ปี<br/>(๒) ถ้าสัญญาเช่าฉบับใดครบกำหนด<br/>อายุการเช่าหรือครบกำหนด ๓ ปี ตาม (๑)<br/>แล้ว ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินอยู่ และ<br/>ผู้ให้เช่ารู้ความนั้นแล้วไม่ทักท้วง ทั้งมิได้<br/>ทำสัญญาใหม่ให้ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้น<br/>ได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการ<br/>เช่า และต้องเสียอากรภายในสามสิบวัน<br/>นับแต่วันที่ยกถือว่าเริ่มทำสัญญาใหม่นั้น</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u><br/>เช่าทรัพย์สินใช้ในการทำนา ไร่ สวน</p> <p>๒. <u>โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตรและ</u><br/><u>ใบรับรองหนี้ ซึ่งบริษัท สมาคม</u><br/><u>คณะบุคคลหรือองค์การใด ๆ เป็น</u><br/><u>ผู้ออก</u></p> | ๑ บาท        | ผู้ให้เช่า      | ผู้เช่า                           |



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                     | ค่าอากรแสตมป์ | ผู้ที่ต้องเสียอากร | ผู้ที่ต้องขีดฆ่า<br>แสตมป์ |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|--------------------|----------------------------|
| <p>คิดตามราคาหุ้นที่ชำระแล้วหรือตาม<br/>ราคาในตราสาร แล้วแต่อย่างใดจะ<br/>มากกว่าทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท<br/>หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท<br/><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p>                | ๑ บาท         | ผู้โอน             | ผู้รับโอน                  |
| <p>ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทย<br/>ข. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และใบรับรอง<br/>หนี้ทั้งสหกรณ์หรือธนาคารเพื่อการ-<br/>เกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็น<br/>ผู้ถือ</p>                            |               |                    |                            |
| <p>๓. <u>เช่าซื้อทรัพย์สิน</u><br/>ทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาทหรือเศษ<br/>ของ ๑,๐๐๐ บาทแห่งราคาทั้งหมด<br/><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u><br/>เช่าซื้อทรัพย์สินใช้ในการทำนา ไร่<br/>สวน</p> | ๑ บาท         | ผู้ให้เช่า         | ผู้เช่า                    |
| <p>๔. <u>จ้างทำของ</u><br/>ทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาทหรือเศษ<br/>ของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้างที่กำหนด<br/>ไว้</p>                                                                           | ๑ บาท         | ผู้รับจ้าง         | ผู้รับจ้าง                 |
| <p><u>หมายเหตุ</u><br/>(๑) ถ้าในเวลากระทำสัญญาจ้างทำของ<br/>ไม่ทราบจำนวนสินจ้างว่าเป็นราคาเท่าใด</p>                                                                                 |               |                    |                            |



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | ค่าอากรแสตมป์ | มูลค่าที่ต้องเสียอากรแสตมป์ | ผู้ต้องชดเชย |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|-----------------------------|--------------|
| <p>ให้ประมาณจำนวนเงินจ้างตามสมควร แล้วเสียอากรตามจำนวนเงินจ้างที่ประมาณนั้น</p> <p>(๒) ถ้ามีการรับเงินเงินจ้างเป็นคราวๆ และอากรที่เสียไว้เดิมยังไม่ครบให้เสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องเสียทุกครั้งในทันทีที่มีการรับเงิน</p> <p>(๓) เมื่อการรับจ้างทำงวดได้สิ้นสุดลงแล้วและปรากฏว่าได้เสียอากรเกินไปให้ชดเชย ตามมาตรา ๑๒๒ ได้</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>สัญญาที่ทำขึ้นนอกประเทศไทยและการปฏิบัติตามข้อสัญญานั้นมิได้ทำในประเทศไทย</p> <p>๕. <u>กู้ยืมเงิน หรือการตกลงให้เบิกเงิน</u></p> <p><u>เกินบัญชีรายธนาคาร</u></p> <p>ทุกจำนวนเงิน ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งยอดเงินที่กู้ยืมหรือตกลงให้เบิกเกินบัญชี</p> <p><u>ยกเว้น ไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์หรือสหกรณ์กู้ยืมจากสหกรณ์หรือจากรายการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร</p> | ๑ บาท         | ผู้ให้กู้                   | ผู้กู้       |



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                        | ค่าอากรแสตมป์ | ผู้ที่ต้องเสียอากร | ผู้ที่ต้องขึ้นค่า<br>แสตมป์ |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|--------------------|-----------------------------|
| ๖. กรมธรรม์ประกันภัย                                                                                                                                    |               |                    |                             |
| (ก) กรมธรรม์ประกันวินาศภัย                                                                                                                              |               |                    |                             |
| ทุก ๒๕๐ บาท หรือเศษของ ๒๕๐ บาท แห่งภัยประกันภัย                                                                                                         | ๑ บาท         | ผู้รับประกันภัย    | ผู้รับประกันภัย             |
| (ข) กรมธรรม์ประกันชีวิต                                                                                                                                 |               |                    |                             |
| ทุก ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งจำนวนเงินที่เอาประกันภัย                                                                                         | ๑ บาท         | ผู้รับประกันภัย    | ผู้รับประกันภัย             |
| (ค) กรมธรรม์ประกันภัยอื่น ๆ                                                                                                                             |               |                    |                             |
| ทุก ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งจำนวนเงินที่เอาประกันภัย                                                                                         | ๑ บาท         | ผู้รับประกันภัย    | ผู้รับประกันภัย             |
| (ง) กรมธรรม์เงินปัน                                                                                                                                     |               |                    |                             |
| ทุก ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่งต้นทุนเงินปันนั้น หรือถ้าไม่ปรากฏต้นทุน ให้คิดทุก ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท แห่ง ๓๘.๖๐ เท่าของรายได้ประจำปี | ๑ บาท         | ผู้รับประกันภัย    | ผู้รับประกันภัย             |
| (จ) กรมธรรม์ประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยนำไปให้ผู้อื่นประกันอีกต่อหนึ่ง                                                                                 | ๑ บาท         | ผู้รับประกันภัย    | ผู้รับประกันภัย             |



๑๑๕

| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | ค่าอากรแสตมป์                            | ผู้ที่ต้องเสียอากรแสตมป์ | ผู้ที่ต้องขีดฆ่า |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------|--------------------------|------------------|
| <p>(น) <u>บันทึกการต่ออายุกรรมกรรมประกันภัยเดิม</u></p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>(ก) การประกันภัยสัตว์พาหนะซึ่งใช้ในการเกษตรกรรม</p> <p>(ข) บันทึกประกันภัยหรือกรรมกรรมประกันภัยชั่วคราว ซึ่งรับรองจะออกกรรมกรรมประกันภัยตัวจริง แต่ถ้าผู้ทรงจะเรียกร้องเอาสิทธิอย่างอื่นนอกจากให้ส่งมอบกรรมกรรมประกันภัยตัวจริงแล้วต้องปิดแสตมป์เสียก่อน เช่นเดียวกับที่จะต้องปิดสำหรับประกันภัยตัวจริง”</p> | กิ่งอัตราซึ่งเรียกเก็บสำหรับกรรมกรรมเดิม | ผู้รับประกันภัย          | ผู้รับประกันภัย  |

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน ๙.๑๒. และ ๑๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                      | ค่าอากรแสตมป์ | ผู้ที่ต้องเสียอากร     | ผู้ที่ต้องชดเชย<br>แสตมป์ |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|------------------------|---------------------------|
| <p>“๕. (๑) <u>ตั๋วแลกเงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตั๋วแลกเงิน ฉบับละ</u></p> <p>(๒) <u>ตั๋วสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตั๋วสัญญาใช้เงิน ฉบับละ</u></p>                                     | ๒ บาท         | ผู้ส่งจ่าย             | ผู้ส่งจ่าย                |
| <p>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</p> <p>ถ้าตัวออกเป็นสำรับและฉบับแรกในสำรับนั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้ว ฉบับอื่น ๆ ไม่ต้องปิดอีก แต่ต้องสลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่า ได้เสียอากรแล้ว</p> <p>๑๒. เช็ก หรือหนังสือกำสั่งใด ๆ ซึ่ง</p> | ๒ บาท         | ผู้ออกตัว              | ผู้ออกตัว                 |
| <p><u>ใช้แทนเช็ก ฉบับละ</u></p> <p>๑๕. <u>เช็กสำหรับผู้เดินทาง</u></p>                                                                                                                                                | ๒ บาท         | ผู้ส่งจ่าย             | ผู้ส่งจ่าย                |
| <p>(ก) <u>ออกในประเทศไทย ฉบับละ</u></p> <p>(ข) <u>ออกในต่างประเทศแต่ให้ชำระในประเทศไทย ฉบับละ</u></p>                                                                                                                 | ๒ บาท         | ผู้ออกเช็ก             | ผู้ออกเช็ก                |
|                                                                                                                                                                                                                       | ๒ บาท         | ผู้ทรงคนแรกในประเทศไทย | ผู้ทรงคนแรกในประเทศไทย    |

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๐, ๒๒ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน





| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | ค่าอากรแสตมป์  | ผู้ต้องเสียอากร          | ผู้ต้องชดเชย<br>แสตมป์   |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------|--------------------------|--------------------------|
| <p>“๑๖. <u>ใบรับของซึ่งออกให้เนื่องในกิจการ</u><br/> <u>วิขนส่งสินค้าโดยทางน้ำ ทางบก</u><br/> <u>และทางอากาศ</u> ก่อ ตราสารซึ่งลง</p> <p>ลายมือชื่อพนักงานหรือนายสินค้า<br/>         ของยานพาหนะวิขนส่ง ซึ่งออก<br/>         รับของดังระบุไว้ในใบรับนั้นเมื่อไม่<br/>         ได้ออกบิลออฟเลตติง ฉบับละ</p> <p>หมายเหตุ<br/>         ถ้าออกเป็นสำรับให้ปิดแสตมป์ตาม<br/>         อัตราทุกฉบับ</p> | ๑ บาท          | ผู้ออกใบรับ              | ผู้ออกใบรับ              |
| <p>๑๘. <u>จำนำ</u><br/>         จำนวนหนึ่งทุก ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษ<br/>         ของ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>ถ้าการจำนำมิได้จำกัดจำนวนหนึ่งไว้<br/> <u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>(ก) ตัวจำนำของโรงจำนำที่ได้รับ<br/>         อนุญาตตามกฎหมาย</p> <p>(ข) จำนำอันเกี่ยวกับกัญมซึ่งได้ปิด<br/>         แสตมป์บริบูรณ์แล้วตามข้อ ๕</p>                                                                    | ๑ บาท<br>๑ บาท | ผู้รับจำนำ<br>ผู้รับจำนำ | ผู้รับจำนำ<br>ผู้รับจำนำ |
| <p>๑๕. <u>ใบรับของคลังสินค้า</u><br/>         ๒๐. <u>คำสั่งให้ส่งมอบของ</u> คือตราสารซึ่ง<br/>         บุคคลผู้ปรากฏชื่อในตราสารนั้น<br/>         หรือซึ่งบุคคลผู้นั้นตราชื่อไว้หรือผู้</p>                                                                                                                                                                                                       | ๑ บาท          | นายคลังสินค้า            | นายคลังสินค้า            |



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                        | ค่าอากรแสตมป์ | ผู้ที่ต้องเสียอากร | ผู้ที่ต้องขีดฆ่า<br>แสตมป์ |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|--------------------|----------------------------|
| <p>ทรงมีสิทธิที่จะรับมอบสินค้าอันอยู่ใน<br/>ในอุหรือเมืองท่าหรือคลังสินค้า ซึ่ง<br/>รับเก็บหรือรับฝาก โดยเรียกเก็บ<br/>ค่าเช่า หรือรับสินค้าอันอยู่ในท่า<br/>สินค้าโดยที่เจ้าของลงลายมือชื่อหรือ<br/>มีผู้คนลงลายมือชื่อแทนในเมื่อขาย<br/>หรือโอนทรัพย์สินอันปรากฏในตรา<br/>สารนั้น</p> | ๑ บาท         | ผู้ออกคำสั่ง       | ผู้ออกคำสั่ง               |
| <p>๒๒. การขาทาของอนุญาตตุลาการ</p>                                                                                                                                                                                                                                                      |               |                    |                            |
| <p>(ก) ในกรณีซึ่งพิพาทกันด้วยจำนวน<br/>เงิน หรือราคาทุกจำนวนเงิน<br/>๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐<br/>บาท</p>                                                                                                                                                                             | ๑ บาท         | อนุญาตตุลาการ      | อนุญาต<br>ตุลาการ          |
| <p>(ข) ในกรณีอื่นซึ่งไม่กล่าวถึงจำนวน<br/>เงินหรือราคา</p>                                                                                                                                                                                                                              | ๑๐ บาท        | อนุญาตตุลาการ      | อนุญาต<br>ตุลาการ          |

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ หัวยหมวด ๖  
ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลกฎหมาย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ  
ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน



| ลักษณะแห่งตราสาร                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | ค่าอากรแสตมป์ | ผู้ต้องเสียอากร | ผู้ต้องชดเชวา<br>ใน<br>แสตมป์ |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|-----------------|-------------------------------|
| <p>“๒๘. <u>ใบรับ</u> เฉพาะตามที่ระบุต่อไปนี้</p> <p>(ก) ใบรับรางวัลสลากกินแบ่งของรัฐบาล</p> <p>(ข) ใบรับสำหรับการโอน หรือก่อตั้ง<br/>สิทธิใดๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์<br/>ในเมื่อนิติกรรมที่เป็นเหตุให้ออก<br/>ใบรับนั้นมีการจดทะเบียนตาม<br/>กฎหมาย</p> <p>(ค) ใบรับสำหรับการขาย ขายฝาก<br/>ให้เช่าซื้อหรือโอนกรรมสิทธิ์ยาน-<br/>พาหนะ <sup>๕</sup> หรือเฉพาะยานพาหนะ<br/>ซึ่งมีการจดทะเบียนตามกฎหมาย<br/>ว่าด้วยยานพาหนะนั้นๆ</p> <p>ถ้าใบรับตาม (ก) (ข) หรือ (ค)<br/>มีจำนวนเงินตั้งแต่ ๒๐๐ บาทขึ้นไป<br/>ทุก ๒๐๐ บาท หรือเศษของ<br/>๒๐๐ บาท</p> <p><u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u></p> <p>ใบรับสำหรับรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้<br/>ตามหมวด ๔”</p> | ๑ บาท         | ผู้ออกใบรับ     | ผู้ออกใบรับ                   |



มาตรา ๑๑ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่อุกยยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในกรณีปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

**พลเอก ป. ฉัตรสุภาวะ**

นายกรัฐมนตรี

---

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็น ต้องปรับปรุงอัตราภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลึกเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่ กรณีที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ปีงบประมาณปี ๒๕๖๓ และปีงบประมาณปี ๒๕๖๔ มีความจำเป็นเร่งด่วน ที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้



นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน  
รัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดแก้ไข  
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖  
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ มาเพื่อขออนุมัติต่อรัฐสภานี้ เหตุผลที่รัฐบาลต้องปรับปรุงพระราช  
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) เป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติงบประมาณ  
รายจ่ายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๒๕ ซึ่งรัฐสภาได้อนุมัติให้ประกาศใช้ไปแล้ว  
กล่าวคือ ในการทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐสภาได้อนุมัติให้ตั้งรายจ่าย  
เป็นวงเงิน ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาท และกำหนดรายได้ ๔๙๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยให้รวมยอด  
ปรับปรุงภาษีอากร ๖,๔๓๓ ล้านบาท ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ  
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลายประการ เช่นการปรับปรุงภาษีสรรพสามิต ด้านบุหรี่ และ  
สุราขาว ในการปรับปรุงด้านอากรขาเข้า และเมื่อรวมกับพระราชกำหนดฉบับนี้แล้ว  
รัฐบาลคาดว่าจะสามารถเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐสภาได้อนุมัติไว้ สำคัญ  
ของการแก้ไขปรับปรุงพระราชกำหนดฉบับนี้ ๓ ประการด้วยกัน ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่เป็นดอกเบ๊กเงินฝาก ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม  
และผลต่างของการจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบรรพหพเงินทุนเป็นผู้  
ออกจากร้อยละ ๑๐ เป็นร้อยละ ๑๒.๕ และขยายเวลาที่จะเลื่อนชำระภาษีโดยไม่นำไปรวมกับ  
รายได้เกินที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ตามมาติดจากปี ๒๕๒๖ เป็นปี ๒๕๒๙ เหตุผลที่รัฐบาลต้อง  
ปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้ ดอกเบ๊กเงินฝาก เนื่องจากตามกฎหมายเดิมได้กำหนดให้ผู้มีเงินได้  
จากดอกเบี้ยเงินฝากไม่ต้องนำรายได้ส่วนนี้ไปรวมกับรายได้เกินที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ตาม  
ปกติจนถึงปี ๒๕๒๔ ก็ตั้งแต่หลังจากปี ๒๕๒๖ เป็นต้นไปจะต้องนำรายได้จากดอกเบี้ยเงิน  
ฝากไปรวมกับรายได้เกินเพื่อคำนวณเสียดอกเบี้ยเงินได้ตามปกติ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง ๒  
ปีเท่านั้นก็จะครบกำหนดตามที่กฎหมายกำหนดไว้และตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม  
แห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ได้ตั้งเป้าหมายให้มีการระดมเงินออกมาจากเงินฝากเพื่อพัฒนาประเทศ  
ไว้สูง รัฐบาลจึงเห็นสมควรให้มีการขยายเวลาการเสียภาษีเงินได้ของผู้มีเงินได้จากดอกเบี้ย  
เงินฝากที่จะเลือกชำระภาษี โดยไม่นำไปรวมกับรายได้เกินที่ต้องยื่นเสียภาษีเงินได้ตามปกติ



ออกไปอีก ๓ ปี จากที่กำหนดไว้เดิมถึงปี ๒๕๒๖ เป็นถึงปี ๒๕๒๙ เพื่อให้การออมเพื่อให้  
ระดมเงินออมและบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่เพื่อความ  
เป็นธรรมและเหมาะสม เห็นควรปรับอัตราภาษีเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ ๑๒.๕

๒. ปรับอัตราภาษีการค้ำจากการรับจ้างทำของ ซึ่งเดิมมีอัตราร้อยละ ๒ เป็น  
ร้อยละ ๓ ปรับอัตราภาษีการค้ำของสถาบันการเงินประเภทดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม  
หรือค่าบริการจากร้อยละ ๒.๕ เป็นร้อยละ ๓ และกำไรจากการแลกเปลี่ยนเงิน หรือการ  
ซื้อขายเงินตราต่างประเทศ จากร้อยละ ๑๐.๕ เป็นร้อยละ ๑๕ เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะ  
เศรษฐกิจปัจจุบัน

๓. ปรับปรุงอัตราอากรแสตมป์สำหรับเช็คเป็นต้นเงินอย่างอื่น จากฉบับละ ๑  
บาท เป็นฉบับละ ๒ บาท และได้ปรับปรุงอัตราอากรแสตมป์ที่เดิมกำหนดเป็นสตางค์ ทุก  
รายการให้เป็นบาทหมด เช่น เดิมกำหนดไว้ ๑๐๐ บาทต่อ ๑๐ สตางค์ ปรับปรุงเป็น  
๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ บาท เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะในปัจจุบันที่ไม่มีโอกาสที่จะได้ ใช้เศษ  
สตางค์กันอยู่แล้วโดยทั่วไป

การที่รัฐบาลได้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยประมวลรัษฎากรในด้านต่าง ๆ ใน  
ครั้งนี้ เป็นเพราะรัฐบาลมีความจำเป็นต้องดำเนินการหารายได้มาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและ  
สังคมของประเทศ และเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศให้มั่นคง  
การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยประมวลรัษฎากรต้องพิจารณาโดยถ้วนและลึก เพื่อรักษา  
ประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็น  
กรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้อง  
ตราพระราชกำหนดขึ้น รัฐบาลหวังว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร  
(ฉบับที่ ๑๐) นี้คงจะได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากท่านสมาชิกของรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ  
ทุกท่าน

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกสงฆ์จะสอบถามอะไรรัฐบาล ขอเชิญครับ

นายจรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน  
ที่เคารพ กระผม จรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมได้



ทั้งทางรัฐบาลได้เสนอ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยละเอียด แล้ว  
 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนั้นมีความผิดพลาดและบกพร่องหลายอย่าง  
 หลายประการด้วยกัน คณะผมอยากรจะชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของรัฐบาลที่เสนอมาใน  
 การประชุมรัฐสภาครั้งนี้

ประการแรกที่สุดนั้น ร่างพระราชกำหนดฉบับนั้นนั้นไม่สอดคล้องกับแผน  
 พัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ ที่รัฐบาลได้เสนอไว้ กล่าวคือรัฐบาลได้ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕  
 เรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากร ในปี ๒๕๒๔ นั้น รัฐบาลจะเก็บภาษีอากร  
 จากร้อยละ ๒๐.๖ เป็นร้อยละ ๒๓.๑ ในปี ๒๕๒๔ แต่ภาษีทางอ้อมนั้นในประเภทภาษีการ  
 ค้ารัฐบาลได้กล่าวไว้ได้เขียนในโครงร่างของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ ไว้ว่า จะปรับอัตรา  
 ภาษีการค้าสำหรับสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือย เช่น ในที่คลับ ออบอบนวด และภัตตาคาร  
 ให้สูงขึ้น กับทั้งพร้อมที่จะปรับปรุงการจัดเก็บประเภทกิจการและสินค้าโดยให้มีกิจการหรือ  
 สินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเสียภาษีในลักษณะเดียวกัน คณะผมอยากรจะกราบเรียนว่า  
 เมื่อรัฐบาลได้ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ ขึ้นมาเช่นนั้นแล้วแต่รัฐบาลก็ไม่ได้เก็บภาษีการค้า  
 ประเภทที่คณะผมกล่าวมา แต่รัฐบาลได้มาเพิ่มภาษีการค้าประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อาทิ  
 เช่น การรับพิมพ์หนังสือ การเก็บสมุด การทำปกสมุด การถ่ายรูป การตัดผม หรือ  
 ร้านตัดผมต่าง ๆ การที่รัฐบาลทำอย่างนั้นะครับ ทำให้ผู้มีอาชีพที่ไม่มั่นคงเหมือนอาชีพ  
 ยื่นที่ได้รับความเดือดร้อน ผู้ที่มีรายได้น้อยอยู่แล้วก็ยิ่งเดือดร้อนเพิ่มขึ้นไปอีก จึ่งอยู่  
 รัฐบาลอาจจะบอกว่าอาชีพในปัจจุบันนั้นส่วนมากแล้วคนที่มีอาชีพเหล่านี้เป็น คนว่างจ้างผู้มี  
 รายได้ดี แต่คณะผมอยากรจะกราบเรียนว่า การผลักภาระจากผู้ที่มีรายได้ดีหรือเจ้าของนะ  
 ครับ กิจการทางหุ้นส่วนเหล่านี้ก็ย่อมตกอยู่กับผู้ที่ไปรับบริการเป็นธรรมดา อันนี้คณะ  
 ผมไม่เห็นด้วย

ในประการที่ ๓ นั้น รัฐบาลก็ยังเขียนไว้ว่ารัฐบาลจะมุ่งที่จะเก็บภาษีทรัพย์สิน  
 หรือภาษีโรงเรือนเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ แต่ปรากฏว่าภาษีทรัพย์สิน  
 รัฐบาลก็ไม่เคยเสนอมาเพื่อที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้พิจารณา แม้แต่ภาษีโรงเรือนครับ  
 รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดเมื่อปีที่แล้วนะครับ ให้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราการเก็บราคา



ปานกลางของภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน แต่ในที่สุดคณะรัฐบาลก็จำเป็นต้องเสนอพระราชกำหนดมาพิจารณา ในสภาแห่งนี้เมื่อการประชุมคราวที่แล้วเพื่อเปลี่ยนแปลงราคาเหล่านี้ จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ เพิ่มขึ้น

อีกประการหนึ่งนั้น กระผมเห็นว่ารัฐบาลนั้นไม่สามารถที่จะทำเก็บภาษีให้ได้ตามเป้าหมายของรัฐบาลที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นความผิดพลาดของกระทรวงการคลังหรือเปล่า กระผมไม่อาจจะทราบได้ เป้าหมายต่าง ๆ ที่รัฐบาลตั้งไว้นั้นจึงทำให้รัฐบาลเร่งที่จะเก็บภาษีจากผู้มีรายได้น้อย โดยไม่พิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้มีหน้าที่ที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากจะสร้างความเป็นธรรมให้แก่สังคมต้งนโยบายของรัฐบาลแล้ว รัฐบาลจะต้องแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ตามที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ ที่เขียนไว้เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาการเก็บภาษีของประเทศ กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายบุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ตามที่ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เสนอหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) ซึ่งพลสรุปประเด็นในการที่ท่านได้ชี้แจงต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่า รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงภาษีอากรให้เป็นไปในแนวทางตามที่รัฐสภานี้ได้อนุมัติงบประมาณ ปี ๒๕๒๕ เพื่อหารายได้จากก่วปรับปรุงภาษีอากรนั้นประมาณ ๖ พันล้านบาทเศษกระผมเองขอกราบเรียนว่า พังเหตุผลแล้วก็ต้องเป็นที่ยอมรับว่าในเอกสารส่วนงบประมาณที่ระบุไว้นั้นเกินดังที่ท่านได้แถลง แต่จากการปรับปรุงภาษี ๓ ประการของท่านนั้น กระผมคิดว่า การปรับปรุงจากภาษีเงินได้เงินฝากจากร้อยละ ๑๐ มาเป็นร้อยละ ๑๒ กระผมเชื่อว่าเป็นรายได้ส่วนหนึ่งซึ่งรัฐบาลจะได้จากคนมีเงินซึ่งไปฝากประจำ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องยอมรับว่าคนยากจนในระดับต่ำก็ย่อมที่จะมีการฝากเงินในธนาคาร ในลักษณะประจำก็มีอยู่จำนวนไม่น้อยเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นนอกจากผลกำไรขึ้นภาษีเงินได้จาก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์นั้น กระผมก็เชื่อว่าต้องกระทบกระเทือนจากผู้ที่ยากจนในฐานะปานกลาง





หรือฐานะต่ำที่ฝากเงินไว้กับธนาคารเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลต้องทำทุกวิถีทางในการที่จะหารายได้มาให้คุ้มกับรัฐบาลตั้งงบประมาณแล้วต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลจะเก็บรายได้จากภาษีอากรประมาณ ๑ แสน ๔ หมื่นล้าน เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนถามว่า ขณะนี้ซึ่งกระผมได้ทราบตัวเลขแล้ว ๆ ซึ่งอาจจะไม่เป็นความจริงว่ารัฐบาลยังขาดภาษีซึ่งเก็บไม่ได้อีกประมาณ ๒ หมื่นล้าน จากการที่รัฐบาลตั้งงบประมาณจัดเก็บภาษี ๑ แสน ๔ หมื่นล้าน ในปี ๒๕๒๕ นั้น แล้วพร้อมกันนั้น รัฐบาลก็สั่งลดรายจ่ายจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ลงประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็เป็นเงินประมาณ ๔ พันล้าน เพราะฉะนั้นรายการขาดที่เห็นได้แน่ ๆ ในระยะอีก ๕ เดือนข้างหน้า กระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลนี้จะสามารถเก็บภาษีอากรอีก ๑๖,๐๐๐ ล้านเข้ามาครบถ้วนแน่ เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่เห็นแล้วว่า การบริหารการคลัง การดำเนินการแถลงนโยบาย การที่รัฐบาลนี้ชี้ว่าจะเก็บเงินจากภาษีให้ครบตามเป้าหมายนั้น ที่ได้แถลงต่อรัฐสภานี้ กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปได้

อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า รัฐบาลก็ทำทุกวิถีทางแม้กระทั่งมีการประกาศยกเลิกนิรโทษกรรมโดยมติ ค.ร.ม. ให้แก่ผู้หลีกเลี่ยงภาษีที่กระทำผิดกฎหมายหรือระหว่างกำลังดำเนินการตลอดจนภายในต้นเดือนวันที่ ๓๑ พฤษภาคมนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะเก็บได้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท นี่เป็นประการแรก แต่อยากจะขอถามว่า คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอะไรที่จะลงมติยกเลิกความผิดผู้กระทำผิดกฎหมาย การหลีกเลี่ยงภาษีอากรนั้นเป็นการผิดกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นมติ ค.ร.ม. นี้ กระผมไม่แน่ใจว่าสามารถที่จะนิรโทษกรรมยกเลิกให้แก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นอย่าจะฝากไว้ว่า รัฐบาลทำได้แน่จริงหรือไม่ มีอำนาจที่จะนิรโทษกรรมได้หรือไม่ เพราะการจะหลีกเลี่ยงภาษีก็ผิด การที่ไม่ชำระภาษีก็ผิด มันมีโทษอาญา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าหากเป็นไปได้คงจะให้รัฐบาลทบทวนดูเสียว่าอำนาจของท่านนั้น ท่านทำได้ไหม แม้แต่ผู้กระทำผิดกฎหมายอาญา ซึ่งสภานี้ได้ออกเป็นพระราชบัญญัติมาสู่สภานิรโทษกรรมไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะยกเลิกไม่เอาผิดใด ๆ ทั้งสิ้น แล้วก็เพื่อจะให้ได้ภาษี ๑,๐๐๐ ล้านบาท ตามเป้าหมาย กระผมเชื่อว่ารัฐบาลไม่สามารถจะเก็บได้ แล้วพร้อมกันนั้นก็คิดว่ารัฐบาลไม่มีอำนาจโดยมติ ค.ร.ม. ที่จะกระทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็อยาก



จะทราบเรียนว่า กระผมอาจจะมีความเข้าใจผิดพลาด ซึ่งกระผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ความรู้สึกในสามัญสำนึกนี้ คนกระทำผิดกฎหมายเล็กน้อยภาวการณ์นั้นเป็นความผิดอาญา ซึ่งจะต้องมีโทษ เพราะฉะนั้นการที่มติ ค.ร.ม. จะมาลดหย่อนผ่อนโทษโดยมติ ค.ร.ม. ไม่เอาผิดใด ๆ ทั้งสิ้นนั้นจะกระทำได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นในวันนี้ซึ่งรัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดมานั้น กระผมเห็นแล้วว่ามีความจำเป็น เป็นความกระวนกระวาย เป็นความที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางที่จะหาเงินรายได้ แต่อาจจะฝากไว้ว่า ถ้า ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ครบเดือนกันยายนแล้ว รัฐบาลไม่สามารถเก็บภาษีได้ตามที่แถลงต่อรัฐสภาแล้ว ท่านรัฐมนตรีทั้งสอง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนั้น ท่านบอกว่าการดำเนินการทุกอย่างในเรื่องการคลังนั้น ท่านดำเนินการเป็นภาวะแล้วก็เป็นเรื่องทั่วโลกเขาทำกัน เพราะฉะนั้นท่านเอาแบบอย่างของทั่วโลกมากระทำ ถ้าท่านเก็บภาษีไม่ได้ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านจะเอาแบบอย่างทั่วโลกเขาพิจารณาตัวเองในความรับผิดชอบ คือการลาออกหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายศิริ พงฺกทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผม ศิริ พงฺกทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี พรบคสยมาปรึกษาโดย ครับ กระผมเห็นว่าตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ นี้ กระผมเห็นด้วยกับที่รัฐบาลที่จะเสนอกับข้ามา ซึ่งรัฐบาลต้องการหารายได้มาพัฒนาประเทศและรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ท่านได้แถลงไว้เมื่อก่อน แต่กระผมรู้สึกเสียใจคร้ที่ท่านประธาน ไม่เข้าใจว่าการขึ้นภาษีหรือการเก็บภาษีครั้งนี้ ทางรัฐบาลหาใหม่ว่าสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งมีรายการแสดงอยู่ต่าง ๆ เช่น ขอโทษเถอะครับ การรับพิมพ์ เย็บสมุดเอกสารหรือทำปกน้ก๊เคา ชนิดที่ ๑ ครับ ข้อ ข. การรับถ่าย ฉ้าง อัด หรือขยายรูป หรือทำบดิลค การถ่ายทำหรือสร้างภาพยนตร์ ภาพยนตร์กระผมไม่ว่าหรือครับ แต่ขอยกเวลาวันนี้ นักเรียนกำลังที่จะเข้าฝึกเวียน ผู้ปกครองต้องเสียค่าถ่ายรูปต่าง ๆ นานาขึ้นไปราคาเท่าไร นี่มันไปเดือดร้อนใครครับ ขณะเด็กจะเข้าศึกษาเล่าเรียน ท่านก็เก็บท่านก็เอา ข้อ ค. ปลุกสร้างหรือการก่อสร้างทุกชนิด อย่างปลุกสร้างขึ้นเข้าไป เขาเอาที่ไหนครับ งบประมาณก็ขึ้นเข้าไปเรื่อย ๆ ครับ เวลานั้นทราบว่าจะสร้างบ้านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งประเทศ



หลังหนึ่ง ๗ แสน ๖ หมื่นบาทนะครับ ท่านประธานลองคิดซิครับ เขาก็ต้องบวกไปในนี้  
เอาใครละครับขึ้น เลือดใครออกละครับ เลือดประชาชนครับ สุขเข้ามารับ แล้วก็ ๖.  
รับโฆษณาด้วยวิธีทุกชนิด อันนี้กระผมไม่ว่าโฆษณา นี่การรับจ้าง ตัดผม แต่งผม หรือ  
แต่งร่างกายนี้ซิครับ ตัดผม ท่านประธาน ท่านเห็นไหมครับ เมื่อวานนี้กระผมไปตัดมา  
นะครับ หัวหนึ่งก็กรุงเทพฯ นี่ครับ บ้านกระผมตัด ๑๕ บาทนะครับ ท่านประธาน  
ตัดกรุงเทพฯ ๔๐ บาทครับท่านประธาน แค่นี้ก็ตัดแล้ว แล้วก็ขอโทษเถอะ ไปรีดภาษี  
เขา คนไทยแท้ๆ ที่มีอาชีพตัดผม ท่านประธาน ยินยอมแข็งขันแถมเห็นด้วยกับท่านประธาน  
ท่านจำได้ไหมครับกว่าจะได้ ท่านก็ไปรีดเขา คนไทยแท้ๆ ที่มีอาชีพ แทนที่จะแนะนำ  
ให้ผู้ตัดผม คือนักเรียนที่เรียนไม่ได้ ส่งเสริมอาชีพ เปิดโรงเรียนตัดผมมาก ๆ ขึ้นซิครับ  
เดี๋ยวนี้ช่างตัดผมจะไม่มีแล้วครับ แล้ววันช่างตัดผมนั้น ขอโทษท่านประธาน คนไทย  
ไปเป็นลูกจ้างเขาครับท่านประธาน เป็นของใครครับ ของคนจีนทั้งนั้น คนไทยเป็นลูก  
จ้างเขา นี่ครับไปรีดเขา กวีตใครละครับ กวีตคนไทยด้วยกันนี่ละครับ อย่างนี้ก็ไม่น่า  
กระทำ ที่นี้การรับจ้างอย่างอื่น ๆ นี่หมายความว่าอะไรครับ รับจ้างทั่วไปหรืออย่างไร  
กระผมก็ไม่ทราบนะครับ ที่นี้กระผมอยากจะชี้แจง กระผมไม่ใช่นักเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์  
มาหรือครับ มาจากประชาชนคนธรรมดาละครับ รู้สึกว่าเวลานี้ครับท่านประธาน กระผม  
อยากจะถามรัฐบาลสักหนึ่งครั้งครับ ของที่ท่านจะทำน่ะครับ มีครับของง่ายด้วย เวลานี้  
กระผมเคยเสนออยู่ติดไปแล้ว ท่านเลขาฯ รัฐสภาท่านก็บอกว่าไม่เป็นญัตติด่วนไม่ได้ ให้  
ตอนเป็นกระทู้ ถ้าจะตั้งกระทู้ก็คงสภานี้หมดสภาก็จะคงจะได้ถาม เลยกะผมจะพูดเสีย  
ที่นี้ละครับ คือสภากินแบ่งของรัฐบาลละครับท่านประธาน ก็หนึ่งงวดหนึ่ง ๔ ล้านฉบับ  
ครับท่านประธาน ฉบับหนึ่งขายเกิน ๒ บาท รัฐบาลสร้างเอง ทำเองครับ ๔ ล้านฉบับ  
งวดหนึ่ง ๑๔ ล้านครับ เดือนหนึ่ง ๒ ครั้ง ๓๖ ล้าน ๑๒ เดือน ๔๓๒ ล้านครับท่าน  
ประธาน คิดง่าย ๆ เอาปีหนึ่งนี้ได้ขึ้นมาแล้วครับ ไม่ต้องไปรีดใครหรอกครับ รีดคนเล่น  
การพนันสลากกินแบ่ง แต่อย่าลืมละครับท่านประธาน เวลานี้ในรัฐสภานี้เขาบอกว่าเล่น  
สลากกินรวบกินพวยเดือนแล้วครับ ท่านประธาน ท่านต้องระวังละครับตอนนี้ นี่รัฐบาล  
ก็ไม่ทำ แม้แต่ ขอโทษ ท่านประธาน ของง่าย ๆ ละครับท่านประธาน ท่านลองคิดซิ



ท่านไม่ได้วัดคนรวยละครับ วัดคนจน แพล็ตต่าง ๆ ของเอกชนในกรุงเทพฯ นี่ ท่านไปถามดูบ้าง และผู้แทนราษฎรในสภานี้หรือรัฐมนตรีนี่เคยไปเช่าแพล็ตที่มีแล้วครับ แพล็ตต่าง ๆ ค่าเช่าเดือนหนึ่ง ๓,๐๐๐ บาท แต่ออกไปเสร็จเพียง ๕๐๐ บาท คิดค่าที่นอน ค่าบริการ แต่ราคาจ้างแพล็ตจริง ๆ ๕๐๐ เท่านั้นละครับท่านประธาน ถามได้เลยครับ ผู้แทนที่นี้פקกันเยอะ ของเอกชนค่าเช่าดูเย็นเอาโน้นเอานี้มาปะ แต่ที่จริงที่กินไอเสีย ๕๐๐ ครับท่านประธาน แต่ ๓,๐๐๐ กว่าบาท หลงมาเหมือนนี้ ท่านไปถามดูได้ครับ ท่านเคยคิดบ้างไหมครับที่จะวัดคนรวยครับ แต่ท่านมาวัดจากคนจนนะครับท่านประธาน แล้วท่านอยากหาเงิน กระทรวงการคลังท่านหาเงิน กระทรวงไม่เข้าใจเหมือนกันว่าจะส่งให้คนเรากินของถูก เล็กกินของแพง บางครั้งครับกระผมได้รับเอกสารเกี่ยวกับค่ายางสุราละครับท่านประธาน ขึ้นราคาไปเรื่อยครับ แต่ที่นี้ราษฎรก็อยากจะกินสุราถูกละครับ ไม่รู้ว่าท่านบริหารกันอย่างไร อภิสัทธอะไรก็ไม่ทราบครับ ขอโทษ ในกรุงเทพฯ ละครับเดี๋ยวนี้หงส์ทองระบาด ท่านก็ไปจับเขา เอาทั้งห้ามข้ามเขต แต่สินค้าคนไทยครับท่านประธาน ทำไมนะโครงสร้างในเมืองไทย คนค่ายางหัวต่อน ที่เมืองนอกซื้อไปกินไม่ได้แต่ราคาถูก นั่นเพื่อใครครับ กระผมไม่เข้าใจว่าเพื่อใครครับท่านประธาน ไม่รู้ว่าแก้ไขกันอย่างไรรครับ แล้วน้ำอัดลมเดี๋ยวนี้ท่านประธานทานกันไม่ได้แล้วคนบ้านนอก ๖ บาท เล็กทาน ไม่เป็นไร กินน้ำเปล่า ๆ ได้บ้านนอกครับไม่เป็นไรท่านประธาน แต่นั่นมันได้เขารู้เท่าไร แล้วสุราที่หัวไปเลยครับ ประชาชนยากจนไม่รู้จะอยู่ที่ไหนอยู่ไฟ บ้านนอกครับเขาอยู่พื้นอยู่ไฟกันก็ต้องใช้สุราเขายังใช้น้ำมันกัน ไม่ใช้มีโรงพยาบาล เพราะไปโรงพยาบาลท่านบอกว่ารักษาฟรี ไม่ได้ฟรีหรอกครับเสียเงินนะครับ มันก็ต้องมากดับเข้าอยู่เดาไฟกันครับ กระผมไปเห็นมาแล้ว แล้วนี้เราก็กไปจับกุมเขา เตือดร้อนที่ผู้แทนราษฎรถึงได้มาเสนอสถานะครับ ท่านประธาน แล้วก็ยังมีอีกหลายเรื่องครับท่านประธาน ถ้าจะพูดกันมันมากมาย กระผมเห็นว่าการศึกษาจะมารีตภาหิจจากประชาชนอีก ๑๖,๐๐๐ ล้านนั้นหาวิธีการที่เหมาะสมกว่านี้สักหน่อยจะดีครับ แต่แล้วก็อย่ามารีตคนไทยด้วยกันเลยครับ คนที่ต่างชาติหรือว่าคนที่ว่ารวยละและละครับ ท่านประธาน นี่เป็นการพนันต่าง ๆ ครับท่านประธาน แล้วกระผมฝากเป็นครั้งสุดท้าย ซึ่งท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่งซึ่งมีอำนาจปราบปราม ท่านให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์นี้ละครับท่านประธาน ท่านให้ตำรวจไปจับสลาก-



กินแบ่งที่เกินราคา แล้วก็ตำรวจไม่ต้องทำอะไรครับ แล้วท่านมาจับหิ้วเอานี้สิครับ กระผมเจ็บใจมากครับ กระผมบอกว่านี่ครับท่านประธาน กระผมพาตำรวจชนะสงคราม จับที่สัแยกคอกวัว พาตำรวจสำราญราษฎรจับที่ศาลเจ้าพ่อเสือครับท่านประธาน กระผมยังทำได้เลยครับ จับกันวิ่งหนีหมดครับ แล้วก็ขายกัน ๓๒ บาทนะเพราะใคร แล้วของรัฐบาลสร้างขึ้นมาเอง กระผมเป็นประชาชน เป็นผู้แทนราษฎรขึ้นมาเนี่ย รัฐบาลยังไม่มีการที่จะควบคุมและไม่มีวิธีการที่จะไม่ให้รีดไถประชาชน ขายเกินราคา สิ่งอย่างนี้ยังแก้ไขไม่ได้แล้วยังเสนอให้นำขึ้นราคาภาษีอีก ๑๖,๐๐๐ ล้านก็เถอะครับ ท่านประธาน ควรจะพิจารณาตัวเองได้แล้วครับ รัฐมนตรีผู้บริหารประเทศ หรือรัฐมนตรีผู้คนที่เกี่ยวข้องชุดนี้สมควรที่จะพิจารณาเอาผู้ใหญ่อันอย่างนี้ละครับ ท่านนี้ที่เคยผ่านการเลือกตั้งอย่างนี้ไปบริหารประเทศชาติจะดีกว่าครับ แล้วสามารถที่จะทำได้ด้วยครับ เพราะจับมาแล้วชนะสงครามแล้วก็สำราญราษฎรจับท่านประธาน ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพัวร์เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคประชากรไทย เท่าที่ทางรัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ เข้ามาสู่รัฐสภาเพื่อขออนุมัติเป็นกฎหมายนั้น กระผมมีความสงสัยอยากจะกราบเรียนท่านประธาน เพื่อจะได้ให้ทางรัฐบาลได้แก้ไขข้อสงสัยของกระผม สำหรับเหตุผลที่ทางท่านรัฐมนตรีได้กรุณาแจ้งกับสภาว่าเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์ในปัจจุบัน อันนี้กระผมก็ไม่สงสัยละครับ เพราะสภาพเหตุการณ์ในปัจจุบันนี้ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นราคา ทางรัฐบาลก็ได้ขึ้นอัตราภาษีกับเขาบ้าง กระผมไม่สงสัยสำหรับข้อนี้ละครับ แต่ในวรรคที่ ๓ ที่บอกว่า เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน อันนี้กระผมสงสัยครับ รักษาประโยชน์ของแผ่นดินอย่างไร ขึ้นภาษีอัตราภาษีคราวนี้ คนที่ได้รับเดือดร้อนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำมาหาเงินด้วยแรงกายโดยการรับจ้าง ซึ่งสมาชิกผู้เกี่ยวข้องหลายคนได้อธิบายไปมากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นพวกที่รับพิมพ์หนังสือ พวกถ่ายรูป พวกตัดผม ตัดผม อะไรต่าง ๆ ี่นั้นครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกพิมพ์หนังสือนี้มันกระทบกระเทือนถึงประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ถ้าหากว่าเก็บภาษีการพิมพ์หนังสือเพิ่มขึ้น หมด



หนังสือเรียนก็ต้องเพิ่มราคาขึ้นครับ เมื่อสมุด หนังสือเรียนราคาแพงขึ้น ใครเดือดร้อนก็ประชาชนที่ส่งลูกส่งเต้าเข้าเรียนหนังสือก็ต้องเสียเงินที่คนหนังสือเพิ่มมากขึ้น การที่สร้างคนให้มีสติปัญญามีความรู้ในมีย่างเดียวก็คือเข้าโรงเรียน ต้องมาเสียค่าหนังสือเพิ่มขึ้น เพราะรัฐบาลเก็บภาษีเพิ่ม อย่างนี้กระผมเห็นว่าคงจะไม่รักษามลประโยชน์สักเท่าไรหรอก ที่นี้คิดอย่างหนึ่งการเพิ่มภาษีดอกเบียเงินฝาก กระผมคิดว่าก็คิดละครับ แต่ที่นี้มีข้อสังเกตฝากรัฐบาลก็คือว่า ถ้าเก็บอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากรธนาคารมาก คนเขาก็หลบละครับไม่ฝากธนาคาร หนีไปฝากพรตต์แล้วใครเสียประโยชน์ กระผมว่าก็รัฐบาลนั้นแหละ เพราะเขาไม่ฝาก ตอนนี้นักส่วนมากคนมีเงินมาก ๆ เขาไม่ยอมฝากธนาคารหรอกครับ เขาเลี้ยงไปฝากพรตต์เสียเป็นส่วนใหญ่ รัฐบาลก็เสียผลประโยชน์ไปอีก และอีกประการหนึ่งนะครับ กระผมเห็นจากหนังสือราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษที่แจกพวกกระผมนี้แหละ มีอัตราลดภาษี แทนที่จะเพิ่ม เขาเรียกว่า ลดอัตราอากร กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่า ทำไมอย่างอื่นเพิ่มหมดสำหรับคนยากคนจนนะครับ แต่เวลาอัตราอากรขาเข้าของสินค้าบางอย่างกลลลลด ลดอย่างไรครับ? กระผมก็จะขอยกตัวอย่างจากหนังสือฉบับนี้แหละ เครื่องรับโทรทัศน์สีเดิมอัตราร้อยละ ๑๐๐ ลดลงมาเหลืออัตราร้อยละ ๓๔ บาท ลดไปตั้ง ๗๒ บาท เครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ เดิมเคยเก็บ ๘๐ ลดเหลือ ๓๘ เครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ๖๐ ลด ๓๘ อันนี้ก็อย่าถามทางรัฐบาลว่า เงินอย่างนี้นับนำจะเกิดอย่างเก่า เช่นโทรทัศน์สีร้อยละ ๑๐๐ ก็จะเป็นราคาได้ของแผ่นดิน อัตราอากรเหล่านี้น่าจะเป็นผลประโยชน์เป็นรายได้ของแผ่นดิน กลับลดลงไปเสีย คือพวกสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศกลับลดลงไป เมื่อลดลงไปอย่างนี้ ใครเป็นคนที่ได้ประโยชน์ กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คนที่ได้ประโยชน์ก็เห็นจะมีพวกเดียวครับคือพวกพ่อค้าส่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ประกาศฉบับนี้ก็ประกาศกันตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ขณะนี้ก็ ๓-๔ เดือนเข้ามาแล้วครับ เครื่องรับโทรทัศน์สีในประเทศไทยก็ไม่น่าเห็นราคาลดลง เครื่องรับโทรทัศน์ก็ไม่มีลดลงนะครับ อัตรายังเท่าเดิมอยู่ ชายเท่าเดิมเคยขาย ๒๐,๐๐๐ ก็ ๒๐,๐๐๐ อยู่ ๓๐,๐๐๐ ก็ ๓๐,๐๐๐ เมื่อเป็นอย่างนี้คนที่ได้ประโยชน์ก็คือพ่อค้า แต่ประชาชนผู้ซื้อของไปบริโภคหรือผู้บริโภคทั้งหลายต้องเสียเปรียบพ่อค้า รัฐบาลต้องเสียประโยชน์แทนที่อัตราอากรขาเข้ามากก็ต้องเสียไปอีก เพราะฉะนั้นกระผม



อยากจะให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงหน่อยว่าอัตราต่าง ๆ ที่ลดนี้กลับไปเป็นประโยชน์แก่พ่อค้า คิดสิ่งของของพ่อค้ากลับลด ของประชาชนกลับเพิ่ม อันนั้นกระผมถึงสงสัย จึงขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ ก็ขอฝากท่านประธานให้กรุณาลำถามให้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสมัศร์ครับ

นายสมัศร์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัศร์ สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า ประเด็นที่ได้มีการพิจารณากันเข้าวันนี้เนี่ย สิ่งที่กระผมจะออกความเห็นคือไปนี้ ไม่ใช่เรื่องของการจะขัดขวาง ไม่ยอมรับพระราชบัญญัติที่จะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลกำลังเอามาขายวันนี้เนี่ยครับ กำลังเป็นเหตุของความยุ่งยากของประชาชนที่อยู่ในบ้านเมือง ใจกระผมนะถ้าหากว่ากระผมเป็นรัฐบาลก็ต้องหาหนทางเหมือนกันที่จะต้องหาเงินหาทองเอามาจัดการให้ใช้ตามที่ได้ตั้งแนวทางไว้ แต่วิธีการหาเงินของรัฐบาลนั้น กระผมเองออกจะเป็นห่วงคือเวลานั่งเวลาเขียนนั่งประมาณการ ดู ๆ ก็ไม่เท่าไรหรอกครับ คือเคยเก็บร้อยละ ๑๐ สตางค์ เปลี่ยนใหม่เป็นพันละ ๑ บาท มันก็เท่าเก่าแหละครับ เพียงแต่มันยุ่งยากเพราะสตางค์สิบไม่มีใช้ก็เลยขัดมาเป็นทีละพัน และก็เป็นอย่างนั้น ไม่ได้แสดงมาด้วยหรอกครับว่า คิดจะได้เงินมาเท่าไรก็คงจะไม่มีเวลามานั่งคิด เข้าใจว่าจะรีบร้อนลวกมากกว่า แต่เวลาที่หยิบอะไรเลือกอะไรใส่เข้าไปนั้น กระผมขอเรียนนิดเดียวว่า คนที่เป็นรัฐบาลนั้นไม่ลงไปดูข้อเท็จจริง เวลานั้นที่นำวิกฤตที่สุดนั้นคือความรู้สึกของชาวบ้านที่มีต่อรัฐบาล กระผมเป็นผู้แทนราษฎรก็มีโอกาสไปนั่งแฉะนั่งคุย คุยกับช่างตัดผม ช่างตัดผมก็ด่ารัฐบาล ไปคุยกับใครก็ตามแต่ ที่มาหาฉันโดยสุจริตนี้แหละครับ ด่ารัฐบาลทั้งนั้น เพราะเหตุว่ามีการเรียกเก็บภาษีอย่างไม่เป็นธรรม ความไม่เป็นธรรมอยู่ตรงไหนครับ อยู่ตรงที่ว่ารัฐบาลมอบหมายไฉนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล แล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นไปตั้งหลักตั้งเกณฑ์ว่า ใครเก็บได้มาก ใครรีดได้มาก ก็จะได้รับเลื่อนที่เลื่อนตำแหน่ง แน่่อนครับว่าในกระทรวงการคลังโดยกรมสรรพากรหรือสรรพสามิตนั้น มีการตั้งอัตรากัน ตั้งเป้าหมายภาษีกัน ทำเหมือนกับคนขายประกันชีวิต ทำเหมือนกับพวก เซลส์แมน (salesman) ตามบริษัทต่างๆ ใครได้ยอดเท่านี้ ใครเก็บได้ตามเป้าหมายเท่านี้ก็จะได้รับเลื่อนตำแหน่งเลื่อนที่กันได้ดิบได้ดีกัน



เพราะฉะนั้นก็เอากันใหญ่ มีอะไรเปิดช่องให้คนพวกนี้ทำอะไรครับ เปิดช่องให้ไปประเมิน ประมาทเอาวันค่าต่างๆ อะไรต่างๆ ก็คิดงัดก็ คอยท่านเพื่อนสมาชิกของกรมจากที่ จังหวัดขอนแก่นนั้น นั้นเป็นช่องหนึ่งซึ่งมีผู้คนหลีกเลี่ยงภาษี แต่มันจำเป็นไหมครับ ที่จะต้องไปเล่นกันรุนแรงขนาดนั้น แล้วก็ต้องช้อกล่าวหาแล้วก็เอาในสิ่งที่เขาจ่ายแทบจะ ไม่ได้เลย ถ้าหากว่าเรามีความเห็นธรรมในการเก็บภาษี เก็บให้ถี่ถ้วน เก็บให้ทั่วถึงที่คน จ่ายเขาจะจ่ายได้ กระผมว่านั่นแหละครับที่เราจะเก็บได้มาก และคนเสียนั้นยินดีที่จะเสีย แต่เดี๋ยวนี้ต้องใช้ศัพท์ว่า เก็บอย่างบ้าเลือด วันเวลาหาการประมาณการให้แบบประเมิน เหมากจ่าย ไปนั่งดูไปนั่งเก็บ วันเวลาหาวันเดือนขยติ กลางเดือนขยติแย่น้อย ปลาย เดือนขยติไม่ได้ คนประเมินก็ไม่ได้ประเมินอัตราเฉลี่ย แต่ไปตั้งอัตราว่าวันที่ขยติได้ เท่าไร ก็เอา ๓๐ คุณเข้าไปแล้วได้ยอด แล้วประมาณการว่าทั้งเดือนต้องขายได้เท่านี้ แล้ว ก็ตั้งอัตราภาษีคุณเข้าไปแล้วก็เรียกเก็บเป็นภาษีเหมากจ่าย โดนอย่างนี้แทบน้ำตาร่วงทั้งนั้น ใครต่อใครก็เดือดร้อน ถ้าเดือดร้อนมากเจรจกกัน ถ้ารู้จักกันก็มีการอดุลมอล้วย ข้าราชการ เองก็หาทักกันก็เรื่องอย่างนี้ รักกันชอบกันมีการจ่ายได้โตะกัน ก็จัดการประเมินให้มัน เบบางลงมาหน่อยก็จ่ายสบายไปหากินไป เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นอยู่ทั่วไปทั่วเมืองครับ แต่ คนที่เป็นรัฐมนตรีเขาไม่มีโอกาส งานท่านต้องเยอะ ท่านไม่มีโอกาสไปนั่งฟังความทุกข์ หวลครับ แต่คนเป็นผู้แทนราษฎรนั้นฟัง กระผมขอเรียนนะครับว่าที่ใส่รายการมานี้ แหะละครับ เย็บปกสมุด วันอะไรต่างๆ อะไรอื่น ๆ คลุมครอบจักรวาล และรับจ้างอื่น ๆ คลุมหมด ตอนนั้นละครับกระผมรับประกันได้เลยว่ารัฐบาลได้เพิ่มอัตราความเกลียดชังของ ผู้คนกับรัฐบาลมากขึ้นอีก ไม่ใช่ความรุนแรงของตัวภาษีครับ แต่มันเป็นโอกาสของคน ที่มึนหน้าทีเก็บนั้นจะไปตั้งแ่ง ตั้งช่องหากินกันตัวเป็นเกลียว ทุกช่องทางหากินกันหมด กระผมเรียนยืนยันได้ว่าเวลานี้ความสกปรกนั้นมันอยู่ในระดับที่ผู้คนก็จัดเก็บ ยกตัวอย่าง อย่างเวลา อย่างการรถไฟฯ อย่างนี้ เจ้าหน้าที่การรถไฟฯ หากินกันตัวเป็นขน รถไฟ ตั้งระเบียบออกกฎเกณฑ์ไว้ ตั้งระเบียบเข้ามาซ้อนๆ กั๊บบีบเอาๆ แล้วก็ตั้งกฎว่า ใครมา จ่ายได้โตะก็ไม่มีถูกบับ ใครไม่จ่ายก็จัดการบีบ ใครจะสู้กันตามกฎหมายเอากฎหมายมาอ้าง ผู้กันขึ้นโรงขึ้นศาลกันอุตลุดหมด ใครไปนั่งเป็นประธานรถไฟก็เดือดร้อน เพราะไอ้ข้าง ล่างมันสกปรกกันจนไม่รู้จะสกปรกอย่างไร ขนาดชี้หน้าด่ากันได้กลางศาล เรื่องอย่างนี้





รัฐบาลก็ปล่อยไว้ไม่จัดการให้ไม่ว่าจะกั่วงการครับ ถ้าเป็นเรื่องจัดการเก็บภาษีอะไรต่าง ๆ แล้วโดนทั้งนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าใครมีอิทธิฤทธิ์หรือทรัพย์สิน ใครกลัวใคร ใครเกรงใคร ใครเอามาแต่งงาน ใครแต่งงานกับลูกทรงนายก ๆ เข้า ถ้าใครมีคัมภีร์ อย่างนี้ไม่กล้าแตะต้อง จะทุจริตคดโกงภาษีอย่างไรไม่กล้าแตะต้อง กลัวเกรงไปหมด เรื่องอย่างนี้คงมีการค้าซึ่งอยู่ในบ้านเมืองเวลานี้ บ้านเราเป็นอย่างนี้เนะครับเวลานี้ เพราะฉะนั้นจะปรับจะปรุงอะไรเท่าไรกรรมไม่ขัดข้องหรอกครับ วันนี้ก็ขอบอกว่าจะไม่ออกความเห็นคัดค้าน แต่จะไม่สนับสนุน เพราะเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านว่าเรื่องอย่างนี้เราไปยกมือให้รัฐบาลไม่ได้ แต่ว่าเห็นใจว่าจะต้องเก็บ เพราะฉะนั้นวิธีการของฝ่ายค้านอย่างกรรมกรรมไม่ยกมือให้เลย ๆ แต่จะไม่ยกมือคัดค้าน ว่ากันไปเอง เอาไปเถอะครับ แต่จะต้องมาบอกไว้เพราะเรื่องอย่างนี้คนเป็นรัฐบาลต้องรู้ ทำอะไรให้มันเกิดความเป็นธรรมขึ้นในการจัดเก็บ ๒-๓ วันนั้นพวกตำรวจจะมาหากรรมในฐานะที่กรรมเป็นประธานกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ท่านประธานลองฟังความทุกข์ของเขาซิครับ ตำราคนหนึ่งถูกเรียกเก็บภาษีรุนแรงเป็นขี้เป็นหลัง มีรายได้เท่าได้ประมาณ ๑ ล้านบาท ไม่มีอะไรอื่น จัดการหักส่วนตัวหักลูกหักเต้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่ามีเงินเหลือจากที่ทำมาหาได้ ๑ ล้านบาท โดนเรียกเก็บเท่าไรครับ โดนเรียกเก็บ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ในเศษส่วนที่เหลือ ดูอัตราเข้าไปแล้วในส่วนที่ล้านนั้นเขาเสียไป ๖ แสน ๕ หมื่น ทำมาหาเงินแทบจะตายลงไปนั้น เหน็ดเหนื่อยขนาดหามรุ่งหามค่ำ ไม่ได้หลับได้นอน สุขภาพเสื่อมโทรม ไม่ได้ถูกหักลูกอะไรอย่างคนอื่นเขาเลยครับ คนรับมรดกอย่างกฎหมายฉบับก่อนที่ออกไป รับมรดกมาจะขายที่มรดกประมาณราคาเสร็จ อยู่ดี ๆ ก็ยกให้ครึ่งหนึ่งเป็นค่าใช้จ่าย ไม่ได้ลงทุนอะไรเลยนะครับมรดกเอามาขาย กฎหมายกำหนดว่าหัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จะขาย ๑๐ ล้าน ก็ลบ ๕ ล้านก่อน แล้วเอา ๕ ล้านหลังมาคิดภาษี แต่ว่าดาราภาพยนตร์เล่นกันจะเป็นจะตายไม่ให้หักอะไรเลยครับ ไม่ได้หักอะไรเลย ทำอะไรไม่ได้เลย เนาวรัตน์ ยุกตนันต์ ขอประธานโทษออกชื่อโดนเข้าไปแล้ว โอนั้นหลอกให้เขาเซ็นชื่อ เซ็นเสร็จต้องจ่ายเท่าไร จ่าย ๕ แสนบาท เดิมมีเงินไป ๔ แสนกว่าต้องวิ่งหน้าเวรเพราะดันไปเซ็นชื่อ เป็นผู้หญิงไม่รู้เรื่อง เจ้าหน้าที่ไปพูดจาท่าไหนเซ็นรับรองเอาไว้ จ่าย ๕ แสนบาท นี่สมบัติ เมทะนี โดนเรียกภาษี ๒ ล้านบาท จะเอา



กันไปขนาดไหนอย่างไรละครับ ทำไมไม่เอาเท่าที่มันพอจะเป็นไปได้ ได้เรื่องต่างๆ ราคา  
โกหกมาว่าทั้งนั้น หนังสือขายบอกล้านแล้วๆ กระผมถามว่ากรมสรรพากรนั้นขายออก  
ล้านแล้ว จะเรียกเก็บตามข้อออกข่าวหรือ นั่นเป็นเรื่องของการโปรปกันดา กระผมถาม  
ว่าไม่ได้เรียกเก็บตามอัตราตัวหนังสือที่มานั่งกันหรือ นั่งกันอยู่ถ้าเขาขายตัวจริงๆ สัก ๖  
แสน ๗ แสน นั่นแปลว่าเราเก็บภาษีได้ตามจาก ๖ แสน ๗ แสนไม่ใช่หรือ เพราะจะ  
ต้องมีหลักฐานการขาย แต่ว่าเขาโฆษณาว่าเป็นล้านแล้วๆ ประมาณการอย่างนั้น ดาราจาง  
คำตัวอ้างว่ามากเพราะว่าคุยกันว่าค่าตัวแพงหนึ่งจึงมีราคา มันเป็นวิธีการโฆษณากันไป  
เอาตัวเลขนั่นมาได้หรือครับ ไปประมาณการว่าดาราต้องได้อย่างนั้นอย่างนี้แล้วก็เอา  
มาตั้งเก็บภาษี แล้วเรียกภาษีกันขนาดจะเป็นบ้าเป็นหลังอย่างนี้ เรื่องอย่างนี้กระผมขอ  
เรียนนะครับ หรือว่าทางรัฐบาลถือว่าไม่ได้เล่นการเมือง คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีคลัง  
ไม่ได้เล่นการเมือง ไม่สังกัดพรรคไหน จะทำอย่างไรก็ได้ใครจะเกลียดจะชังก็ข้างเป็นไร  
กระผมว่าไม่ว่าไม่ว่ารัฐบาลก็ต้องตั้งพรรคเหมือนกัน คนเป็นนายกรัฐมนตรีก็จะต้อง  
เล่นการเมืองต่อ เพราะว่าดูตลาดแล้วพอจะเล่นได้ เรื่องอย่างนี้ไม่คิดหวังบ้างหรือครับ  
ว่าลงสนามมาแล้ว ชั่วเวลาที่ไปแล้วทำอะไรครับ ไปแจกเคาพรรคกระผมเข้ากระผมเผ่าให้  
สะบัดไปเลย กระผมอธิบายของจริงให้ราษฎรฟัง อย่างนี้ตายนะครับ กระผมขอเรียนไว้  
แต่เนิ่นๆละครับคือความเป็นธรรมในทางการเมือง กระผมเป็นรัฐบาลกระผมก็ต้องคิดเก็บ  
ภาษี กระผมก็ต้องหารายได้ แต่มันมีช่องทางมากมายที่จะทำได้ ที่จะเก็บได้ เก็บให้ยุติธรรม  
เก็บให้ถี่ถ้วน เหลือเกินครับทำอะไรก็ได้ แต่ว่าคนนี้ออกอัตราส่วนหนึ่งเขียนกันไป  
เออะ แต่คนข้างล่าง คนปฏิบัติไม่มองไปดู ไม่ลงไปจัดการ กระผมพูดหลายครั้งแล้ว ใน  
กรมสรรพากรเคยตั้งคนที่ว่ามีชื่อเสียงจริง ๆ ๔๐ คนเอาไว้ตรวจเอาไว้สอบในการที่จะหาว่า  
ใครทุจริตลดโกงบ้าง เงินหมื่นมีรายงานครบจับได้โกงเป็นหมื่น โกงเป็นแสนมีครับ หายๆ  
ไป ๓-๔ เดือนไม่มีรายงานเป็นล้านเลย ตรวจสอบไปก็ถือว่าไปเจออีกที โกงเป็นล้านเข้า  
เขาก็เจอจากกันได้โต๊ะ เหลือเป็นโกงบั้นแสน พอถึงระดับเป็นล้านๆ โกงเป็น ๑๐ ล้าน  
เขาก็เจอจากเจอคนเจอ แต่เป็นรายละเอียดๆ ทั้งนั้น เขาก็กันกันได้โต๊ะ แม้คนที่ว่าดีที่  
สุดนั้นแหละครับก็แก้ตัวเท่านั้นเอง เพราะเงินมันล่อ แปลว่าไอคนที่โกงได้ โกงไป  
เจ้าหน้าที่เขาก็ได้ก็เล่นกับคนโกงไป แล้วในขณะเดียวกันกับไอคนที่ไม่เล่นกับเจ้าหน้าที่



ก็โดยชุดรีดไป ให้ความไม่เป็นธรรมอย่างนี้แหละครับ กระผมถือว่าเป็นความบกพร่อง และความบกพร่องที่ทางฝ่ายรัฐบาลปล่อยไว้อย่างนี้แหละครับ ที่พรรคการเมืองอย่างกระผม ให้การสนับสนุนกฎหมายแบบนี้ไม่ได้ ขอเรียนท่านประธานนะครับว่า เรื่องอย่างนี้ กระผมจะไม่คัดค้าน แต่กระผมจะไม่สนับสนุนโอกาสที่ได้พูดนี้ก็จะแสดงให้เห็นไว้เท่านั้นเอง ว่า อย่าเล่นการเมืองอย่างนี้ เพราะเป็นคนรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ใครจะแต่งงานกับใคร ใครจะแต่งงานกับลูกธิดาของนายกรัฐมนตรี จะผูกจะมัด และไม่กล้าจะต้องภาษีริ้วว่า ทูจรีตคดโกงก็ไม่กล้าเล่นกัน เล่นเสียบ้างซิดบ้าง ดูเสียบ้าง ค่อยให้คนใช้สิทธิอิทธิพลไปอยู่กลางบ้านเมือง แต่ไม่มีใครกล้าแตะ ประกาศยกเลิกบริษัทมาแล้ว ๘ ปี ไม่ชำระภาษีก็ยังอยู่ ได้กลับบ้านการเมืองไม่กล้าแตะตั้งแต่ถอนลงมา จนกระทั่งนายกรัฐมนตรี ไม่กล้าแตะ ทำไมครับ เกลียดบ้างซิดบ้างอย่างนี้ คนที่เขาเสียภาษีเขาจะได้อยู่เป็นธรรมว่า โดนกันทุกคน มีความเป็นธรรมในการเรียกเก็บ อย่างที่เรื่องอย่างนี้ไว้ครับ ขอเรียน นะครับว่า ถ้าจะหาอนาคตทางการเมืองต้องรู้จักทำความเป็นธรรมให้อยู่ในหลักประชาธิปไตย บ้าง ถ้าไม่อย่างนั้นถ้าลงมาเลือกตั้งถ้าแพ้กันโดยไม่มีเหตุผลแล้วก็ได้ก็ควรจะล้มเลิกไม่เตือน ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ไป นาย บุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ที่กระผมได้ยื่นขึ้นมานี้ ไม่ได้มาคัดค้านพระราชกำหนดนี้หรอกครับ แต่เพียงอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงทางรัฐบาลนี้ได้รับทราบว่า กระผมเห็นเห็นใจรัฐบาลเหลือเกินในกรณีที่ว่ารัฐบาลจำเป็นต้องหาเงินมาปรับปรุงและสร้าง บ้านสร้างเมือง แต่ปัญหาของมันเป็นอยู่ว่า การปรับปรุงพระราชกำหนดว่าด้วยการขึ้นภาษี หรือการจัดเก็บภาษีนั้น รัฐบาลได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว ไหนหรือได้ทบทวนถึงการ ดำเนินการมาเพียงใด อันนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนขึ้นให้ท่านประธานในฐานะประมุข ของรัฐสภาได้ทราบไว้บ้าง ท่านประธานครับ ในการที่จะปรับปรุงหรือจัดการเก็บภาษี



นั้น กระผมคิดว่ามีเหตุผลอยู่ ๒ ประการ ประการแรกก็คือว่าพื้นที่ที่จะหาเงินมาพัฒนาบ้านเมือง ประการที่ ๒ การที่จะจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้น รัฐบาลก็จำเป็นต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอยู่ของประชาชนแต่ละอาชีพหรือในการที่จะจัดเก็บภาษ่นั้นเหมาะสมหรือไม่ หรือจำเป็นที่จะต้องขึ้นใหม่ เราต้องดูฐานะของประชาชนด้วย

ในเรื่องนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนชี้ให้ท่านประธานเห็น ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกคือ ในการบริหารของรัฐบาลโดยการตั้งงบประมาณขึ้นมา ทุกครั้งที่มีการเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามาแต่ละปี กระผมได้ชี้ให้รัฐบาลเห็นว่าการตั้งงบประมาณเป็นส่วนหนึ่งและเป็นส่วนสำคัญเป็นหัวใจที่สุดที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาให้ต้องแท้ กระผมได้ชี้ให้สยามให้รัฐบาลได้เห็นว่า การตั้งงบประมาณเพิ่มเพื่อกันนั้นจะเป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องรับผิดชอบในภายหลัง กระผมได้ยืนยันและชี้มีการบันทึกในสภานี้ไว้แล้วครับว่า ในการตั้งงบประมาณของรัฐบาลดังกล่าวนี้หรือในปีที่ผ่านมาถ้าหากว่าจะเทียบเป็นบริษัทหรือห้างร้าน กระผมได้ยืนยันแล้วว่า จะต้องล้มจมแน่ ประการแรก การตั้งงบประมาณเพิ่มเพื่อยซึ่งกระผมขออนุญาตหยิบยกขึ้นมาให้ท่านประธานได้รับทราบ เช่น คลายการสร้างถนนของกรมทางฯ หรือการสร้างอาคารของหน่วยราชการต่าง ๆ ท่านประธานคงจะจำได้ครับว่า กระผมเห็นว่าควรจะลดลงได้ในการคลายถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ และในบางอย่างจะลดลงได้อย่างต่ำที่สุด ๓ เปอร์เซ็นต์ เมื่อคำนวณเป็นเงินออกมาแล้วอย่างน้อย ๆ ที่สุดคิดในราว ๗ พัน ๘ พันล้านบาท รัฐบาลไม่ยอมฟังครับท่านประธาน รัฐบาลเกรงว่าจะเสียหาย หรือผู้ที่ตั้งงบประมาณก็เกรงว่าจะเสียหาย ถ้าหากว่ายอมรับในการที่จะตัด แต่ในที่สุดอะไรก็เกิดขึ้นครับท่านประธาน เวลายังไม่ถึง ๓ เดือนผ่านไป รัฐบาลก็จำเป็นต้องสั่งการไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ให้ลดค่าการก่อสร้างลงอย่างน้อย ๕ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้จะไม่เสียหายหรือครับ กระผมว่าในการที่มหาทำอย่างนี้ภาพพจน์ของรัฐบาลยิ่งเสียหายใหญ่เข้าไปอีก แล้วผลงานต่าง ๆ ยิ่งเสียหายไปด้วยนี้ประการหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อผิดพลาดของรัฐบาลนั้นก็คือการตั้งงบประมาณเพิ่มเพื่อย ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาท ที่ผ่านมานั้น ที่นี้เมื่อหาเงินเข้าไม่ได้ปิดตัวกันแล้วยังไม่ลงจนจะเป็นปีงบประมาณใหม่แล้ว ในที่สุดก็ต้องมีขึ้นภาษีต่าง ๆ การขึ้นภาษีที่ดินไปยกหนึ่ง ท่านประธานครับ ราษฎรเดือนร้อนในการพักอาศัย แล้วมีการสั่งการไปแปลกประหลาด คือ



เพื่อให้ได้เงินภาษีขึ้นที่ท่านทราบไหมครับว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานของกรมที่ดินนั้น กลายเป็นผู้จัดเก็บภาษีในเรื่องของการซื้อขายที่ดิน ในกรณีเช่นนี้ละครับ ประชาชนเดือดร้อน แล้วในที่สุดรัฐบาลทำอะไร โยมร้ย ผู้แทนราษฎรก็เสนอเข้ามาในสภาหรือ ทักท้วงขึ้นมา ในที่สุดรัฐบาลก็สั่งการแก้ไขให้ดำเนินการให้ใช้ของเก่าขึ้นมาแทน ท่านเห็นไหมครับว่ามันผลุบ ๆ โผล่ ๆ สั่งการไปแล้วพวกหนึ่งก็เสียไปนะครับ จริง รัฐบาลอาจจะบอกว่าถ้าใครเสียหายเกินซึ่งไร ในคำสั่งหรือพระราชบัญญัติใหม่นั้นก็ให้อำนาจตุลาการแล้ว ก็ชักคิน ท่านประธานครับ ประชาชนตามบ้านนอกซึ่งเขาซื้อขายกันจำเป็นกันอยู่นั้นเขาไม่ได้เข้าใจกันหาหรือกลัวครับว่า การออกทูลนั้นจะมาทำอะไร การที่จะขอคืนจะต้องดำเนินการอย่างไรแล้วยังเมื่อมาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ คำพูดคำจาของท่านเจ้าหน้าที่บางท่าน ท่านก็อารมณ์ไม่ค่อยจะดีนัก ประชาชนก็ถูกดูถูกว่ากลัวไป ในที่สุดการที่จะขอเงินตามที รัฐบาลได้ประกาศว่า เอา ถ้าท่านเดือดร้อนหรือท่านเสียไปแล้วค่อยมาขอคืน มันก็ต้อง ล้มเหลว อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานเห็นว่า ในกรณีที่การมาแก้ปัญห ในตอนกลาง ๆ นี้ทำให้ภาพพจน์ของรัฐบาลเสียหาย กระผมอยากจะขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า กระผมเป็นผู้แทนราษฎรเดิมาตั้งแต่สมัยนั้นกระผมยืนยันกับประชาชนว่า ถ้ารัฐบาลทำถูกไม่ว่ากระผมจะอยู่ในลักษณะของฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ถ้ากระผมอยู่ใน ฝ่ายค้านกระผมก็ยืนยันกับประชาชนของกระผมว่ากระผมจะไม่เอาหัวค้ำชนเผ่า เพราะว่า เป็นฝ่ายค้าน ดังที่ปรมาจารย์หลาย ๆ ท่านที่เคยสอนว่าถ้าฝ่ายค้านต้องค้าน กระผมไม่ได้ ยึดคิดนั้น ถ้ารัฐบาลทำถูกกระผมจะตั้งยืนยันและรับรองรัฐบาล แต่ที่นี่ในการพิจารณา การปรับปรุงพระราชกำหนดนี้กระผมเห็นใจครับ แต่ทว่ากระผมว่ารัฐบาลนั้นน่าจะต้องยอมรับในสิ่งที่ตนเองประพฤติปฏิบัติมา ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนถึงปัญหาว่าสาเหตุที่ทำให้ รัฐบาลนี้จะต้องมาปรับปรุงแก้ไขในหลาย ๆ แบบจนกระทั่งเข้าแล้วเข้าอีก ภาพพจน์เสีย หายอย่างมาก ประการหนึ่งก็เกี่ยวกับการพิจารณาปรับปรุงขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ ท่านประธานครับ กระผมเห็นใจข้าราชการ กระผมเองเป็นข้าราชการมาก่อนเช่นเดียวกัน แต่ท่านอย่าลืมละครับว่าข้าราชการทั่วประเทศไทยนั้นมีเพียงไม่เกิน ๓ ล้านหรือประมาณ ๓ ล้านเศษเท่านั้น แต่ที่นี่ประเทศไทยขณะนี้มียลเมืองถึง ๔๔ ล้านเศษ ๓ ล้านกว่าคนได้



รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น เหตุผลเพื่อต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพ แต่ท่านประธานครับ แม้กระทั่งในข้าราชการเอง กระผมก็ยังเคยได้เป็นผู้อภิปรายในคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนของข้าราชการบางอย่างหรือบางหน่วยงานประเภทว่า การพิจารณาเงินเดือนของข้าราชการนั้นแม้กระทั่งเงินเพิ่มก็ยังไม่มีความเป็นธรรมเอาเปอร์เซ็นต์เข้ามาว่าครับ กระผมก็ให้เหตุผลในกรณีการว่า ถ้าหากจะเพิ่มค่าครองชีพแล้วไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามครับปัจจัยที่มีความต้องการเท่ากัน แต่ที่ท่านประธานครับ ท่านเอาเงินเดือนมาตั้งแล้วให้เป็นเปอร์เซ็นต์ เงินเดือน ๑๐,๐๐๐ ขึ้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ได้ ๒,๐๐๐ เงินเดือน ๑,๐๐๐ ขึ้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐๐ นี่หรือครับ นี่ก็คือวิธีการกระทำในสิ่งซึ่งไม่น่าจะเป็นธรรมของรัฐบาล ทั้งนี้เมื่อท่านขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เป็นเงิน ๕ พันกว่าล้านบาท ในที่สุดท่านทำอย่างไรครับ ในตอนนั้นก็ต้องจำเป็นต้องเอาเงินคงคลังนี้ออกไปใช้จ่ายก่อน พอเงินคงคลังออกไปครับในเวลานั้นก็ยังมีท่านรัฐมนตรีบางท่านบอกว่าตอนในประเทศไทยเงินคงคลังไม่มีเหลือแล้ว ท่านประธานครับ ท่านเห็นไหมครับว่ารัฐบาลนี้ถ้าทำอย่างนั้นแล้วรัฐมนตรีบางท่านก็ไม่รับผิดชอบในคำพูดที่พูดออกไป เงินคงคลังหมดก็หมดมาถึงประเทศกำลังจะล่มจม เพราะฉะนั้นในการแก้ปัญหาของรัฐบาลนี้กระผมว่าน่าจะตั้งยอมรับฟังความคิดเห็น น่าจะต้องสำรวจสภาพว่าตนเองนั้นผิดพลาดบ้างอย่างไรในการก่อสร้างนี้ท่านเอามาจากไหน เอาไปจากหน่วยงานราชการครับ ทางฝ่ายราชการก็เสนอๆ ขึ้นไป ท่านรัฐมนตรีก็อนุมัติๆ เห็นชอบกับท่านข้าราชการประจำ ท่านทราบไหมครับว่า การเสนอนั้นไปนั้นนะ กระผมได้กราบเรียนในสภานี้แล้ว โดยกระผมยกากจะให้ความประสงค์และความต้องการของฯลฯ นายกรัฐมนตรีนั้นประสบความสำเร็จในเรื่องการกำจัดการชั่ว แต่เดี๋ยวนี้ท่านชัดไหมครับ ในประเทศไทยนี้ สมมุติว่ามีหน่วยงานที่จะก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็นสร้างอาคารหรือจะอะไรก็ตามครับ ใน ๑๐๐ หน่วยหรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจะมีการชั่วอย่างต่ำคงถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ การที่เงินคืนกลับมาให้แก่แผ่นดินเป็นการที่เขาเรียกว่าประเมินตัวราคากันนั้นนะมีไม่ถึง ๑๐ รายการ ถ้าหากว่ารายการไหนที่ได้รับเหมานี้เขาไปตัดราคากัน รัฐบาลถึงจะมองเห็นครับ แต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี้เขาตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เขาตอบพวกข้าราชการแล้ว หรือไม่ข้าราชการก็ให้ความร่วมมือ เพราะ



ฉะนั้นการตั้งงบประมาณขึ้นมานี้ ถ้าจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ข้าราชการประจำนั้นกำลัง  
แหกตาและกำลังทำลายภาพพจน์ของรัฐบาล กระผมก็ว่าเป็นไปได้เช่นเดียวกัน เพราะ  
ฉะนั้นรัฐบาลจะต้องยอมรับครับ ทั้งนี้ในวิธีการจัดเก็บภาษี กระผมได้เคยทราบเรียนมา  
ทุกครั้งที่มีการอภิปรายในเรื่องว่าด้วยการจัดเก็บภาษีนี้ว่า ท่านจัดเก็บภาษีไม่เต็มเม็ดเต็ม  
หน่วย การที่ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเพราะอะไร เพราะระบบการจัดเก็บภาษีครับ ประการ  
แรกก็คือ ความยุ่งยาก ประการที่ ๒ ก็คือ เปิดทางให้แก่เจ้าหน้าที่ โดยการเปิดทางนั้น  
กระผมเห็นด้วยว่าเพื่อความคล่องตัว แต่กระผมอยากจะทราบเรียนว่า กระผมเคยได้พบกับ  
ท่านรัฐมนตรีผู้เป็นนักเศรษฐกิจในระดับธนาคารบ้าง ในระดับของนักวิชาการบ้างที่เข้ามา  
กระผมเคยถามว่า ในประเทศที่เขาเจริญแล้วนี้เขาจัดเก็บภาษีอย่างไร ไม่เหมือนกันกับใน  
ประเทศไทยเลย ทำไมจึงไม่นำสิ่งที่ดี ๆ ของเขาเข้ามาใช้ ท่านก็บอกว่าในเมืองไทยทำ  
อย่างนั้นไม่ได้ ท่านประทานครับ กระผมอยากจะขอยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่าการจัดเก็บ  
ภาษีนั่นจะไปเต็มเม็ดเต็มหน่วยได้อย่างไร อย่างเรื่องในกรณีเหมาจ่าย ท่านเชื่อกระผมไหม  
ครับ สรรพากรที่ถูกบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายกล่าวหาและโจมตีว่าตัวสรรพากร  
นี้แหละคือการทำลาย เขาไม่ทำลายได้อย่างไรละครับ ทุกอย่างเอื้ออำนวย กระผมอยากจะ  
ยกตัวอย่างในเรื่องของการเสียภาษีเหมา อย่างภัตตาคารวันคล้ายวันนี้นะครับ พอทาน ๆ ที่  
ท่านก็ไปนั่งกินครับ ไปคอยดู ไปนั่งกินนั่งอยู่ วันไหนที่ท่านไป ส่วนมากก็มักจะเป็นวัน  
จวนสิ้นเดือนบ้าง มีงานเทศกาลบ้าง ไชโย ร้านนี้คนมากินเยอะ ท่านก็เหมาจ่ายว่า  
เฮ้ย ร้านนี้เดือนนี้ต้อง ๕,๐๐๐ บาท ร้านก๋วยเตี๋ยวนี้ต้อง ๒,๐๐๐ บาทนะ ท่านประทาน  
ครับ พวกเหล่านี้เขาไม่รายได้อะไรแต่ไหน แต่ที่นั่นเวลาเจ้าหน้าที่ของเราไปของรัฐบาลนี้  
ไปนั่งดูในวันที่เขาไปมากก็ไปจับเก็บมาก ปัญหาตรงนี้ไม่มีอะไรมากนัก แต่ผลกระทบที่  
เกิดขึ้นนั้นคืออะไรครับ ก็คือการที่จะต้องต่อรองการเสียภาษีเมื่อมีการประเมิน สมมุติว่า  
เจ้าหน้าที่ไปประเมินบอกว่า นี่คุณจะต้องเสีย ๑๐,๐๐๐ บาทหรือแสนบาท ท่านประทาน  
ครับ การต่อรองเกิดขึ้นแล้ว เจ้าของร้านในที่สุดก็ต้องเดินไปหาเจ้าพนักงานคนนั้นว่าจะ  
ต่อรองกันอย่างไร ในที่สุดระบบได้โต้กลับเกิดขึ้น สมมุติว่าคนนั้นจะต้องเสียแสนบาท ต่อรอง  
กันมาเหลือ ๓๐,๐๐๐ บาท เสียจริง ๆ เข้าหลวงก็อาจจะ ๑๐,๐๐๐ บาทหรือ ๒๐,๐๐๐ บาท



อีก ๑๐,๐๐๐ บาทก็เจ้าหน้าที่เค้าไป เพราะฉะนั้นในเรื่องการแปดเคมส์ ในเรื่องเจ้าหน้าที่  
กับผู้ประกอบการค้านั้นจึงมีอยู่โดยทั่วไป พูดกันง่ายๆ ว่า เวลาเจ้าหน้าที่นั้นต้องการเงิน  
ขึ้นมา ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท เดี๋ยวก็บอยไปปั๊ก ๒,๐๐๐ บาท ถ้ารายใหญ่หน่อย  
ก็ ๕,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท ลักษณะเช่นนี้มีอยู่ทั่วไป

ที่นี้ประการที่ ๒ เนื่องจากร้านค้าต่าง ๆ นี่จะครบ ซึ่งเป็นร้านค้าแบบครอบครัว  
ครั้งนี้เขาไม่สามารถที่จะทำบัญชีเองได้ก็ต้องจ้างหน่วยงานขึ้นมา พวกนี้แหละครับ ก็คือ  
พวกหนึ่งซึ่งตกลงกับฝ่ายเจ้าหน้าที่หรือบางครั้งก็รับ เจ้าหน้าที่ที่สรรพากรเองหรือเจ้าหน้าที่  
ของทางกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ดำเนินการทำบัญชีให้แก่ร้านค้าเอง เพราะฉะนั้นจึงรู้  
ช่องทางและบอกเขาว่า จะต้องทำอะไรๆ และในที่สุดสมมุติว่า ร้านนั้นมีทางที่จะต้องเสีย  
ภาษี ๑ ล้านบาท หรือหลายแสนบาท ในที่สุดการต่อรองกับเจ้าหน้าที่ที่เกิดขึ้น เสร็จแล้ว  
ก็พักไป ท่านก็อาศัยในตอนหลังว่า ๓ ปี ๕ ปี มาตรวจสอบย้อนหลัง เพราะฉะนั้นพวก  
ร้านค้าก็ต้องอยู่อย่างนี้ ในที่สุดกระผมอยากจะทราบเรียนว่า ทำไมเขาจึงต้องทำกัน  
อย่างนี้ เพราะในสิ้นปีครับ พอถึงสิ้นปีทางฝ่ายรัฐบาลก็หันไปทางกรมสรรพากรว่า  
ท่านอธิบดีท่านจะต้องเก็บภาษีเข้าให้ได้อย่างน้อยอย่างนี้ ท่านประธานครับ ทางกรม  
สรรพากรก็ส่งไปตามจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ ส่งไปตามอำเภอต่าง ๆ ความดีความชอบ  
ของเจ้าพนักงานทางฝ่ายสรรพากรเกิดขึ้นตรงนี้ อย่างจังหวัดอุดรธานีของกระผม บินจัด  
เก็บภาษีได้ยอดเต็มเป็นอันดับ ๒ ของประเทศไทย กระผมก็ดีใจด้วยกับสรรพากรทาง  
บ้านกระผมว่าคงจะได้รับความดีความชอบ แต่อะไรก็เกิดขึ้นกับประชาชนครับ อะไรเกิดขึ้น  
ความเดือดร้อน เมื่อไปจัดเก็บภาษีจากร้านค้า ท่านก็บอกว่าประชาชนไม่เกี่ยว ประชาชน  
ไม่เดือดประชาชนไม่ร้อน ท่านประธานครับพวกพ่อค้าเหล่านั้น เขาเอาภาษีเหล่านั้นให้  
รัฐบาลจากไหนครับ จากราคาสินค้าและของขายของเขา สินค้าขายของเขาแทนที่เขาจะ  
ขาย อย่างนี้เขาควรจะเอาค่าไว้อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ เขาคำนวณเขา  
ล่วงหน้าแล้วว่าสรรพากรนี้จะต้องเรียกจัดเก็บภาษี ถ้าจัดเก็บภาษีโดยทางกฎหมายไม่ได้  
สรรพากรก็ทำอะไรครับ เชิญครับ จนถึงสิ้นปีมาแล้วก็เชิญบรรดาพ่อค้าต่างๆ มา นี่  
อยากจะให้ผมคุยใหม่ ลึกซึ้งกันหน่อยนะ ขอเลาดี ๆ ครับ ขอเลาเนะ ๆ นี่ละครับ





ท่านเชื่อกระผมไหมครับ เพราะฉะนั้นในการนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าทางฝ่ายรัฐบาลจะไม่มีทางอื่นที่จะหาเงินหาทองเข้ามาทดแทนงบประมาณ ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาทได้นี้ กระผมก็ว่าท่านนี่สื่อออกไปตามร้านค้าต่าง ๆ ทั่วประเทศ ขอรายละเอียดพอสมควร สามพัน ห้าพัน อะไรก็แล้วแต่จะครับ กระผมว่าจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ เพราะฉะนั้นในการนี้กระผมเองก็คงจะไม่คัดค้านหรอกครับ แต่ที่กระผมได้ยื่นขึ้นมากกราบเรียนชี้แจงให้ท่านประธานและรัฐสภาได้ทราบว่า กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อทางรัฐบาลโดยตรงละครับ เมื่อมีการตั้งงบประมาณนี้ขอให้ท่านพึงสังวรในการตั้ง ตั้งงบประมาณนี้อย่าให้ฟุ่มเฟือยให้รัดกุมนะครับ ให้ตรวจสอบกันให้แน่นอน และการจัดเก็บภาษีนี้ จริงครับ ท่านอยากจะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ระบบนี้กระผมไม่ต้องไปอธิบายท่านรู้ดีกว่ากระผมจะครับ แล้วก็วิธีการเหมาจ่ายนี้กระผมขอฝากไว้ด้วย เหมาจ่ายเลขหรือการที่จะให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบบัญชีต่าง ๆ นี้ ท่านจะต้องตัดปัญหาในช่วงนี้ ช่อกว้างตรงนี้ให้ได้ แล้วภาษีมันก็จะได้ขึ้นมาก ท่านไม่จำเป็นจะต้องมาประกาศออกไปแล้ว แล้วก็มาจับหัวกันทีหลัง แล้วก็ไปบอกว่านี่ผมลดภาษีส่วนบุคคลให้ท่านนะ ผมทำอย่างนี้ ๆ นะ ประชาชนได้อย่างนั้นนั้น มองเห็นกันชัด ๆ นี้ครับ แต่ที่ผ่านไปหรือขณะกันไปนั้นก็ด้วยว่าสภาก็ให้รัฐบาลนี้อยู่บริหารต่อให้มันจบเสียที ประเทศไทยจะได้มีชื่อในโลกเขาว่า มีรัฐสภาหรือมีรัฐบาลโดยการเลือกตั้งน้อยถึง ๔ ปีสักครั้งหนึ่ง นี่ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ก็ไม่อยากจะให้เหตุการณ์บางอย่างบางอย่างเกิดขึ้น ก็ท่านจะครับที่ยอมให้ผ่านกันไป ในครั้งนี้กระผมเองก็คงจะต้องยอมให้ผ่านเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก่อนจะอภิปรายต่อไป ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังอยากจะขอชี้แจงครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไพจิตร เอื้องทูลุ่ล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วนั้นครับ ในประการแรกที่มีบางท่านเห็นว่าการปรับปรุงภาษีครั้งนี้ มีความผิดพลาดความบกพร่องเกิดขึ้น เนื่องจากไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ โดยเฉพาะในเรื่องของการขึ้นภาษีการค้าประเภทรับจ้างทำของนั้น ทำให้ผู้ประกอบการซึ่งมีรายได้ค่อนข้างน้อยแล้ว ก็ส่วนที่ว่าในแผนบอกว่าจะมีการปรับโครงสร้างภาษีกับภาษีทรัพย์สินนั้นรัฐบาลก็ไม่ได้ทำ



อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าในการพิจารณาเรื่องภาษีอากรนั้น คงจะต้องมาจัดการเป็นชุดนะครับ เมื่อสัปดาห์ก่อนนี้เองท่านยังคงจำได้ว่าเราพูดกันถึงเรื่องภาษีการขายของ-  
 หาริมทรัพย์ อันนั้นก็พื้นฐานสำคัญของการที่จะเริ่มในการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินนะครับ  
 เมื่อสัปดาห์ก่อนท่านก็ตำหนิมาก มาสัปดาห์นี้ท่านก็ตำหนิว่าเราไม่ได้ทำ อันนี้ก็รู้สึกว่าจะ  
 ตำหนิได้ทุกด้านนะครับ อย่างไรก็ตามขอกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้ก็ได้เริ่มทำไปแล้ว ในเรื่อง  
 ของภาษีอากรนั้น เราไม่สามารถทำอะไรอย่างหักหาญหรือก้าวกระโดดจนเกินไป เพราะจะเกิด  
 ความกระทบกระเทือนต่อประชาชน ระบบเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่ต้องค่อยๆ ทำค่อยไปสำหรับ  
 ในเรื่องของภาษีทรัพย์สินก็ได้เริ่มไปแล้ว สำหรับในเรื่องของภาษีการค้าเกี่ยวกับผู้รับจ้าง  
 ทำของนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าอันนี้เป็นเรื่องของ การปรับโครงสร้างภาษี ทั้งนี้เพราะ  
 เหตุที่ว่าในการที่เศรษฐกิจของเราพัฒนาไปเรื่อย ๆ นั้นก็ปัจจุบันนี้การรับจ้างทำของกับภาษี  
 การค้าทั่วไปลักษณะเกือบจะไม่แตกต่างกัน แต่ว่าอัตรานั้นยังต่างกันอยู่มาก ผมขอกราบ  
 เรียนโดยสรุปนะครับว่า สำหรับถ้าหากว่าเป็นผู้ผลิตขั้นต้นจากวัตถุดิบนี้เราเก็บเพียง ๑.๕  
 เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่าเป็นผู้ผลิตขั้นสุดท้ายแล้วเรารับก็คือ การผลิตขั้นต่อไปนั้น ๓ เปอร์เซ็นต์  
 ส่วนผู้ผลิตขั้นสุดท้ายนั้นเสียภาษี ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าภาษีผู้รับจ้างทำของนั้นเพียงร้อย  
 ละ ๓ ซึ่งอันนั้นหักกันมานานแล้วและก็ไม่ได้มีการปรับ ๒.๕ ครั้ง ไม่ได้มีการปรับเลย ดังนั้น  
 เป็นการขยับเพียงครึ่งเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้ โครงสร้างของภาษีและอัตราต่าง ๆ ที่เปรียบเทียบ  
 กันใกล้เคียงกันและก็จะเหมาะสมกับสภาพการณ์มากขึ้น ส่วนที่ว่าจะทำให้ผู้ประกอบการราย  
 ได้นั้นเคยเดือดร้อนนั้นอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเป็นผู้ทำเองนะครับ เช่นตัวอย่างเย็บสมุด  
 หนังสืออะไรนั้นก็เสีย ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ตามเดิม เพียงแต่ว่าเป็นรายที่ใหญ่หน่อยที่รับจ้างทำ  
 นะครับ หมายความว่าไม่ได้ทำแล้วก็เอาไปขายเอง แต่ไปรับจ้างคนอื่นเขาทำเท่านั้นที่จะ  
 ถูกกระทบกระเทือนในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ทั้งหมดนี้คงจะเป็น  
 ไปตามแผนพัฒนาฯ ที่ท่านตำหนิว่า เรามีแผนแต่ไม่ทำตามนั้นรู้สึกว่าจะอาจจะคลาด  
 เคลื่อนอยู่บ้าง

สำหรับอีกประเด็นหนึ่งที่ว่า ทำมรัฐบาลไปขึ้นภาษีดอกเก๊ก ทำให้นักยานก  
 เดือดร้อนอันนั้นผมอยากจะกราบเรียนใน ๒ ประเด็นนะครับ ประการแรกที่สุดก็คือ คนยาก



จนจริง ๆ นั้นคงจะไม่เดือดร้อนอะไรครับ เพราะว่าดอกเบี้ยเงินออมทรัพย์ก็ดี เงินออมสิน ไม่เกิน ๖ เดือนก็คืนนั้น ได้รับยกเว้นภาษีอยู่แล้วพวกนี้ไม่เสียสำหรับผู้มีเงินฝากนั้น ถ้าหากเห็นว่าเอาไปรวมกับเงินได้อื่น ๆ ของตัวแล้วเสียภาษีต่ำกว่า ก็มีทางเลือกจะทำได้ เพราะฉะนั้นผู้มีรายได้น้อยซึ่งมีเงินฝากอยู่จำนวนไม่มากและรายได้อื่น ๆ ไม่มากนัก ก็ไม่สามารถเลือกที่จะเอาไปรวมกัน แล้วก็เสียภาษีได้ตามปกติ ผู้ที่จะถูกกระทบกระเทือน บ้างนั้นก็คงจะเป็นผู้ที่มียาได้น้อยกว่าคนอื่นข้างจะสูง ไม่ใช่ผู้ยากจนนะครับ

ทีนี้สำหรับเหตุผลสำคัญในการที่ได้ปรับอัตราภาษีขึ้นมานั้น ผมอยากจะขอ เวลากราบเรียนสักนิดหนึ่งว่า อันนี้เป็นเรื่องของหลักการสำคัญนะครับก็คือว่า ในการที่เราจะระดมเงินออมนั้นเป็นปัญหาหนึ่งมาตลอดก็คือว่า ในการเก็บภาษีเงินได้นั้น ถ้าหากว่าไม่มีการปรับปรุงแก้ไขในครั้งนั้นแล้วนะครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ผู้ที่มีรายได้จากเงินฝากจะต้องนำรายได้ขึ้นไปคำนวณรวมกับรายได้อื่น ๆ ซึ่งหมายความว่า จะต้องเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้ใช้กันนะครับ สำหรับผู้ที่มีเงินได้มากพอสมควรอาจจะเสียสูง ถึงร้อยละ ๖๕ ตามบัญชี อันนี้เป็นเรื่องที่จะทำให้เป็นการไม่เคื้ออานวณให้ผู้มีเงินนี้สามารถ ที่จะออมทรัพย์ได้ เพราะเหตุที่ว่าจะถูกเก็บภาษีในอัตราที่สูงมาก ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นนะครับ ที่จะต้องขยายเวลาออกไปเพื่อที่เราจะได้มีเวลาที่จะปรับปรุงฐานะทางเศรษฐกิจ ขยายออกไปอีก ๓ ปี ส่วนเหตุที่ต้องทำในช่วงนี้ก็เพราะเหตุที่ว่าเหลือเวลาเพียงไม่ถึง ๒ ปีนั้นสำหรับผู้ผลัดฝากระยะยาวซึ่งมักจะเป็นผู้ฝากที่มีบัญชีมากพอสมควรนั้น ถึงเวลาแล้วที่จะต้องตัดสินใจว่าเขาจะทำอะไรเพราะเวลาเหลือไม่ถึง ๒ ปีแล้วนะครับ นี่เรามองใน ทางด้านความจำเป็นในการระดมเงินออม ในขณะเดียวกันครับมันมีเหตุผลอีกด้านหนึ่งซึ่ง ขัดแย้งโดยตรงกับความจำเป็นทางด้านนี้ก็คือ ปัญหาในเรื่องของความเป็นธรรม รายได้ที่ได้จากดอกเบี้ยนั้นก็เป็นรายได้ประเภทหนึ่ง ควรจะเสียภาษีเช่นเดียวกับรายได้ อย่างอื่นไปทำงานแล้วมีเงินเดือน ความจริงแล้วคนที่ไปทำงานมีเงินเดือนแล้วเสียภาษี นั้นมันเห็น้อยต้องออกแรงจนกระทั่งจะได้เงินมา แต่ว่าภาษีตอกเบียดนี้ไม่ต้องออกแรงอะไร มาก บังเอิญว่าอาจจะบิดามารดาที่มีทรัพย์สินเป็นผู้ว่ารายก็มีเงินมีทองไม่ต้องออกแรง เพราะ ฉะนั้นแล้วถ้าจะพูดถึงความเป็นธรรมแล้วนี้ควรจะเสียภาษีเท่า ๆ กัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อ



คำนึงถึงความจำเป็นในการระดมเงินเพื่อพัฒนาประเทศนั้น เราก็คงเห็นว่าการที่จะไปเก็บภาษี  
เขาสูงถึง ๖๐ ถึง ๖๕ เปอร์เซ็นต์นั้น คงจะทำให้การระดมเงินคอมมิวนิสต์ไม่เป็นผล ด้วยเหตุ  
นี้จึงพยายามหาทางสายกลางว่าหากยกละเวลออกไปให้อีก ๓ ปี ที่จะเลือกเสียภาษีได้แต่ขณะ  
เดียวกันก็ปรับภาษีขึ้นมาเล็กน้อยจาก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็น ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ผู้ที่มีเงิน  
ค่อนข้างมากก็จะถูกกระทบกระเทือนบ้างนะครับ ก็คือรายได้จากดอกเบี้ยก็จะลดลง แต่ว่า  
คนจนผู้มีรายได้น้อยไม่น่าจะถูกกระทบกระเทือนเลยนะครับ และอันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็  
นมาตรการที่เหมาะสมเพราะว่าเราก็คงได้พยายามที่จะส่งเสริมในเรื่องของเงินออม และขณะ  
เดียวกันก็แก้ปัญหาเรื่องความไม่เป็นธรรมไปในตัวนะครับ

สำหรับที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยว่า รัฐบาลเอาอำนาจจะไปไหนไปไหน  
ให้ผู้ที่กระทำความผิดกฎหมายโดยไม่เสียภาษีนั้น ขอกราบเรียนว่ามาตรการที่ได้ทำไปนั้น  
เป็นการขยเวลาเพื่อให้เสียภาษี ไม่ใช่หนีระโหกรรม ถ้าเป็นหนีระโหกรรมนั้นก็ทำไม่ได้  
เหมือนกัน จะต้องออกมาเป็นกฎหมายซึ่งต้องผ่านสภานั้นนะครับ อันนี้กระผมทำไปโดย  
อำนาจรัฐมนตรีคลัง ไม่ใช่รัฐมนตรีมหาดไทยนะครับ เป็นอำนาจที่ใช้ตามมาตรา ๓ รัฐแห่ง  
ประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดชัดเจนให้รัฐมนตรีคลังมีอำนาจในการขยายเวลาเสียภาษีได้  
เมื่อขยายเวลาไป เบี้ยปรับก็ดี ความผิดทางอาญาก็ดีมันก็หมดไปด้วยนะครับ อันนี้ก็ขอ  
กราบเรียนเพื่อความเข้าใจด้วยนะครับ

ส่วนในปัญหาต่อไปที่ว่า ทำไมรัฐบาลจึงไปขึ้นภาษีเอากับคนจน เช่นภาษีรับจ้าง  
ทำทองมาติดเบี้ยนะครับ แล้วขณะเดียวกันไปลดภาษีคนรวยก็คือภาษีสุสการ เช่น  
โทรทัศน์สีนะครับ อันนี้ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วเรื่องของการสุสการ  
สุสการนั้นก็ไม่ได้เกี่ยวกับพระราชกำหนดที่กำลังพิจารณาอยู่ แต่ในเมื่อท่านสมาชิกข้อใจ  
ผมจะขอกราบเรียนโดยสรุปนะครับว่า ในเรื่องภาษีรับจ้างทำทองนั้น ผมก็ได้กราบเรียน  
ไปแล้ว ภาษีดอกเบี้ยก็ได้กราบเรียนไปแล้ว ก็ขอเพิ่มเติมเพียงว่าที่กล่าวว่าเมื่อเพิ่มขึ้นมา  
แล้ว คนจะหนีไปฝากทรัพย์สินต่อนักก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา เพราะเหตุที่ว่าเจ้าธนาคาร  
หรือฝากทรัพย์สินก็เสียเท่ากับครับ อัตราเดียวกัน ส่วนการลดภาษีสุสการนั้นถ้าจะพูดก็อาจ  
จะยืดยาว ผมขอสรุปนะครับว่าหลักการใหญ่ก็คือว่าในการพัฒนาประเทศของเราในช่วง



๒๐ ปี ที่ผ่านมาโครงสร้างทางด้านการผลิตโดยเฉพาะทางอุตสาหกรรมของเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ว่าโครงสร้างทางภาษี โดยเฉพาะศุลกากรนั้นยังไม่ได้ปรับให้ทันกับเหตุการณ์ ทำให้เกิดปัญหาขึ้น ๒ อย่างครับ อย่างหนึ่งก็คือว่าภาษีศุลกากรชั้นสูงนั้นสูงเกินไป ไปทำให้ผู้ผลิตภายในประเทศนี้ไม่จำเป็นต้องปรับคุณภาพ ประสิทธิภาพในการทำงานของตัว เพราะฉะนั้นจึงสามารถที่จะขายอยู่ได้แต่ในเมืองไทย ออกไปข้างนอกก็ไม่สามารถแข่งขันกับเขาได้ อันนี้ก็ทำให้เป็นปัญหาที่ถือว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมของเราจะหยุดชะงัก ถ้าไม่แก้ปัญหานี้ เพราะว่าการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้านั้นเข้าสู่จุดอิ่มตัวแล้ว อันนี้คงเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป ในขณะที่เดียวกันจากการที่เราไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้ผู้บริโภครภายในประเทศต้องรับภาระสูง คือต้องบริโภคสินค้าคุณภาพต่ำในราคาสูง อันนี้ไม่เป็นประโยชน์กับผู้ใดทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องปรับการให้การคุ้มครอง โดยระบบภาษีศุลกากรที่สูงเกินไปให้ต่ำลงมาให้สอดคล้องกับสภาพการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของเรา ในขณะที่เดียวกันเรามีปัญหาในทางตรงกันข้ามก็คือว่า ในช่วง ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมานี้ ได้มีการลดภาษีศุลกากรลงไปในระดับต่ำมากจนเหลือครึ่งเปอร์เซ็นต์ก็มี ๑ เปอร์เซ็นต์ก็มี ทั้งนี้เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมในช่วงนั้นให้น่าดึงดูด หรือว่าดึงดูดทั้งสำเร็จรูป ซึ่งเราไม่สามารถผลิตเมื่อ ๑๕ ปีที่ก่อนเข้ามาจะได้นำมาประกอบในการที่จะทำอุตสาหกรรมต่อไป แต่เวลาผ่านไป ๑๐ กว่าปีนั้น ความสามารถในการผลิตวัตถุดิบและสินค้ากึ่งสำเร็จรูปเหล่านั้นของเราได้พัฒนาก้าวหน้าไปเป็นอันมาก แต่ยังมีอุปสรรคสำคัญที่ไม่เกิดอุตสาหกรรมเหล่านั้นขึ้นเท่าที่ควร เพราะเหตุที่ว่าภาษีต่ำมากมันไม่มีการคุ้มครองเพียงพอ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องยกระดับของการคุ้มครองในระดับต่ำขึ้นมา อันนี้ผมต้องขอยกย่องครับถ้าหากพูดยาวสักนิดหนึ่ง เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะต้องอธิบายกันพอสมควร ก็คือว่า ช่วงของภาษีศุลกากรนั้นตัวที่จะได้ผลประโยชน์มากกว่าที่เป็นอยู่ในอดีต นั้นเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่ง คือประการหนึ่งก็คือว่า ในการที่มีภาษีสูงนั้นก็มีสิ่งจูงใจที่จะมีการลักลอบเข้า ซึ่งอันนี้เป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ผลิตภายในประเทศ เพราะว่าผู้ผลิตภายในประเทศนั้นต้องแข่งขันกับสินค้าเถื่อนนั้นครับ การที่ลดลงมานั้นแทนที่จะทำให้เราเสียผลประโยชน์ เราจะได้ประโยชน์ ๒ ทางครับ ประการ



ที่ ๑ ก็คือว่า ผู้ผลิตภายในประเทศซึ่งกระทำโดยสุจริตนั้นจะอยู่ในฐานะที่แข่งขันได้ดีขึ้นก็สามารถที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศได้มากขึ้น ประการที่ ๒ ก็คือรายได้จากภาษีอากรก็จะสูงขึ้น เพราะเหตุว่าจะมีการลักลอบน้อยลง ท่านสมาชิกอาจจะตำหนิว่าถ้าอย่างนั้นทำไมถึงไม่ไปปราบเสียให้หมดนะครับ ภาษีสูงเท่าไรก็ปราบให้ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็จะมีปัญหาที่ขอรบเรียนว่า ก็เป็นเรื่องที่กรมศุลกากรได้พยายามดำเนินการอยู่ แต่ว่าก็คงจะต้องยอมรับความจริงว่า ไม่สามารถที่จะปราบได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทยหรือประเทศใดก็ตามการหลีกเลี่ยงภาษีนั้น ส่วนสำคัญส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจถ้าหากว่าผลประโยชน์สูงพอแล้วก็มีผู้ลักลอบซึ่งไม่สามารถปราบได้ทั้งหมด ถ้าลดลงมาในระดับซึ่งทำให้มันไม่คุ้มหรือสิ่งจูงใจน้อยลงสำหรับการที่จะหลีกเลี่ยงก็จะมีกรหลีกเลี่ยงน้อยลงก็จะมีกรนำเท่าที่ถูกต้อง รายได้อันนี้สูงขึ้น อันนี้อยากจะขอรบเรียนว่าเรื่องของการลดภาษีศุลกากรนั้นได้กระทำมาอยู่หลายครั้งแล้ว แล้วทุกครั้งผลก็ปรากฏว่ารายได้จากภาษีนั้นสูงขึ้น

สำหรับอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องที่ว่าภาษีรายได้ของเราไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะท่านดารภาพยนตร์ซึ่งต้องเสียภาษีมากมาย อันนี้ผมขอรบเรียนว่า เมื่อสัปดาห์ก่อนก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่าภาษีที่เราเก็บจากผู้มีรายได้จากการใช้แรงงานนะครับ ก็คือเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนสูงมาก อันนี้ผมเห็นด้วยแล้วก็เชื่อว่าทุกท่านก็เห็นนะครับ แต่ว่าที่เราได้ทำไปแล้วนั้นก็ถือว่า ได้ลดจากเดิมบ้าง อย่างเช่นในกรณีที่ท่านยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างนะครับ ถ้าหากว่ามีรายได้ประมาณล้านหนึ่งนั้นจะเสียภาษีร้อยละ ๖๐ ตามกฎหมายเดิมตามกฎหมายใหม่นี้เสียเพียงร้อยละ ๕๕ และเปลี่ยนไปไม่ถึง ๖๕ เปอร์เซนต์อย่างที่ท่านว่านะครับ ๕๕.๕ เปอร์เซนต์ อันนี้เราจะต้องทำต่อไปอีกนะครับในการที่จะลดภาระของผู้เสียภาษี แต่ผมก็ได้ทราบเรียนแล้วว่าในการที่จะทำอย่างนั้นได้ เราจะต้องขยายฐานภาษีออกไป ขอให้ได้เก็บภาษีจากผู้ที่สามารถจะเสียภาษี แต่ไม่ได้เสียเท่าที่ควร อย่างเช่นกรณีตัวอย่างของภาษีรายได้จากการขายคาส์หาวิมทรพย์ เมื่อสัปดาห์ก่อนนั้นก็เริ่มที่เราจะต้องพยายามทำต่อไป การที่เราไปเพิ่มภาษีจากธนาคารกิตติ จากผู้มีรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากนั้นก็ใช่ว่าจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราจะพยายามลดภาระภาษีออกไป เพราะอย่าลืมว่าในการลดภาษี



แต่เดี๋ยวนั้น รัฐเสียรายได้ไปเป็นอันมาก เป็นพัน ๆ ล้าน เราจำเป็นต้องหาส่วนอื่นมาทดแทน ที่ทำทั้งหมดนั้นก็เห็นเจตนาเดียวกับที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายแล้ว แต่ว่าขอความกรุณาเข้าใจว่าเราไม่สามารถอย่างเดียวกันครับ เพราะว่าถ้าลดไปแล้วรายได้นั้นก็ไม่มีอะไรมาชดเชย ก็จะต้องมีอะไรอย่างอื่นมาชดเชย ซึ่งก็ได้พยายามหาที่จะไม่ให้กระทบกระเทือนต่อประชาชนผู้มีรายได้น้อย โดยพยายามให้ผู้ที่มียากได้สูงพอสมควรแล้วยังเสียภาษี ในอัตราต่ำนั้นได้เข้ามาบรรเทาเสียภาระภาษีเพิ่มขึ้น อันนี้ก็เห็นในหลักการเดิมนะครับ ผมก็ไม่ค่อยแน่ใจว่ายังมีประเด็นอื่นที่ค้างอยู่ เข้าใจว่ายังมีนะครับ เพียงผมขอยกเอกสารก่อน

สำหรับในเรื่อง ของที่ท่านสมาชิก ได้ดำนิว่าเรา จัดเก็บภาษี ได้ ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ก็ต้องขอยอมรับว่าเป็นความจริง ทุกท่านก็ทราบกันดีอยู่ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเมื่อรับทราบแล้วก็ไม่ได้พยายามทำอะไร เวลานั้นได้ทำอยู่แล้วก็จะต้องดำเนินการต่อไป นั่นก็คิด การปรับปรุงโครงสร้างของการจัดเก็บ ปัญหาของการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมนั้นมันแน่ แต่ส่วนหนึ่งนั้นเป็นอยู่ที่ว่าระบบไม่เหมาะสม จึงเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจไปในทางมิชอบ ถ้าหากว่าเราปรับปรุงระบบให้มีการควบคุมด้านการปฏิบัติ ที่มีขอบนั้นก็จะค่อย ๆ ลดลงไปควบคู่กับการที่เราจะดำเนินการทางวินัยกีด การอบรมกีด ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ ผมก็อยากจะขอรบกวนเวลาสั้น ๆ เท่านั้นเองว่า สิ่งที่ได้ทำไปแล้ว และกำลังทำอยู่มีอะไรบ้าง เช่น ในเรื่องสรรพากรซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ก็เกี่ยวกับภาษีทางตรงนั้นได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงกรมสรรพากรมาหลายครั้งหลายหนนะครับ แล้วก็ในครั้งสุดท้ายนี้เข้าใจอย่างน้อยก็นับเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปีแล้วก็ไม่สามารถทำได้ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในขั้นที่สุดนั้นเราสามารถออกกฎหมายแบ่งส่วนกรมสรรพากรได้สำเร็จ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๒๕ นั้นเอง พอหลังจากนั้นแล้วกรมสรรพากรในลักษณะใหม่ ซึ่งถ้าจะกราบเรียนก็จะยืดยาว หลักการสำคัญก็คือว่าแบ่งแยกการปฏิบัติการคือ การจัดเก็บ ออกจากการวางแผน การบริหาร และการติดตามประเมินผล ซึ่งในอดีตนั้นเกือบจะทำได้ไม่เสีย เพราะเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่มันแต่ในระดับสูงสุดคือ ระดับอธิบดี ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการจัดเก็บซึ่งผิดหลักการทั้งสิ้น อันนี้ได้ปรับปรุงใหม่ทั้งหมด กฎฎีกาออกมาแล้ว



ก็ต้องใช้เวลาอีกสักพักหนึ่งก่อนที่จะบังเกิดผล อันนี้เป็นที่จำเป็นต้องทำเพื่อรองรับการกระจายการจัดเก็บออกไปในรูปของสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ซึ่งก็ได้จัดตั้งไปแล้ว และก็พยายามจัดตั้งให้ครอบคลุมในปีหน้าตามแผนงานที่มีอยู่ หลังจากที่ผ่านมาไปช่วงหนึ่งแล้วผมเชื่อเหลือเกินว่าสิ่งนี้จะบังเกิดผล เพราะว่าเราได้ปรับปรุงระบบใหม่ทั้งหมดในด้านศุลกากรนี้รายงานการปรับปรุงเสร็จแล้วขณะนี้กำลังพิจารณาดำเนินการอยู่ ผมขอกราบเรียนว่า ในทุกเรื่องที่เราเป็นผู้เชี่ยวชาญทางต่างประเทศเข้ามาด้วย แต่ว่าผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศนั้นก็เพียงแค่ช่วยเราได้ ในทางเทคนิคเท่านั้นเอง ส่วนจะเหมาะสมหรือไม่เราต้องพิจารณาเอง เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนแล้วก็ต้องทำด้วยความรอบคอบ เพราะไม่อย่างนั้นจะเกิดความเดือดร้อนได้ง่ายกว่า ก็เป็นเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ ส่วนทางการปรับปรุงกรมสรรพสามิตทั้งหมดก็กำลังอยู่ในขั้นเริ่มต้นดำเนินการที่จะศึกษาแล้วก็วางแผนงานต่อไป

ทั้งหมดนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า คงจะไม่บังเกิดผลภายในวันนี้พรุ่งนี้ แต่ผมเชื่อว่าจากกรณฐานที่วางไว้วันนี้ สักวันหนึ่งเราจะเห็นผลนะครับ ภายในปีสองปีนี้ แต่ผมเชื่อว่าเมื่อถึงเวลานั้นท่านก็คงลืมไปแล้วว่างานนี้ได้ทำกันเมื่อไร เพราะเราจำได้แต่เรื่องที่ไม่ดีนะครับ เรื่งนี้เราก็คงจะลืมกันหมด ก็ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณป๋วยะฉัตรครับ

นายป๋วยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม ป๋วยะฉัตร วัชรภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ ความจริงกระผมไม่ได้ตั้งใจที่จะอภิปรายพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่กระผมมีเหตุผล ๒ ประการที่จำเป็นจะต้องขออนุญาตท่านประธานลุกขึ้นมาพูด

สาเหตุประการที่ ๑ นั้นเป็นเพราะเหตุว่ากระผมได้ข่าวระแคะระคายว่า บุคคลเกี่ยวกับเรื่องท่านรองนายกรัฐมนตรีซึ่งกระผมได้เตรียมตัวจะอภิปรายนั้น วันนั้นจะมีผู้นำเรื่องนี้ผ่านออกไปไม่ให้มีการพิจารณากัน กระผมสะดุดใจตั้งแต่จะเขียนวาระการประชุมที่ไม่มีการจัดเรื่องนั้นใส่ไว้แล้ว แต่ก็ยังไม่แน่ใจเพราะเหตุว่าอาจจะมิหลงลืมกันได้ แต่กระผมก็รู้สึกมั่นใจว่าจะมีเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น เพราะเหตุว่าเมื่อมองไปที่เก้าอี้คณะรัฐมนตรี





มีวางอยู่หลายที่ แต่วันนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้ทรงงอนอาจท่านไม่ขึ้นไปนั่งบนนั้น กลับเข้ามานั่งในห้องประชุมเอาข้าวเอาของมาเตรียมนั่งคุยที่นี้ กระผมจึงมีความรู้สึกว่าการผสมอาจจะไม่ได้อภิปรายในเรื่องนั้น จึงต้องขออภิปรายในเรื่องนี้

สาเหตุประการที่ ๒ ก็เพราะเหตุว่ากระผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านลุกขึ้นตำหนิติเตียนการประพฤติปฏิบัติของรัฐบาลในการเรียกเก็บภาษีอากรตามพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ไม่มีท่านผู้ใดที่บอกว่าจะคัดค้าน กระผมก็มีความรู้สึกว่าการหากว่าจะไม่มีใครลุกขึ้นคัดค้าน พระราชกำหนดฉบับนี้แล้วจะเป็นเหตุให้รัฐบาลได้ใจในการประพฤติปฏิบัติตัวต่อไป กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นคัดค้านพระราชกำหนดฉบับนี้และไม่สามารถจะรับให้ผ่านไปได้

ในเบื้องต้นที่กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานในเนื้อหาของร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ กระผมยอมรับว่าการเรียกเก็บภาษีอากรนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการที่รัฐจะหาเงินเอามาใช้จ่ายในการทำนุบำรุงประเทศ แต่ท่านประธานครับ วิธีการของรัฐบาลที่ดำเนินการมานั้น จริงอยู่ท่านบอกว่าจะช่วยเหลือคนยากคนจน สร้างความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนทั่วไป กระผมไม่เคยได้ยินกษมรัฐบาลมาตั้งนานแล้ว ก็ต้องขอชมรัฐบาลผ่านท่านประธานด้วยความตั้งใจของรัฐบาลที่จะสร้างเสมอภาคในทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในบ้านเมืองเรานี้ค่อนข้างที่จะเป็นผลสำเร็จ และคงจะเห็นผลได้ในระยะเวลาอันไม่ช้านานเหมือนอย่างที่รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ คิดว่ามันจะช้านานเป็นระยะเวลาหลายปี ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสภาพบ้านเมืองของเราในทุกวันนี้ประชาชนคนยากคนจนนั้นเงินจนกระทั่งไม่มีสิทธิ์ที่จะจน หรือว่าจะเดือดร้อนต่อไปได้อีก สภาพของสังคมส่วนใหญ่คนในระดับกลางนั้นยังมีอยู่เมื่อระยะเวลาล่วงผ่านไปไม่นานช้านี้ แต่บัดนี้คนซึ่งอยู่ในฐานะปานกลางมีรายได้ระดับกลางกำลังจะหมดสิ้นฐานะของสภาพความเป็นอยู่ แต่คนในระดับกลางนั้นกำลังจะยากจนลง เพราะเหตุว่าการปฏิบัติตัวของรัฐบาลในการเรียกเก็บภาษี เพราะฉะนั้นฐานะความเสมอภาคในทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลกำลังต้องการที่จะให้เกิดขึ้นนั้นจะบังเกิดผลในไม่ช้านี้ หมายความว่า คนระดับปานกลางนั้นต่อไปจะยากจนเท่าเทียมกันหมด กระผมอยากจะประทานกราบเรียนอย่างนั้นนะครับว่า



วิธีการที่รัฐบาลเรียกเก็บภาษีอากรตามพระราชกำหนดฉบับนี้มันเป็นการแสดงให้เห็นถึงฝีมือของรัฐบาลในการที่จะหาเงินมาทำนุบำรุงประเทศ แล้วกระผมจึงได้ชี้ชัดในเวลาที่จะอภิปรายเรื่องร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี ๒๕๒๖ ซึ่งจะเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาต่อไป ทำไมไม่รับการเรียกเก็บภาษีอากรที่เพิ่มขึ้นนี้ กระผมจึงได้ดำเนินคดีต่อรัฐบาล เพราะเหตุว่าการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลในการที่จะหาภาษีเพิ่มมากขึ้นจากประชาชนนั้น ขอเรียนคร่ำว่า มันน่าจะเป็นโอกาสและเงื่อนไขที่ประชาชนมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีกว่านี้ ประสิทธิภาพในการเรียกเก็บภาษีอากรของรัฐในขณะนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ยอมรับแล้วว่า มันมีการหลีกเลี่ยงกัน รัฐบาลยังขาดประสิทธิภาพในการที่จะดำเนินการเรียกเก็บภาษีอากรให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าหากจะดำเนินการให้ได้ผลก็จะต้องหาเหตุมาจูงใจกัน และเหตุจูงใจนั้นอาจจะไม่คุ้มค่ากับภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นได้ยอมรับการขาดสมรรถภาพของตนเองในการที่จะหาวิธีการอุดช่องโหว่ในการหลีกเลี่ยงภาษี วิธีการที่รัฐบาลควรจะพิจารณานั้นก็คือการทำอะไรบางอย่างจะทำให้การเรียกเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ให้มีการหลีกเลี่ยงต่อไป ไม่ใช่อันไหนเห็นว่ามันเป็นช่องโหว่อยู่ที่ปลอดภัยไปราววิธีการผิด วิธจากประชาชนคนที่ไม่มีโอกาสในการที่จะหลีกเลี่ยงได้ แล้วถ้าหากรัฐบาลทำอย่างนี้ โอกาสที่รัฐบาลจะหาทางเพิ่มภาษีอีกก็จะต้องมีต่อไปในวันข้างหน้า และนั่นคือความสามารถของรัฐบาลอย่างเดียวเท่านั้น ในการที่จะเรียกเก็บภาษีอากรจากประชาชนผู้ไม่มีทางหลีกเลี่ยง เพราะฉะนั้น กระผมจึงดำเนินประสิทธิภาพของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายหาเงินมาทำนุบำรุงประเทศตามที่ได้ออกประกาศพระราชกำหนดฉบับนี้ กระผมจึงขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า กระผมเป็นคนแรกที่ลุกขึ้นคัดค้าน และจะยกมือคัดค้าน

นายอนันต์ บุรณวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนันต์ บุรณวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี กระผมขอขอบคุณท่านประธานที่อนุญาตให้กระผม ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ที่ได้ชี้แจงรายละเอียดทำให้ฟังพอสมควร และถ้าหากว่ามีการปรับปรุง เปรม ๔ กระผมเชื่อว่าท่านคงจะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง



อย่างแน่นอนครับ . เพราะท่านได้ตั้งใจและยอมรับเหตุผล กระผมก็อยากจะทราบ  
เรียนต่อสภาอันทรงเกียรติว่า กระผมเองก็มีข้อที่จะเสนอแนะแล้วก็ข้อทั้งตั้งเล็กน้อย  
เท่านั้นเอง การที่รัฐบาลจะออกพระราชกำหนดขึ้นภายใต้การขอประชาชนนั้น ตามหลัก  
รัฐศาสตร์เขาได้กล่าวไว้ว่า “ยามใดราษฎรมีรายได้ดี ยามนั้นรัฐพึงเก็บภาษีจากราษฎร  
ยามใดราษฎรเดือดร้อนทุกข์ยาก ยามนั้นรัฐควรหามาตรการผ่อนปรนโดยการลดภาษี  
ราษฎร” นั่นคือจังหวะของการที่จะขึ้นภาษีหรือลดภาษีการเพื่อเป็นรายได้ของรัฐในการที่  
จะนำมาใช้จ่ายตามงบประมาณแผ่นดิน แล้วยามนี้กระผมอยากถามท่านประธานว่า เหมาะ  
สมแล้วหรือยังที่เราจะขึ้นภาษีเพื่อเก็บรายได้จากพี่น้องราษฎรที่ได้รับความทุกข์ยาก ความ  
เดือดร้อนทั้งหลายทั้งสินทั้งปวงแม้กระทั่งเกษตรกร แม้กระทั่งผู้มีรายได้จากการใช้แรงงาน  
มีรายได้พอเพียงที่จะมาเสียภาษีแล้วหรือยัง กระผมอยากจะพูดถึงความเหมาะสมต่างหาก  
มาตรการของการขึ้นภาษีนั้นมียู่ทุกประเทศ ลดภาษีมียู่ทุกประเทศ สาเหตุของการที่  
ต้องมีการหักหัวงทุกประเทศก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลปราศจากซึ่งจังหวะของการขึ้นภาษีอากร  
จังหวะนั้นมันสมควรหรือไม่ที่จะกระทำอย่างนั้นราษฎรได้รับความทุกข์ยาก กระผมได้ฟัง  
คุณบิณฑ์พูดถึงว่าบุคคลที่มีฐานะปานกลางนั้นได้ยากจนเหมือนกับบุคคลที่ยากจน และ  
บุคคลที่ยากจนไม่มีโอกาสที่จะยากจนยิ่งกว่านี้ไปอีกแล้ว นั่นถูกต้อง แล้วรัฐบาลนี้ได้แถลง  
ต่อสภาผู้แทนราษฎรว่าจะลดช่องว่างของบุคคลจะลดชนชั้นของบุคคลให้เหลือน้อยลง นั้น  
เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลถูกต้องแล้ว รัฐบาลนี้ต้องการให้มันรวยกับคนจนเท่านั้น  
ส่วนคนพอมียากจนปานกลางนั้นรัฐบาลได้ลดลงไปแล้ว รัฐบาลนี้ได้แถลงต่อสภาผู้แทน  
ราษฎรซึ่งกระผมจำได้ว่ากระผมลุกขึ้นมาพูด คุณบุญชูเป็นคนแถลง เดียวนี้ได้สดรียกร้อย  
ไปแล้ว มาตรการนั้นได้เห็นชัดขึ้นมาว่าคนพอมียากจนไปแล้ว นั่นเป็นความสำเร็จที่  
น่าชมเชยอย่างยิ่ง

ข้อที่ ๓ กระผมอยากจะขอถามท่านรัฐมนตรีว่า มาตรการที่ท่านได้เก็บภาษีปรับ  
เป็นร้อยละ ๓ ของผู้ที่รับเหมาก่อสร้าง การปลูกสร้างนั้น สมมติว่ามีการทำสัญญาว่าจ้าง  
ในการก่อสร้างก่อนที่จะประกาศพระราชกำหนดนี้ ท่านจะใช้มาตรการนี้เก็บภาษีหรือไม่  
เนื่องจากว่าการก่อสร้างนั้นบางรายต้องทำสัญญาล่วงหน้าเป็นปีสองปีสามปี ถ้าหากว่าผู้รับ



เหมมาหรือผู้รับการก่อสร้างหรือผู้รับจ้างก่อสร้างได้ทำสัญญาไปแล้ว แต่จะต้องมาเก็บเงิน  
 หลังจากพระราชกำหนดนี้ประกาศใช้ เขาจะต้องเสียภาษีก่อนหลังหรือไม่ ถ้าสมมุติจะเก็บ  
 ตอนแรกผมยังไม่แน่ใจถ้าสมมุติว่าต้องเก็บ พระราชกำหนดฉบับนี้ได้ออกมาโดยให้ความ  
 เป็นธรรมกับราษฎรหรือไม่ ถ้าต้องเก็บนะครับ ท่านคิดดูครับว่ามีความเป็นธรรมหรือไม่  
 เพราะเขาได้คำนวณไว้แล้วว่าเขจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าใด เสียภาษีเท่าใด และตามารับ  
 เงินช่วงนี้เขาเกิดต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น ความหายนจะต้องเกิดขึ้น ท่านเห็นไหมครับว่า  
 บริษัทต่าง ๆ ห้างร้านต่าง ๆ เดียวนี้แน่ครับได้ก็ตัวเองได้เล็กเพราะอะไร เพราะมาตรการ  
 ที่เรากกกฎหมายนี้มีผลบังคับย้อนหลังกันเป็นส่วนใหญ่ กระผมจึงเป็นห่วงและขอให้  
 ท่านช่วยชี้แจงว่าท่านจะให้มาตรการนี้เก็บย้อนหลังหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านเก็บ ท่านจง  
 พิจารณาตัวของท่านเองเถอะว่า ท่านได้ให้ความเป็นธรรมกับราษฎรไทยหรือไม่ครับ  
 พิจารณาตัวเอง และอีกมาตรการหนึ่ง กระผมจะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง  
 การคลังไว้ด้วยนะครับทำไมจนถึงไม่ยอมเสียภาษี ทำไมคนถึงอยากทลึงเคียงภาษี เพราะ  
 เขารู้ว่าภาษีนั่นไม่ได้สร้างประโยชน์อะไรให้กับเขาเลยนะครับ ประเด็นที่ ๑ เวลาคนจะไป  
 เสียภาษียากเย็นเหลือเกิน เพราะอะไร เพราะประโยชน์จากการเสียภาษีนั่นมีน้อยจนเขา  
 ไม่เห็น หรือบางรายไม่เห็นเลย กระผมเคยไปกัฟู้ปกครองกระผมสมัยกระผมเป็นเด็ก  
 นักเรียนนะครับ ไปที่อำเภอโดยเจ้าหน้าที่เขาเอาภาษีพ่อกระผม กระผมนำตาให้ลครับ  
 เพราะอะไร เพราะในขณะที่บิดากระผมยกเงินค่าหมอกกระผมไม่มีจะไปโรงเรียน แต่รัฐบาล  
 เก็บภาษี เขามอกภาษีรายได้ กระผมเคยถามพ่อว่า ทำไมละครับ ในเมื่อเวลาเงินนี้ครับ  
 เราขาดทุน แต่ภาษีเก็บ ภาษีจะต้องเก็บไม่ว่าคุณจะทำขาดทุนหรือไม่  
 ภาษีจะต้องเก็บ แสดงว่าภาษีไม่ได้ช่วยประโยชน์อะไรเลย มีหลายคนไม่มีเงินแม้กระทั่ง  
 จะกินข้าว แต่ภาษียังจะต้องเก็บ นั่นแสดงให้เห็นว่าภาษีอากรนั้นไม่ได้ช่วยเอื้ออำนวย  
 ประโยชน์ให้กับบุคคลในสังคมมีโอกาสรู้อยู่ด้อยอย่างเป็นคนไทย นี่แหละครับ คนจึงพยายาม  
 หาทางหลีกเลี่ยง บางรายจะต้องนำตัวเร็ดหัวเข้าจากการเสียภาษี เดียวนี้คนทั่วไปต้องไว้  
 หัวงา ทุกคนเสียภาษีหมดแต่เขาไม่เคยมาควบคุมใจจากการเสียภาษีเหล่านั้นเลย ประเทศ  
 อันตรงกันข้ามทุกคนดีใจ ประกาศหนังสือพิมพ์ โลโซ ผมเสียภาษีมากป็นี่ ผมได้เสีย



๑๕๓

ภาณี แต่ประเทศไทย ไอ้ไอ บริษัทนี้ร่ำรวยเพราะเลี้ยงภาณี เป็นความภาคภูมิใจซึ่งกลับกันมาก เพราะอะไร เพราะประโยชน์จากการเลี้ยงนั้นไม่มีกรรมชดเชยให้ใครรับให้รัฐมนตรีไปคิดนะครั้นว่า ทำอย่างไรจะให้คนมาเสียภาณี แล้วให้มีความภาคภูมิใจ ถ้าจะให้คนมาเสียภาณีมากขึ้น มีคนภาคภูมิใจต่อการเสียภาณี จึงปฏิบัติตามทฤษฎีที่ท่านแต่ละครั้นเป็นอาจารย์ ให้ภาณินั้นกลับมาเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียภาณีให้มากที่สุด ท่านคิดแต่ละครั้นเพราะท่านก็เป็นอาจารย์สอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ กระผมจึงขอให้ท่านตอบคำถามข้อที่ ๑ เกี่ยวกับว่าจะเก็บย้อนหลังหรือไม่ แล้ววันก่อนนั้นฝากให้ท่านไปเป็นข้อคิดเห็นครั้นท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณเชาวริน ครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาแปรสภาพของกระผมจากการเป็นตุ๊กตากล ที่มีหน้าที่เพียงยกมือสนับสนุนรัฐบาลในสภาแห่งนี้ให้ขึ้นมาทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของปวงชนชาวไทย คงจะเป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ว่า รัฐบาลจัดเสนอร่างพระราชกำหนดฉบับนี้เข้ามาโดยมีเจตนารมณ์ที่จะปรับปรุงการจัดเก็บภาษีอากรเพื่อหารายได้เข้ารัฐ นี่ก็ข้อเท็จจริงและวัตถุประสงค์ในการเสนอร่างพระราชกำหนดฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับความจริงรัฐบาลนั้นได้ประกาศความล้มเหลวในการบริหารงานของบ้านเมืองในหลายเรื่อง ซึ่งกระผมถึงแม้จะอยู่ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็จำเป็นต้องใช้สิทธิในการเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยกราบเรียนสิ่งเหล่านี้ การที่รัฐบาลจำเป็นต้องมาปรับปรุงการจัดเก็บภาษีอากรเหตุผลอันหนึ่งที่เป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ นั่นก็คือ เงินงบประมาณแผ่นดินที่ตั้งไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินประจำปี ๒๕๓๕ จำนวน ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นไม่สามารถจัดเก็บได้ตรงตามเป้าหมาย สาเหตุที่ไม่สามารถจัดเก็บได้ตรงตามเป้าหมายก็เพราะความล้มเหลวในนโยบายบางประการของผู้ร่วมรัฐบาลบางท่าน กระผมอยากจะยกตัวอย่างขึ้นให้ชัดเจนอย่างกระทรวงมหาดไทย การที่ ขพทช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายใน



การลดอบายมุขนั้น ได้รับการแซ่ซ้องสรรเสริญจากประชาชนชาวไทยซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในช่วง  
 นับถือธรรมทั้งประเทศ แต่ท่านได้เล็งผลเลิศ โดยวิธีการไปประกาศปรับปรุงค่าธรรมเนียม  
 ในการขออนุญาตจัดเล่นการพนันนี้ ทางการเมืองจัดเก็บค่าธรรมเนียมการอนุญาตเล่นไพ่ผ่อง  
 ไทยหรือไพ่ผ่องจีน แต่เดิมนั้นประมาณ ๒ ร้อยบาทเศษ ท่านขึ้นมาเป็น ๑,๕๐๐ บาท  
 เสร็จแล้วท่านก็มาดูตัวเลขรายงานของเจ้าพนักงานของรัฐ ก็พบตัวเลขผู้ขออนุญาตนั้น  
 เกือบจะไม่มีในเวลานี้ ท่านก็มานั่งยิ้มบอกว่านโยบายลดอบายมุขของท่านประสบความสำเร็จแล้ว  
 แล้ว แต่แท้จริงแล้วมันหาได้เป็นอย่างนั้นไม่ จากเดิมค่าธรรมเนียม ๒๐๐ บาท เขา  
 ไปยื่นขออนุญาตต่อทางราชการเล่นการพนัน ปัจจุบันขึ้นเป็น ๑,๕๐๐ บาท เขาเลิก  
 ขออนุญาต เสร็จแล้วก็เลิกเล่นกันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย เวลานั้นชาวบ้านก็  
 พุดกันทั่วประเทศ เอาเงินให้แก้ตำรวจ ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท แล้วก็เล่นกัน ๓ วัน ๗  
 วัน ตำรวจไม่มาจับ เขาพุดกันชัด ๆ ครับท่านประธานที่เคารพ ว่าเวลานี้รัฐบาลกำลัง  
 เตะหมุ่เข้าปากหมา แทนที่จะเอาค่าธรรมเนียมเข้ารัฐจากที่เคยทำอยู่เดิมนั้น เวลานั้นเขาให้  
 แก่ตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุม แล้วก็เล่นกันอย่างสนุกสนาน นโยบายบางอย่าง  
 นั้นสวนกับความรู้สึกของประชาชน ท่านส่งตำรวจไปทั่วประเทศว่าห้ามไม่ให้มีการเล่นการ  
 พนันในงานมงคลต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานศพ ประเพณีของชาวไทยเรานั้นเมื่อมีงาน  
 ศพในต่างจังหวัดนั้นจะต้องมีเพื่อนอยู่เป็นเพื่อนศพ เขามีประเพณีในการเผารูปตลอดระยะเวลา  
 เวลา ๕ วัน ๗ วัน ที่ตั้งศพบำเพ็ญกุศลนั้นเขาจำเป็นที่จะต้องดูแลรูปนี้จุดติดกันไปไม่ให้  
 ดับ คนไทยจำนวนไม่น้อยมีความเชื่อว่าถ้ารูปดับไปใน ๕ วัน ๗ วันระหว่างการตั้งศพบำ  
 เพ็ญกุศลนั้นจะเกิดความอัปมงคลแก่ลูกหลานผู้ยังมีชีวิตอยู่ จึงได้มีการชักชวนเล่นการพนัน  
 เพื่อเป็นเพื่อนศพ จะได้ติดติดตามการปักรูปไปเป็นระยะ ๆ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง  
 มหาดไทยก็สั่งตมลงไปว่าห้ามเล่นโดยเด็ดขาด แล้วข้าราชการตำรวจทั้งประเทศก็บ้าจับ ๕  
 กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจับกันแหลกลาญกับเรื่องการพนันนิด ๆ หน่อย ๆ เรื่อง  
 จับจ้องกันนั้นก็จับกันแหลกลาญเวลานี้เป็นช่องว่างให้ข้าพเจ้าการตำรวจส่วนหนึ่งหนีกันกับการ  
 ประกาศนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเช่นนั้น เวลานั้นตำแหน่งสารวัตร  
 ใหญ่โรงพัก ๆ ที่ไหนที่ใครอยากได้ก็บอกพรรคพวกที่เป็นตำรวจกองระปราบในกรุงเทพ-



๑๕๕

มหานครให้ไปจำเริญวันเวลานั้น ๆ เสร็จแล้วก็นัดหาไฟจากอีกห้องที่หนึ่งไปเล่นในท้องที่  
นั้น พลตำรวจกองปราบจากส่วนกลางไปจับ ซึ่งตำรวจห้องที่ไม่มีโอกาสรู้เรื่องเลย เป็น  
แต่ว่าเขาดองการเลือนแก้อี้ แ่งตำแหน่งสารวัตรใหญ่ เสร็จแล้วตำรวจห้องที่กว๊นแควะห์  
จะต้องถูกย้ายกันหมดทั้งโรงพัก อย่างนั้นมันเกินกรรมต่อเพื่อนข้าราชการตำรวจที่ดีๆ บางคน  
แล้วหรือ กระผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-  
ไทยให้พิจารณาในเรื่องราวเหล่านี้บ้าง นอกจากนั้นการจัดเก็บภาษีการขึ้นค่าธรรมเนียมนิยม  
บางอย่าง ก็ทำให้รายได้ของรัฐบาลตกไป อย่างใบอนุญาตร้านค้าของเก่า ร้านทองตาม  
ต่างจังหวัดนี้ร้านขายทอง เมื่อก่อนค่าธรรมเนียมใบละ ๒,๐๐๐ บาท เดียวขึ้นเป็นหนึ่ง  
ต่างจังหวัดคำว่า “ร้านทอง” มันไม่มีสภาพเหมือนเซ่งเฮงหลี หั่วเซ่งเฮงในกรุงเทพฯ นี่  
แต่มียอดขายวันหนึ่งแทบจะไม่พอให้กับข้าว ท่านก็ไปขึ้นค่าธรรมเนียมอดตายกันหมด  
ร้านค้าของเก่า ร้านทอง ร้านช่างทำเพชร พลอยในต่างจังหวัดนั้นประสบกับความเดือด  
ร้อนทั่วทั้งประเทศ เป็นที่น่าเสียดายครับ ท่านประธานที่เคารพ ที่เรามีกระทรวงศึกษา-  
ธิการมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๗๐ ปี รัฐบาลไม่ใช่องค์กรของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระทรวง  
ศึกษาธิการนี้ ให้เป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างพลเมืองให้เป็นผู้มีวินัย เวลานี้คนไทยทั้ง  
ประเทศทุกคนเรียกร้องแต่สิทธิต่อหน้าที่ที่เขาพึงต้องปฏิบัติต่อรัฐหรือต่อสังคมนั้น ไม่มี  
ใครคำนึงถึง เกิดเป็นประเพณีนิยมขึ้นมาอย่างหนึ่งว่าในวงการธุรกิจการค้า ใครหนีภาษี  
ได้มากคนนั้นเป็นพระเอก แล้วหน่วยงานบางหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่มีอำนาจในการช่วย  
เหลือรัฐในการจัดเก็บภาษีนั่นก็ไปดัดอำนาจเขา กระผมอยากจะยกตัวอย่างกองทะเบียน  
คนต่างด้าวและภาษีอากร ซึ่งมีข้าราชการตำรวจอยู่ประมาณ ๒ ร้อยคนเศษ คนเหล่านี้  
ส่วนหนึ่งมีหน้าที่ควบคุมทะเบียนคนต่างด้าว อีกส่วนหนึ่งมีหน้าที่ติดตามผู้หลีกเลี่ยง  
ภาษีอากร ทั้งฝ่ายสรรพากรและฝ่ายศุลกากร ก็ได้มีการยกเลิกตัดทอนอำนาจไม่ยอมให้  
ปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจเหล่านี้จำนวนเกือบ ๒ ร้อยคนเวลานี้จะเป็นคนพิจารณาปล่อยเสีย  
ไม่มีงานทำ วันทั้งวันนั่งอ่านหนังสือพิมพ์จนไม่มีหนังสือพิมพ์จะอ่าน อ่านโฆษณา เสร็จ  
แล้วก็นั่งดูซีดีตังกันและกัน ๒ ร้อยกว่าคน กรมตำรวจไม่เคยหยิบคนเหล่านี้ออกมาทำ  
งานให้เป็นประโยชน์หรือรัฐบาลก็ไม่เคยที่จะพิจารณา การปฏิบัติหน้าที่ของกองทะเบียน



คนต่างด้าวและภาษีอากร แท้ที่จริงแล้วการทำงานของกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากรเป็นผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีบริษัทห้างร้านซึ่งประกอบกิจการค้าเดียวกันนั้น ถ้าหากว่ามีรายหนึ่งรายได้ถูกตรวจสอบภาษี ถูกจับกุม เพื่อกันที่อยู่ในวงการค้าเดียวกันนั้นก็จะเกิดการตื่นตัวขึ้นเสียภาษีในอัตราที่สูงขึ้น ซึ่งตัวเลขเหล่านี้เป็นรายได้เข้ารัฐอย่างประมาณค่าไม่ได้ในแต่ละปี ก็ปรากฏว่ารัฐบาลได้ทอดทิ้งกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากรให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่ไม่มีการนำมาเป็นเวลาสามปี สิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาไปยังรัฐบาลให้ดำเนินการแก้ไขเป็นการด่วน นอกจากนั้นในวิธีการหารายได้เข้ารัฐในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันนั้น ถ้าท่านประธานมีเวลาขบะไปตามท้องที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ท่านจะพบเห็นว่าบ้านจัดสรรหรือตึกแถวที่กำลังสร้างขึ้นมาแล้วไม่มีผู้ซื้อ เพราะประชาชนไม่มีอำนาจซื้อจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕ แสนหน่วย เงินทองของประชาชนในชาติต้องถูกจมอยู่กับอาคารร้างเหล่านั้น เพราะภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยให้ประชาชนมีอำนาจในการซื้อที่อยู่อาศัยรวมทั้งกิจการอื่น ๆ ก็ประสบความล้มเหลวเช่นเดียวกัน ที่ตะวันออกกลางเป็นแหล่งเงินแหล่งทองที่รัฐบาลน่าจะสนับสนุนให้คนไทยไปใช้แรงงาน เอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพื่อลดภาวะการขาดดุลการค้า กระผมอยากจะกราบเรียนยกตัวอย่าง กระทรวงกลาโหมคนไทยทุกคนมีหน้าที่รับราชการทหาร แต่ละปีและเกณฑ์กันจำนวนนับหมื่น ผักกอกรมเบ๊องค์ต้นเสร็จประมาณ ๑ ปี ๖ เดือนที่เหลืทหารไทยมีหน้าที่ซัดรองเท้าและขัดปืน ทำไมกระทรวงกลาโหมไม่คิดส่งคนเหล่านี้ออกไปทำงานในต่างประเทศ เมื่อถูกฝึกเบ๊องค์ต้นครบ ๖ เดือน แล้วส่งไปทำงานที่ประเทศตะวันออกกลาง ไปในระบบทหาร มีการบังคับบัญชาตามระดับชั้นเราจะสร้างคุณภาพของแรงงานไทยในหมู่ตะวันออกกลางได้อีกระดับหนึ่ง เมื่อทำงานครบกำหนดแล้ว เราสามารถถามทหารเกณฑ์เหล่านั้นว่าจะรับทำงานต่อไปหรือไม่ หรือว่าจะกลับภูมิลำเนา กลับประเทศไทย ส่งเงินกลับ ใครอยากรออยู่ต่อก็ทำงานต่อ เราจะได้สร้างคุณค่าของคนไทยให้มีอุตสาหกรรมการรักษาดีในแนวทางใหม่อีกวิธีหนึ่ง ทุกวันนี้เวลาเกณฑ์ทหารจับได้ใบแดงร้องห่มร้องไห้ บางครอบครัวเป็นพระไปบิณฑบาตก็ร้องไห้ จับได้ ใบดำก็กระโดดลงโถดองด้วยความดีใจ นี่ปากเขาว่ารักษาดี ทุกวันนี้การเกณฑ์ทหารแต่ละครั้งต้องมีการเสียเงินเสียทองเพื่อ





หลักเสียงการรับราชการทหาร เพราะฉะนั้นรัฐบาลน่าจะเอาส่วนนี้เข้าไปทำให้เป็นประโยชน์  
 จูงใจให้คนเหล่านี้เข้ามาเป็นทหาร และเอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาจนเต็มภาวะเศรษฐกิจ  
 ภายในประเทศ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะกระทำได้ กระทรวงพาณิชย์เช่นเดียวกัน  
 หักพาดินชัยทั้งหลายปล่อยให้ไปพักผ่อน ปลอมให้ไปเทกว น่าจะเรียกมาอบรมให้ทำตัว  
 เป็นเชลล์แมนหาตลาดเพื่อผลิตผลทางการเกษตร หาตลาดเพื่อสินค้าของประเทศ น่าเสีย  
 คายที่ปล่อยปลดละเลยไปพอสมควร เพราะฉะนั้นก่อนที่จะสนับสนุนรัฐบาลให้ผ่านพระ-  
 รากกำหนดฉบับนี้ ในฐานะที่เป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาลนั้น กระผมก็จำเป็นที่จะต้องกราบ  
 เรียนสิ่งเหล่านี้เพื่อท่านประธานสภาจะได้ผ่านไปยังรัฐบาลให้ดำเนินการแก้ไข เพื่อผล  
 ประโยชน์ของส่วนรวม กระผมขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลอากาศเอก ธรินทร์ หงสกุล ประธานรัฐสภา  
 ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณสีหนาท ครับ

นายสีหนาท ฤาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่าน  
 ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ฤาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก  
 จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทยเมื่อสักครู่นี้ กระผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ  
 คลังได้ชี้แจงให้ที่ประชุมนี้ทราบถึงหลักการและเหตุผลในการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่ม  
 เต็มประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ นี้ด้วยความซาบซึ้ง กระผมขอกราบเรียน  
 ท่านประธานรัฐสภาว่า จากเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าไว้นั้น กระผม  
 ขอร่านสักเล็กน้อยดังนี้ “เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้คือ โดยที่มิ  
 ความจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและ  
 เหตุการณ์ในปัจจุบันนี้ ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาผลประโยชน์ของ  
 แผ่นดิน...” ท่านประธานที่เคารพกระผมจะไม่อ่านต่อ กระผมซาบซึ้งในมธุรสเหตุผลดัง  
 กล่าวแล้วจริง ๆ และเมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังซึ่งกระผมเคารพ  
 นับถือ และชื่นชมในรูปร่างหน้าตาของท่านมาก ท่านได้แจ้งว่าจากประโยชน์ดังกล่าวแล้ว  
 จะทำให้ ๑. ลดการลักลอบนำเข้า ๒. จะมีการนำเข้าอย่างถูกต้อง ต่อไปก็จะได้มีการ



ปรับปรุงโครงสร้างในการจัดเก็บทั้งภาษีศุลกากร สรรพากร และสรรพสามิต ส่วนภาษี  
ศุลกากรโครงสร้างได้ปรับปรุงแล้ว ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมไม่คลางแคลงใจ  
ในคำกล่าวนั้นแต่ประการใด เพราะในทางส่วนตัวนั้นกระผมได้พูดคุยกับท่านรัฐมนตรีช่วย  
ว่าการกระทรวงการคลังอยู่บ่อย ๆ และตั้งใจ ส่วนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง  
นั้นรัฐบาลอยู่ติดกันกับกระผม เสียอย่างเดียวกะผมอยู่ติดชั้น ๕ ท่านอยู่ชั้นล่าง ท่าน  
ประธานรัฐสภาที่เคารพแม้ไม่คลางแคลงใจกระผมก็ขอเรียนเรื่องจริงซึ่งขอให้ทั้ง ๒ ท่านนำ  
ไปพิจารณา เหตุทั้งหมดเกิดขึ้นจากชาวไทยชัยภูมิคนหนึ่ง มีอยู่ครั้งหนึ่งชาวชัยภูมิของ  
กระผมชื่อ นายทรงเดช นั้นนอนอยู่ที่อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ มีหนังสือ  
จากกรมศุลกากรบอกว่า ท่านเป็นหนี้ภาษีอยู่เกือบ ๑ หมื่นบาท ในการนำสินค้าเข้าสู่ท่า  
อากาศยานดอนเมือง โปรดนำเงินเกือบ ๑ หมื่นบาทนั้นไปชำระโดยด่วน มิอย่างนั้นจะมี  
ความผิดตามกฎหมาย หลาผลบังคับต่อหลายฉบับ บุคคลเหล่านั้นญาติคนเหล่านั้นเป็นห่วง  
ตกใจมาก นายทรงเดชเดินทางไปอำเภอหนองบัวแดงเพื่อที่จะหนีเข้าป่า กระผมทราบ  
เรื่องนี้จึงได้ไปพบกัน กระผมบอกว่าไม่ต้องไปเป็น ผกค. หรือก. หนังสือค้านี้ กระผมได้  
ดำเนินการร่างหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทันที ท่านนี้ยังไม่ได้รับคำตอบ  
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพในที่สุดเมื่อประมาณ ๑ อาทิตย์มานี้ก็มีการนำเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท  
ไปเสียจำนวนนั้น ท่านประธานอะไรเกิดขึ้นครับ แต่คนนั้นไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ  
ไม่เคยรู้เรื่องการส่งสินค้าเข้า แต่มีใครไม่ทราบนายรายชื่อไปเป็นผู้นำส่งสินค้าผ่านท่า  
อากาศยาน ที่กระผมทราบเรียนเพราะอะไร เพราะว่ามนุษย์มีคคนนั้นไม่ทราบใคร แต่  
ปัจจุบันนี้รู้ตัวแล้ว นำสินค้ายี่สิบกว่ากล่อง ราคาแพงมาก กิดอัตราภาษีนำเข้าแล้วเกือบ  
๑ หมื่นบาทครับ ท่านประธานรัฐสภา แต่เรียกเก็บไว้นานที่นำสินค้าเข้ามาโดยบุคคล  
มีคคนนั้นเพียง ๔๐๐ บาทครับ เพียง ๔๐๐ บาท แล้วทำอะไรเกิดขึ้น แล้วก็มีการทำ  
เอกสารสัญญาารรองกันเฉย ๆ นำสินค้าออกไปขาย ขายได้แล้วนำมาชำระภาษีที่เหลืออีก  
ที่เหลือโดยชื่อนายทรงเดช นายทรงเดชจึงได้วิจจดหมายจากกรมศุลกากร ดังที่กระผม  
กราบเรียนมาแล้ว เราต้องสืบสาวราวเรื่องกันจนกระทั่งรู้ตัวคนนั้นแล้วช่วยเหลือ ไปจับ  
บังคับพอสมควรครับ บุคคลมีคคนนั้นจึงยอมนำเงินไปชำระให้กรมศุลกากรเมื่อไม่กี่วันมา



นี้ แทนนายทรงเดชซึ่งเกิดบจะหนีเข้าป่า กระผมบอกแล้วว่าคลังแคล้งใจในการปรับปรุง  
ภาหิ์ศุลกากรโดยเฉพาะทางอากาศ แต่เรื่องเมื่อกันั้นเป็นอุทธานหรือชั้ตเงิน เพราะอะไรท่าน  
ประธานรัฐสภาที่เคารพ เพราะกระผมได้ไปพูดจากับเจ้าหน้าที่ศุลกากรโดยตรง และนิติ  
กรของกรมศุลกากรเขาบอกว่าเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมากมายทุกวันเป็นประจำและนานมาแล้ว  
ก็ยุคที่สมัยไม่ทราบ บางครั้งมาหิ ๒๐,๐๐๐ บาทเรียกเก็บไว้เพียง ๒,๐๐๐ บาท แล้วก็เรียก  
คืนไม่เคยได้ ท่านประธานที่เคารพ อย่างนี้แหละครับเงินบ้านเมืองถึงไม่พอใช้ ตามที่ระบุ  
ไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กระผมฝากเรื่องนี้ไว้เพื่อเป็นอุทธานหรือ  
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้โปรด  
พิจารณาที่ท่านได้แจ้งว่าได้ปรับปรุงโครงสร้างในการจัดเก็บภาหิ์ศุลกากรนั้น ได้ตระหนักถึง  
ข้อนี้หรือไม่ เพราะเจ้าหน้าที่โดยตรงฝ่ายนิติกรแจ้งกับกระผมชัดเจนว่าเงินรั่วไหลโดยวิธี  
นี้มากมายมหาศาล ตั้งแต่ขึ้นมาถึงบัดนี้กระผมไม่ทราบว่กัหมันล้านบาทแล้ว มีทุกวัน มี  
ทุกเวลา ในการนำเข้าที่ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ขอกราบเรียนเรื่องนี้ฝากท่านประธาน  
รัฐสภาไปถึงท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านซึ่งรับผิดชอบ และกระผมเคารพด้วย ขอกราบขอบ  
พระคุณด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณทรงธรรมครับ

จำสีกเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงร่าย) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสีกเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทน  
ราษฎรจังหวัดเชียงร่าย พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมได้กราบเรียนต่อสภานี้แล้วว่า  
พรรคสยามประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เป็นฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นที่กระผมลุกขึ้นมาไม่ได  
คัดค้าน แต่ใครจะชี้แนะรัฐบาลเป็นบางสิ่งบางอย่าง เกี่ยวกับร่างพระราชกำหนดนี้ ก่อน  
อื่นกระผมใครจะกรารเรียนกับท่านประธานเสียก่อนว่า กระผมเป็นเจ้าของโรงพิมพ์อยู่ที่  
จังหวัดเชียงร่าย และกระผมกราบเรียนว่า ที่กระผมพูดนี้ไม่ได้หมายความว่ากระผมจะลุก  
ขึ้นมาพูดเรื่องของตัวเอง ไม่ใช่อย่างนั้น กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ ชี้แจงเมื่อกัน  
ว่าการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจาก ๒ เป็น ๓ นี้เกี่ยวกับโรงพิมพ์หรือเกี่ยวกับการพิมพ์ การเก็บ  
สมุดเอกสารนั้นจะเก็บเฉพาะผู้ซึ่งเป็นลูกจ้าง ใช่ครับ ท่านประธานที่เคารพ ในการเสีย



ภาษีของโรงพิมพ์ ซึ่งกระผมเป็นเจ้าของอยู่นั้น ได้ไปเสียภาษีต่อสรรพากรอำเภอทุก ๆ ปี ในกฎหมายนั้นระบุว่าเป็นผู้รับจ้างเสียในฐานะผู้รับจ้าง แต่ผู้รับจ้างของโรงพิมพ์นั้น ไม่ได้หมายความว่าผู้จ้างนั้นเอาอุปกรณ์หรือวัสดุมาให้จ้างแล้วทำ ไม่ใช่อย่างนั้น แต่ว่าในฐานะเจ้าของโรงพิมพ์นั้นจะต้องไปซื้ออุปกรณ์มารับทำให้เขา แต่เสียภาษีในฐานะผู้รับจ้าง กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นเป็นต้นว่า จะมีผู้มาพิมพ์การ์ดแต่งงาน การ์ดศพ หรือการ์ดขึ้นบ้านใหม่ เราจะต้องซื้อการ์ดจากวัดดูดีขึ้นมาไว้ แล้วเราก็รับจ้างพิมพ์ เมื่อรับจ้างพิมพ์นั้นก็ต้องเพิ่มกำไรไปในสิ่งที่เราซื้อ ไม่ใช่รับจ้างโดยผู้ซึ่งเป็นผู้จ้างนั้นมาให้เรารับทำอย่างเดียว หมายความว่าไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐออกพระราชกำหนดขึ้นภาษีมานี้ก็เป็นกรรมตาอยู่เอง โรงพิมพ์ทั่วประเทศก็ต้องเพิ่มภาระการเสียภาษีให้แก่ผู้ที่มาจ้างเราคือประชาชนที่มาจ้าง เพราะฉะนั้นก็ต้องเพิ่มภาระให้แก่ผู้จ้างอีก คือผู้ที่มาพิมพ์แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้ยินท่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่ง กระผมจำไม่ได้ว่าท่านใด ได้บอกว่าภาระที่เพิ่มภาษีขึ้นมานี้จะกระทบกระเทือนต่อการเรียน ผู้ปกครองของเด็กที่จะต้องเพิ่มเงินในการซื้อหนังสือเรียน สมุดจากการขึ้นภาษีครั้งนี้ อันนั้นแน่นอนครับ ไม่มีปัญหา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ยังเห็นอีกอันหนึ่งครับ ในมาตรา ๕ ขนัตรายการชนิดที่ ๑ (ง) การลดหย่อนด้วยวิธีการทุกชนิด อันนี้ก็กระผมก็กินนั้นละครับอยู่ในวงการนี้ คือ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนี้เป็นนักจัดรายการสถานีวิทยุ รับโฆษณาทุกชนิดทางสถานีวิทยุ กระผมก็ใคร่จะกราบเรียนว่า นักโฆษณาที่นักจัดรายการนี้ทั่วประเทศไทยเป็นจำนวนพัน ๆ คน แต่นักจัดรายการนั้นเป็นเพียงผู้รับจ้างมาทำรายการสถานีวิทยุ ได้รับเพียงนิดหน่อจากผู้จ้างเท่านั้นครับต่อรายการ ถ้าหากว่าพระราชกำหนดนี้ออกมานั้น จะไปเก็บภาษีจากผู้จ้างหรือนักจัดรายการนั้น กระผมเห็นว่าไม่เป็นธรรม แต่ถ้ารัฐจะเอาจริง ๆ กระผมเคยพูดในสภานี้หลายครั้งหลายหนว่าเงินรายได้ของสถานีวิทยุทั่วประเทศ ขณะนั้นเป็นจำนวนมหาศาล ท่านประธานที่เคารพ สถานีวิทยุในประเทศไทย ๑๔๐ สถานี อันนี้กรมประชาสัมพันธ์ยื่นยันมาที่กระผมเองว่ามี ๑๔๐ สถานีครับ ที่ทำการโฆษณาสินค้าผู้จ้างอยู่ทุกวันนี้ แล้วส่วนมากเป็นของราชการทหาร ตำรวจ ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ และส่วนราชการอื่น ๆ ท่าน



ประธานที่เคารพ สมาชิกวิฑูที่ออกอากาศทุกวันนี้ นั้น ทำการโฆษณาตั้งแต่ ๔ บางทีถึง  
 เกือบครึ่ง บางทีตลอดคืน เอาอย่างนั้นก็แล้วกันคว่ำบ้านประธานที่เคารพในช่วง ๓๐ นาที  
 ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์เขาให้บริษัทห้างร้านรับทำโฆษณาเขาไปในอัตรา ดังจังหวัด  
 ในอัตรา ๗,๕๐๐ บาท ถ้าคิดเป็นชั่วโมงก็ตกชั่วโมงละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเป็นสถานีใน  
 กรุงเทพฯ ๖ ๓๐ นาที เขาเข้ากันถึงหมื่นบาท ถ้าเป็นสถานีดี ๆ อย่าง ททท. อย่างนี้ อย่าง  
 พล. ๑ อย่างนี้ก็คิดแพงขึ้นไปอีก และในต่างจังหวัดนั้นก็คิดเสียว่าวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะคว่ำ  
 บ้านประธานที่เคารพ หากว่าออก ๒๐ ชั่วโมงต่อ ๑ วัน ชั่วโมงละ ๑๕,๐๐๐ บาท ท่าน  
 ประธานที่เคารพ เดือนหนึ่งจะตก ๓ แสนบาท ที่รายได้ของสถานี ยังมีสปอต (Spot)  
 ครอบบ้านประธาน คำว่า "สปอต" คือโฆษณาไม่เกิน ๓๐ วินาที เช่นเป็นต้นว่าหน้าขาว  
 เหมือนไข่ปอก ลอกด้วยไอ้นั่นไอ้นี้ อย่างนี้ก็เหมือนกันครับ เขาคิดต่อ ๑ ครั้ง ต่อ  
 ๑ วัน เดือนละ ๖๐๐ บาท เป็นอย่างต่ำ ในครึ่งชั่วโมง กบว. กำหนดให้ออกไม่เกิน ๕  
 ครั้ง และใน ๑ ชั่วโมงไม่เกิน ๑๐ ครั้ง ๒๐ ชั่วโมงออก ๒๐๐ ครั้งต่อวัน ๒๐๐ ครั้งต่อวัน  
 ๖๐๐ บาทต่อเดือน จะเป็นเงิน ๑ แสน ๒ หมื่นบาท แล้ววันเสาร์อีกต่างหากครับท่าน  
 ประธาน วันเสาร์นี้เขาคิดชั่วโมงละ ๔๐๐ บาท

ประธานรัฐสภา : ตัดรายละเอียดเสียบ้างได้ไหมครับ คุณทรงธรรมครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ก็ต้อง  
 ให้ละเอียดหนึ่งครับ. เดี่ยวจะหมดรายละเอียดนี้แล้วครับ คิดแล้วเดือนหนึ่งก็ตก  
 ประมาณ ๑ หมื่น ๖ พันบาท รวมทั้งวันเสาร์วันอาทิตย์แล้วเดือนหนึ่งสถานีวิทยุจะมีรายได้  
 ๕ แสนกว่าบาทครับ ๔ แสนกว่าบาทนี้กระผมให้หักค่าใช้จ่ายอย่างสูงที่สุดละครับ ค่าไฟ  
 ค่าเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ก็เป็น ทหารก็มี ตำรวจก็มีครับ เอาไปประจำอยู่ตั้งแต่นายทหาร  
 จนถึงนายทหารชั้นประทวน ก็ให้ไม่มากรอกครับ เดือนละ ๑,๕๐๐-๒,๐๐๐ ต่อบุคคล  
 แล้วยังกินเงินเดือนตำแหน่งประจำอีกก็ตกไม่เกิน ๒ แสนบาทต่อสถานี แล้วเหลืออยู่  
 สถานีละ ๓ แสนกว่าบาท ไม่ต่ำกว่า ๓ แสน ๕ ท่านประธานที่เคารพ เงินจำนวนนี้  
 กระผมอยากให้ เป็นของรัฐ อยากให้เป็นของกระทรวงการคลัง แต่มันติดขัดอยู่ครับท่าน  
 ประธาน ติดขัดอยู่ที่คำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ออกในสมัยฯ พวกฯ จอมพล ถนอม



กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๑๖ กระผมจำวันที่ไม่ได้ คำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้  
เปิดโอกาสให้สถานีไม่ต้องนำเงินเข้าสู่คลัง และก็เป็นที่น่าแปลกใจเหลือเกิน ท่านประธาน  
ที่เคารพ กระผมทำหนังสือถึงท่านเลขาธิการรัฐสภาขอทราบคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่  
๓๑ นี้ กระผมขอทราบว่ามีเนื้อหาสาระเป็นอย่างไร ทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาตอบ  
หนังสือกระผมมาว่า คำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ไม่มีในที่นี้ กระผมทำหนังสือถึงคณะกรรมการ  
การกฤษฎีกาทำหนังสือถึงกระทรวงการคลัง ขอทราบคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้

ประธานรัฐสภา : เอาแต่ที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดนี้ดีไหมครับ

จำสีก แกร่งธรรม บัญชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กันนั้น  
ละครับ กระผมกำลังจะสรุปอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ปรากฏว่าคำสั่งคณะ  
ปฏิวัติฉบับนี้ไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กระผมก็แปลกใจเหมือนกันว่ามีผลใช้  
บังคับเป็นกฎหมายได้อย่างไร และกระผมอยากให้ทางกระทรวงการคลังพิจารณาเรื่องนี้ เอา  
ละครับ ท่านประธานที่เคารพ ในพระราชกำหนดฉบับนี้ การรับโฆษณาด้วยวิธีการทุกชนิด  
นี้ กระผมอยากจะให้ทางกระทรวงการคลังไปเก็บภาษีจากสถานีวิทยุ ที่กระผมได้ยกตัว  
อย่างมานี้ละครับ ความจริงเขาเสียกันที่อัตราต่าง ๆ ที่สถานีวิทยุที่ตั้งอยู่ ไม่เกิน ๒ พัน  
บาทต่อปี การเสียภาษีนี้แหละครับ ที่เก็บได้ก็ได้อีกที่เก็บไม่ได้ก็มี คนที่เสียภาษีแน่นอนที่  
สุดท่วงนี้ ท่านไม่ต้องเหลียวมองนาฬิกาประเดี๋ยวกระผมจะลงแล้วแล้วครับท่านประธาน  
ก็มีอยู่ข้าราชการประจำ หัก ณ ที่จ่าย ผู้แทนราษฎรทุกคนนี้แหละครับ ท่านประธาน  
ใหม่ครับ เสียภาษีเท่าไร ปีที่แล้วละครับ ๒๖,๐๐๐ บาท ก็เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน  
นี้หักออกเอาเลย หัก ณ ที่จ่าย และนอกจากนั้นชาวไร่ชาวนา เพราะฉะนั้นกระผมว่าการ  
ที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดมานี้ โดยเฉพาะรายการที่ประกอบวันค่าชนิดที่ ๑ นี้ กระผม  
เห็นว่าสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมไม่ได้พูดไปถึงเรื่อง  
สถานีวิทยุที่ต้องการยกให้รัฐบาลไปเก็บเอาทางโน้น เก็บเอาจากที่เขามียากได้กันมา ๆ  
โน้น ไม่ใช่มาจากบ้านเก็บสมุด เอกสาร รับถ่าย ล้วน อัด ขยายรูป ทำรูป หรือ  
ถ่ายทำ หรือสว่านภาพยนตร์นี้ เรื่องโรงภาพยนตร์ก็เหมือนกันครับ การสร้างภาพยนตร์นี้  
มันมีการหักเงินภาษีเยอะครับ ก็หักอีก ๕ นาทีเดียว ท่านประธาน



ประธานรัฐสภา : คุยมาถึงเลยครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ไม่ถึงนะครับ เอา ๓ นาทีครับ กระผมขอพูดอีก ๓ นาทีจะหยุดแล้วครับ ท่านประธานครับ อย่างโรงหนังในต่างจังหวัดนั้นครับ เขาทำแปลงโรงหนังสำหรับที่นั่งนะครับ ไอ้ช่องว่างตรงกลางเขาเอากว้าง ๆ ครับ แต่ที่นั่งจริง ๆ เขามีแค่นิดเดียว ทำให้เขาเอาช่องว่างที่นั่งตรงกลางไว้กว้าง ๆ ครับ คือสำหรับไว้เสริมครับ เสริมนี้ เขาเขียนบัตรขาว ๆ ครับ ไม่ใช่ตัวของสรรพากร อันนี้ทำได้เลยครับว่าทุกจังหวัดมีอย่างนี้ เขาเอาไว้สำหรับเสริมครับ เวลาเสียภาษีเขาเสียตามแปลนที่เขาเขียนไว้ครับ ของโรงหนังนั้นครับเป็นอย่างนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพ ขอฝากไว้ด้วย เอาละครับขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมใคร่ทราบเรียนถามความเห็นที่ประชุมว่าสมควรจะยุติการอภิปรายเรื่องนี้หรือยัง หรือควรจะเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖๘ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรเปิดอภิปราย ๒๖๘ ท่าน เห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป ๓ ท่าน ก็เป็นอันว่ามติของที่ประชุมนี้ให้เปิดอภิปรายปัญหาขึ้นครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านใดเห็นว่าไม่ควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ ๒๕๑ ท่าน ไม่อนุมัติ ๑๕ ท่าน ก็เป็นอันว่ามติที่ประชุมพระราชกำหนดฉบับนี้ ได้เวลาพอสมควร



แล้ว ผมขอพักการประชุมนะครับ ขณัดประชุมใหม่ เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา ครับ  
 ขอบพระคุณครับ

Digital Object  
 National Assembly Library

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๒ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานรัฐสภาไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว  
 ผมขอเปิดประชุม

เมื่อเช้าวันที่พิจารณาเสร็จไป คือพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. . . . เสร็จไปแล้วนะครับ ต่อไปเป็นเรื่องที่ยังค้างอยู่วันก่อนเกี่ยวกับกรณีที่ท่านรองนายกฯ ถนัด คอมันตร์ ยังดำรงตำแหน่งรองนายกฯ อยู่ ก็น่าจะเสร็จไปแล้ว คุณบัญญัติจะเป็นเจ้าของพูดไปแล้วใช่ไหมครับ พูดไปเมื่อวันก่อนแล้วนี่ครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : กระผมขอประทานกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องนี้กระผมเป็นคนหยิบยกขึ้นมาขอปรึกษาท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) และได้มีการพิจารณาไป มติของสภานี้ให้เลื่อนมาหลังจากพระราชกำหนด เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่ากระผมก็น่าที่จะมีการอภิปรายเพิ่มเติมอีกสักนิดหน่อยและส่วนคุณบัญญัติก็น่าจะอยู่ที่ท่านตัดฟันอยู่ กระผมคิดว่าคงจะจบเหมือนกันครับ ท่านประธานก็น่าอนุญาตให้กระผมได้ชี้แจงอีกสักนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอา ๆ เอาพอหอมปากหอมคณิดหน่อยก็แล้วกัน

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมต้องกราบขอภัยต่อรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งบางท่านอาจจะคิดว่าเป็นการเสียเวลา ทั้งนี้ก็เป็นไปตามมติของสภาซึ่งได้เลื่อนญัตตินี้เข้ามาหลังจากพระราชกำหนด เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอ





ประธานใช้สิทธิ์ที่จะชี้แจงความข้องใจในเรื่องนี้ ซึ่งกระผมได้ประธานกราบเรียนแต่เบื้องต้นแล้ว กระผมไม่ได้มีปัญหาในเรื่องส่วนตัวกับ ขณเอก พันเอก ถนัด คอมันตร์ หรือท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาลแต่ประการใด แต่กระผมอยากจะยืนอยู่บนความถูกต้อง เพราะว่าหนังสือที่ ขณเอก นายกรัฐมนตรีชี้แจงมายังท่านประธานรัฐสภานั้นไม่ได้ชี้ชัดลงไปเลยคร่าวๆ ความสมบูรณ์หรือความขาดตอนจากการลาออกนั้นมิอย่างใด จึงไปพูดว่าปรึกษาหารือ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบเท่านั้น และแม้แต่กฎฎีกาชี้แจงมาท่านก็ไม่ได้ชี้ชัดว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี พันเอก ถนัด นั้นยังไม่ขาดจากการเป็นรองนายกรัฐมนตรี ก็ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนเพราะฉะนั้นกระผมขอประธานกราบเรียนว่า การที่อยู่ ในตำแหน่งของท่านทั้งที่เป็นที่เคลือบแคลงใจของบุคคลทั่วประเทศก็อาจจะยังมี แล้วมาบริหารประเทศชาติซึ่งมีความรับผิดชอบสูง กระผมคิดว่ามัน จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ เพราะการชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้ชัดเจน กระผมขอประธานกราบเรียนย้ำว่า กระผมมีหลักฐาน มีทั้งเทป มีทั้งหนังสือพิมพ์ อะไร แต่กระผมไม่อยากจะเอามาเปิดเผย ไม่อยากกระทำถึงขั้นนั้น ที่จะเอามาแจกกันเลย มันไม่เป็นการที่สมควร เพราะท่านนายกรัฐมนตรีก็ปรารภว่าเห็นแก่ชาติบ้านเมืองเถอะ มันก็ไม่น่าจะเกี่ยวกับชาติบ้านเมืองครับ เกี่ยวกับความถูกต้องของรัฐธรรมนูญ ที่เรายู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในวันนี้ กระผมก็อยากจะฝากเป็นการบ้านให้สมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติได้พิจารณา เพราะทุกท่านทราบดีครับ ผลของการลาออกจะเป็นอย่างไรความสมบูรณ์ การขาดตอนของท่านนั้นเป็นอย่างไร ก็เปรียบเสมือนพระครับ ถ้าท่านอาบัติปาราชิกคนไม่รู้จักต้องกราบไหว้กันไป แต่ถ้ารัฐอยู่ในหัวใจแล้วก็ยังไม่กระทำการหนึ่งอย่างใด ยังจะมีการปล่อยปละละเลยนั้นก็สุดแท้แต่ เป็นการบ้านของสมาชิกรัฐสภา ตลอดจนเป็นการบ้านของประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณปิยะณัฐยังจะต้องอีกหรือครับ

นายปิยะณัฐ วัชรการวณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอา เขียว ๆ ดอกก็ต่อ ก็ขอคืนินิดหน่อย ๆ นะครับ เพราะเป็นที่เข้าใจกัน



นายปิยะณัฐ วัชรามารณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน  
 ครั้น กระทบจำเป็นจะต้องรบกวนเวลารัฐสภาแห่งนี้ ในฐานะซึ่งกระผมได้อาสาประชาชน  
 มาควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล คนที่มาเป็นรัฐบาลนั้นไม่ใช่ว่าท่านมา  
 ปฏิบัติหน้าที่โดยส่วนตัว แต่จะต้องรับผิดชอบต่อผลประโยชน์ของบ้านเมือง เพราะฉะนั้น  
 กระผมหวังว่าสิ่งที่กระผมทำนั้นเป็นการค้นหาความจริงที่ถูกต้อง กระผมอยากจะทราบเรียน  
 ท่านประธานครับว่า การที่กระผมพยายามติดตามเรื่องนี้ทำให้บุคคลภายนอกดูประหนึ่งว่า  
 ตัวกระผมนั้นเป็นคู่กรณี คู่รักคู่แค้นจนกระทั่งท่านประธานรัฐสภาได้กล่าวสัพยอกมาว่า  
 มันเกินก็กลายเลือด กระผมอยากจะทำทราบทราบเรียนนะครับว่า ข้อเท็จจริงนั้นไม่ใช่  
 เป็นก็กลายเลือดแต่ประการใด แต่เป็นเรื่องที่กระผมมีฐานะที่จะต้องค้นหาความเป็นจริง  
 สำหรับบุคคลที่มารับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินให้ได้ ถ้ากระผมไม่สามารถที่จะ  
 รับรัฐบาลซึ่งเป็นสิ่งที่เลือบแคลงระแวงสงสัยให้ดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไป กระผมก็ถือว่ากระผม  
 ไม่ได้ทำหน้าที่ในการที่อาสาราษฎรมาควบคุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะทำทราบ  
 กราบเรียนว่า กรณีที่กระผมได้พยายามจะค้นหาความจริงในประเด็นเรื่องรองนายกรัฐมนตรี  
 ท่านหนึ่งดำรงตำแหน่งในลักษณะซึ่งยังไม่แน่ใจว่าถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น เป็น  
 เรื่องการหาหลักการและหาหลักในบ้านเมืองให้เกิดขึ้นให้จงได้ กระผมมีความรู้สึกในฐานะ  
 เป็นคนไทยอยู่ในสังคมปัจจุบันนี้ว่าบ้านเมืองของเราทุกวันนี้มันมีตัวบทกฎหมาย แต่ว่า  
 คนที่เคารพตัวบทกฎหมาย คนใดที่ประพฤติตัวเป็นพลเมืองดีนั้นมันจะเป็นคนเสียเปรียบ  
 ในสังคม แต่คนละเมิดกฎหมายคนที่หน้าด้าน หน้าหนา หน้าทั้นนั้นมันจะมีสิทธิ์ดีกว่า  
 คนที่เป็นพลเมืองดี กรณีอย่างนี้กระผมไม่อยากจะกล่าวว่า มันเป็นตัวอย่างจนกระทั่งเกิด  
 ขึ้นจากรัฐบาล รัฐบาลนั้นน่าจะจะเป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเห็นว่า ท่าน  
 เป็นคนที่เคารพกฎหมาย ท่านจึงสามารถจะปกครองคนอื่นเพื่อจะให้เขาปฏิบัติตามตัวบท  
 กฎหมายได้ แต่กรณีที่เกิดเหตุการณ์จนกระทั่งเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการดำรง  
 ตำแหน่งการบริหารสูงสุดของประเทศ คือตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีที่มีปัญหานี้ กระผม  
 คิดว่าถ้าเราไม่ได้ความจริงให้กับประชาชนได้รับรู้รับทราบแล้ว กระผมก็คิดว่าบ้านเมืองเรา  
 ก็แทบจะไม่มีมีความหมายอะไรต่ออีกเลยข้อเท็จจริงเรื่องนี้เป็นประการใด กระผมอยากจะทำ



ทอลอนุญาตลำดับเหตุการณ์มาตั้งแต่ที่มีปัญหาโดยท่านสมาชิกเสนอญัตติปรึกษา ในรัฐสภา  
แห่งนี้ว่า กรณีที่ร่อนนายนกรัฐมนตรีท่านหนึ่งได้ประกาศลาออกจากตำแหน่ง แล้วไม่ได้มี  
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปนั้นยังถือว่าท่านขาดจากหน้าที่  
ตำแหน่งหรือไม่ ในเรื่องนี้ก็เป็นที่ยืนยันอย่างแน่ชัดครับว่า บุคคลผู้นั้นหมายถึงตัวท่าน  
รองนายนกรัฐมนตรี พันเอก ถนัด คอมันตร์ และกรณีที่ได้หยิบยกขึ้นมาพูดกันในรัฐสภา  
แห่งนี้ก็รู้ว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของพันเอก ถนัด ท่าน  
นายนกรัฐมนตรีก็ได้ลุกขึ้นรับกลางรัฐสภาแห่งนี้ว่า เมื่อเกิดปัญหาอย่างนี้ขึ้นท่านก็จะว่า  
เรื่องนี้ไปพิจารณา วันนั้นกระผมได้ลุกขึ้นถามตัวท่าน นายกรัฐมนตรีว่า กรณีที่ท่าน  
รับจากสภาแห่งนี้ว่าจะไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขนั้น ท่านจะดำเนินการแก้ไขด้วยวิธี  
ประการใด ซึ่งถ้าหากจะได้คำตอบในขณะนั้นแล้วก็จะเป็นอย่างที่พูด ซึ่งกระผมเชื่อมั่นว่า  
ตัวนายกรัฐมนตรีเองไม่สามารถจะหาคำตอบได้ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีมีพี่เลี้ยงที่ชาญ  
ฉลาดคือท่านประธานรัฐสภา ได้ช่วยรับลูกเอาไว้บอกว่า ท่านรับไปแล้วก็ให้ไปพิจารณา  
กระผมเองนั้นเคารพในรัฐบาลและขอเรียกว่า โดยสภาพของสังคมแล้ว กระผมต้องมีความ  
เชื่อมั่นรัฐบาลในฐานะที่ท่านมาบริหารราชการแผ่นดินมาปกครองคนทั้งประเทศ เพราะ  
ฉะนั้นกระผมเชื่อในเกียรติยศของรัฐบาลที่รับปัญหาเรื่องนี้ไป และคิดว่าจะแก้ไขปัญห  
ในวิถีทางที่ถูกต้อง กาลเวลาต่อมาในลักษณะซึ่งเรามีความสนใจต่อปัญหานี้ด้วยเกียรติที่  
มอบหมายไว้วางใจให้รัฐบาลรับไป เราก็ไม่ได้พูดเรื่องนี้กันอีกเลย และได้ทราบข่าวว่า  
รัฐบาลส่งปัญหาเรื่องนี้ไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลเป็นผู้  
พิจารณา ต่อมาปรากฏว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่ากรณีการลาออกจากตำแหน่ง  
การเมืองนั้น เพียงแต่แสดงเจตนาถือว่าขาดจากตำแหน่งแล้ว แล้วกระผมก็เชื่อมั่นว่า  
กรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เป็นผู้พิจารณา นั่นคือ พิจารณาปัญหาของพันเอก ถนัด  
อย่างแน่นอนไม่มีอะไรเคลือบแคลงระแวงสงสัย ดังจะเห็นได้ว่าต่อมาพันเอก ถนัดซึ่งเป็นตัว  
ปัญหาได้ออกแถลงการณ์ตอบ การวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาอย่างชัดแจ้งเห็นว่า  
กรณีที่กรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหานี้คือพิจารณาปัญหาของพันเอก ถนัด คอมันตร์  
แต่ต่อมาปรากฏว่าเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งมติผลการพิจารณาให้รัฐบาล กลับมี



แสดงการเฝ้าของสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศออกมา ไม่ได้เข้าไปตามข้อที่คณะกรรมการ  
 กฎฎีกาพิจารณาวินิจฉัยไป โดยหลีกเลี่ยงไปว่าการประกาศนี้ออกจากตำแหน่งของ  
 พันเอก อดุลย์ คอมนันท์ นั้นไม่ใช่เป็นการแสดงเจตนา เห็นแต่เพียงคำปรารภเท่านั้น  
 กระผมอยากทราบเรียนนะครึ่ว่า ตั้งแต่รัฐบาลชุดนี้มาดำรงตำแหน่งหน้าที่สำคัญในรัฐบาล  
 นั้นได้สร้างหลักเกณฑ์ในบ้านเมืองให้วุ่นวายและจนกระทั่งเราเกิดศัพท์การเมืองใหม่ ๆ ซึ่ง  
 เป็นศัพท์แสลง (Slang) เกิดขึ้นอย่างกรณีข้อมูลใหม่นี้เราก็ได้ศัพท์ทางการเมืองมาอีกคือ  
 เรื่องการปรารภ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากรณีนี้ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศมานั้นเป็นการ  
 ผิดจากข้อเท็จจริงทั้งหลายทั้งปวง กระผมเองที่เคยเรียนนะครึ่ว่า ถ้าหากว่าเราไม่เชื่อมั่นใน  
 ความเป็นจริงแล้ว กระผมไม่รู้ว่าจะเชื่อมันอะไร อยากจะทราบเรียนท่านประธานนะ  
 ครึว่า กระผมได้เคยฟังนิทานมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็ก เรื่องเด็กเลี้ยงแกะ ท่านประธานก็คง  
 จะได้ยินได้ฟังมาเหมือนกันว่า คนที่พูดโกหกต่อหล่นนั้นเวลาพูดไปแล้วคนเชื่อครั้งแรก  
 แต่ต่อมาจับได้ว่ากล่าวคำเท็จคนเขาก็จะไม่เชื่ออีกต่อไป กระผมมีคามวิตกกังวลว่ารัฐบาล  
 ของเรานั้นจะเป็นที่เคารพนับถือและเลื่อมใสของประชาชนทั่วไป กล่าวคำไหนเราจะได้เชื่อ  
 มันว่ารัฐบาลมีความจริงใจและบริสุทธิ์ต่อเรา แต่ถ้าเราได้รัฐบาลลักษณะของเด็กเลี้ยงแกะ  
 แล้ว เราจะมีคามเคารพนับถือเชื่อมั่นได้อย่างไร การที่รัฐบาลออกมาลบล้างที่จะแก้ไขปัญหา  
 ของชาติด้านเมืองนั้น กระผมก็เชื่อมั่นไม่ได้เพราะเหตุว่าคำพูดของท่านนั้นเชื่อรับฟังอะไรไม่  
 ได้แล้ว เวลานี้ชาติด้านเมืองกำลังเกิดวิกฤติการณ์เฉพาะหน้าไม่ว่าปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ  
 หรือปัญหาทางการเมือง รัฐบาลบอกว่าจะพยายามแก้ไขปัญหานั้น กระผมจะเชื่อมั่นได้อย่างไร  
 ไรว่าท่านมีความจริงใจ และสัจจิตใจต่อประชาชน เมื่อมาเกิดเหตุการณ์ซึ่งเราสามารถที่จะยืนยัน  
 ยืนยันได้ว่ากรณีการดำรงตำแหน่งของรองนายกรัฐมนตรีนั้น เป็นไปในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง  
 แล้วไม่ยอมรับสารภาพความเป็นจริง กระผมอยากทราบกราเรียนท่านประธานนะครึว่า  
 ว่า คนที่มาเป็นรัฐบาลนั้นใช้อำนาจสูงสุดของรัฐ เพราะฉะนั้นคนที่ป็นรัฐบาลได้อย่างสม-  
 บุรณ์นั้นจะต้องกล้าสู้ต่อความจริงถ้าเราเป็นรัฐบาลที่ไม่กล้าสู้กับความจริง แล้วหลีกเลี่ยง  
 ปัญหาหนีปัญหาแล้ว กระผมรู้ว่ารัฐบาลอย่างนั้นจะเก็บเอาไว้ทำไม เพราะฉะนั้นกรณีนี้  
 กระผมได้ถูกขั่นอธิบายเพื่อต้องการค้นหาข้อเท็จจริง และกระผมหวังใจว่าถ้าซักถาม  
 ของกระผมเป็นที่พอใจแล้ว กระผมก็ยืนยันกับท่านประธานได้ว่าไม่ผิดใจในเรื่องนี้ เพราะ



เรื่องตัวบุคคลนั้นกระผมไม่ได้คิดไว้อยู่แล้ว เหตุที่จำเป็นจะต้องฝากคุณมาพูด กระผมอยากจะประจานการเวียนหัวครับว่า เวรเคลือบแคลงระแวงสงสัย แต่กระผมอยากจะยืนยันความไปให้ว่าตัวกระผมไม่ได้ใจอ่อนลงไปแล้ว เพราะเหตุว่างานสโมสรสันนิบาตที่ท่านเนยรัฐบาลจัดขึ้นในวันจันทร์มงคล กระผมได้ร่วมในงานด้วย ตัวพันเอก อนันต์ คอมนันท์ ซึ่งเป็นที่ลือชื่อลือชานะครับว่า การประพฤติปฏิบัติตัวของท่านนั้นอยู่ในลักษณะที่เห็นกมฺหุยกักรมดา เมื่อก่อนนี้กระผมเดินให้ท่าน ท่านก็ไม่ทักไม่มองด้วยซ้ำไป แต่ไม่เป็นไรหรอกครับ กระผมเป็นเด็กกว่า ครั้นงานที่ท่านเนยรัฐบาล วันจันทร์มงคล วันที่ ๘ พฤษภาคม ก่อนสภามจะเปิดประชุม ๑ วันท่านอุตส่าห์เดินมาทักทายกับกระผมจนทำให้กระผมเห็นว่าท่านได้ละทิฐิไปแล้ว กระผมก็ใจอ่อนแล้ว ก็บอกพรรคพวกว่าจะไม่ดำเนินการเรื่องนี้แต่ประการใด แต่ขอรักษาดูแลเดียวท่านนั้นละครับ ช่วยกรุณาไปเรียนท่านด้วยว่าอย่าขึ้นไปนั่งเก้าอี้ในรัฐสภาซึ่งเป็นที่นั่งของรัฐมนตรี ท่านลงมานั่งในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกระผมไม่ว่าอะไร ท่านมีสิทธิที่จะโหวตจะออกเสียง จะลงคะแนนได้อยู่แล้ว แต่ด้วยความทิฐิของท่านต้องการจะเอาชนะชนะโดยขาดเหตุผลขาดผล ท่านจึงขึ้นไปนั่งอยู่ในตำแหน่งที่นั่งซึ่งเขาจัดไว้ให้รัฐมนตรีนั่ง โดยที่ท่านเอง กระผมก็ไม่เชื่อท่านมีความรู้สึกสบายใจหรือเปล่านั้นอยู่ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กรณีที่กระผมได้อภิปรายมานี้ขอเท็จจริงเป็นประการใด และจะหาทางออกว่าอย่างนี้ครับว่า ๑. ถ้าหากตัวพันเอก อนันต์ ลูกขึ้นมาพูดกันในสภาแห่งนี้ว่า การลาออกที่เป็นข่าวออกวิญญู ออกหนังสือพิมพ์ไปนั้นไม่เป็นความจริง เพราะความจริงท่านไม่ได้พูดว่าจะลาออกแล้ว กระผมก็จะจางลงแค่นั้น แต่กรณีที่ท่านรับว่าได้มีการลาออกจริงแต่นายกรัฐมนตรีก็ยังกรณียกย่องนั้นกระผมก็จะทำตามคำแนะนำของท่านประธานรัฐสภา คือ เสนอเรื่องไปให้ผู้มีอำนาจตามตัวบทกฎหมายวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป เพราะฉะนั้นประเด็นจึงอยู่ตรงนี้ครับ อยู่ตรงที่ว่าท่านกลัวรับความจริงต่อกระผมว่าอย่างไรท่านนั้น แล้วกระผมถึงจะดำเนินการตามวิธีทางที่ถูกที่ควรต่อไป ทอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมว่าเรื่องนี้ ไม่มีอะไรน่าจะต้องพูดกันแล้วเรื่องเดิม เมื่อท่านนายก ฯ รับผิดชอบต่อคุณก็จะต้องกับคุณปัญจะเสนอ



เมื่อท่านพิจารณาได้ผลมาประการใดก็ตามแจ้งให้สภาทราบแล้ว เมื่อสภาทราบแล้วก็หมดกัน ไม่พอใจอย่างไรก็ไปหาวิธีที่อุดมที่สุดเมื่อใกล้ วิธีทางที่มุ่งที่ขอบด้านในงานต่อไปอย่างนั้นดีกว่า แต่ถ้ามาพูดกันอยู่อย่างนี้ไม่รู้จักจบแล้วผลอะไรมันไม่ได้ที่สภานี้ไปวินิจฉัยก็ไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ ก็ไปหาวิธีอื่นครับ เอาคุณเปี่ยมจะต่ออะไรก็ตาม

นายเปี่ยม วัชรารมณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมกำลังถามหาความจริง เวลานี้รัฐบาลมารายงานไม่กล้าที่จะมาพูดในสภา แจกใบปลิวแถลงการณ์ออกมากับ หาค้นลงข้อหาคนรับผิดข้อหาไม่ได้ เขาว่ากันว่าตัวเจ้าของเรื่องเป็นคนร่างจริงหรือเปล่าเท็จจริงกระผมก็ไม่ยืนยัน แต่เวลานี้ท่านได้นั่งอยู่ ณ ที่นี้แล้วช่วยกรุณาลุกขึ้นนะครับว่ายืนยันเพียงว่าประกาศนี้เป็นความจริงเท่านั้น กระผมจะได้ดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : วันนี้ว่ากันแล้วนี้ครับ ท่านก็บอกแล้วว่าท่านชี้แจงมาเท่าที่ชี้แจง

นายเปี่ยม วัชรารมณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ก็เจ้าตัวไม่ยอมพูดเลยครับเป็นไปกันไปหมดแล้วหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่เป็นไรหรือครับ เป็นสิทธิของคนที่บังคับกันไม่ได้เรื่องพูด พอแล้วครับยุติข้อ ต่อไปครับ

นายเปี่ยม วัชรารมณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ แล้วกระผมจะทำอย่างไรต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มันก็ค้างเติ่งไปหาวิธีที่ถูกที่ขอบละครับ ทางที่ถูกที่ขอบอย่างที่คุณว่าละครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีพิจารณา (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๖๓๖/๒๕๒๕



๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ-  
การวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ  
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ  
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- |                                 |                                |
|---------------------------------|--------------------------------|
| ๑. พลอากาศโท จรรยา สุคนธ์ทรัพย์ | ๒. นายจรัส พัวช่วย             |
| ๓. นายจรัส โพธิศิริ             | ๔. นายจรัญ วัฒนการ             |
| ๕. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย       | ๖. นายสวัสดิ์ วิเศษสิทธิกุล    |
| ๗. นายชัย ชิดชอบ                | ๘. นายชาญชัย ลีถาวร            |
| ๙. ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์   | ๑๐. นายฉวิล จันทระประสงค์      |
| ๑๑. นายทวี หนูหนักดี            | ๑๒. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต      |
| ๑๓. นายบุญล ประจวบเหมาะ         | ๑๔. นายบุญเทียม เขมภิรัตน์     |
| ๑๕. นายประจิดร ยศสุนทร          | ๑๖. พลเรือเอก พอน พันธุ์ทรัพย์ |
| ๑๗. นายพนัส สิมะเสถียร          | ๑๘. นายไพจิตร เอื้อทวิกุล      |
| ๑๙. นายไพฑูรย์ แก้วทอง          | ๒๐. นายมนูญ นาวานุเคราะห์      |
| ๒๑. นายวัชร ประภาพัฒน์          | ๒๑. นายวินัย คีตบรรจง          |
| ๒๓. นายวิลาศ อุทัยนาย           | ๒๔. นายวิเศษ ศรีสมบุรณ์        |
| ๒๕. นายวิวัชร สิทธิธรรม         | ๒๖. นายวีระชัย ดันดีกุล        |
| ๒๗. นายสุกฤ ศรีพิรหม            | ๒๘. นางสมทรง จันทภาณุกุล       |

๑๗๒



๒๙. นายสมภพ สุจริตกาญจน์

๓๐. นายสมหวัง ศรีชัย

๓๑. นายสุชาติ หอวัฒนกุล

๓๒. นายสุธี สิงห์เสนีย์

๓๓. นายสุรพันธ์ ชื่นวัตร

๓๔. นางอัมพร เล็กคุททิ

๓๕. นายอามรณ์ นารลติลก

๓๖. จำสิบเอก อุดม โอภาศรี

๓๗. นายอุตร ตันติสุนทร

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง  
กราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ไพจิตร เกษทวีกุล

(นายไพจิตร เกษทวีกุล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๘๒๐๘๘๔

๒๘๒๐๘๙๐





## รายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

Digital Object  
National Assembly Library

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ (วิสามัญ สมัยที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๒๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้เลือก นายไพจิตร เอื้อทวีกุล เป็นประธานคณะกรรมการฯ นายชาญชัย ลิขิตกร เป็นรองประธานคณะกรรมการฯ และเลือก นายพนัส สิมะเสถียร เป็นเลขานุการคณะกรรมการฯ นายอมรรักษ์ นารมดิติก เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายอมรรักษ์ นารมดิติก นิตกร ๗ หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย และนายวีระชัย ตันติกุล ๖ กองนิติการ กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๗ คน คือ

- |                             |                      |
|-----------------------------|----------------------|
| ๑. จำเริญ อ่อนนิต์ สุขสันต์ | ๒. นายญาติ ไหวดี     |
| ๓. นายศิริ หุ้งทอง          | ๔. นายพร ศรีไตรรัตน์ |
| ๕. นางไสว อุนาพรหม          | ๖. นายสมาน ชมภูเทพ   |
| ๗. นายธรรมนุญ ลัดพลี        |                      |

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายศิริ หุ้งทอง และนายสมาน ชมภูเทพ ได้ตกไป ตามข้อบังคับข้อ ๗๕

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข



ไม่มีการแก้ไข  
มีการแก้ไข  
National Assembly Library

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลีตพัลล  
คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

ขอแปรญัตติไว้  
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลีตพัลล  
คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว  
จำลองเอก กอนันต์ สุขสันต์ และนายญาติ ไหววดี

ขอแปรญัตติไว้  
ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสองของมาตรา ๓ เบญจ เป็นดังนี้

“ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด  
(หรือสวพกรเขต) มีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่จังหวัด  
(หรือเขตนั้น)”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลีตพัลล  
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้  
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข



๑๗๕

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

นายพร ศรีไตรรัตน์ นางไสว อุดมพรหม และ

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข



นายธรรมนุญ ลัดพลี  
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้  
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

#### ๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๑. การจัดเก็บภาษีอากร ควรปรับปรุงให้ง่าย และสะดวก ต่อการ ปฏิบัติการ เก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษี/เสียภาษีอีกน่าจะเป็นการสะดวก

๒. กรณีที่ประมวลรัษฎากรกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ อย่างบุคคลธรรมดา ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของเงินได้พึงประเมินแม้ว่าจะประกอบกิจการขาดทุนนั้นยังไม่เป็นธรรมควรปรับปรุงให้เป็นธรรม โดยกำหนดให้กรณีขาดทุนไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีก ทำนองเดียวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยทั่วไป

๒. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมด้วยรายงาน  
นี้ด้วยแล้ว

หน้า สิบแปดถึง

(นายพนัส สิมะเสถียร)

เลขานุการคณะกรรมการ





“มาตรา ๓ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่ส่วนเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๑๓ คีล

(๑) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำทั้งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยอธิบดี (ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทน) อธิบดีกรมการปกครองและ (ผู้แทน) อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ถ้าผู้ต้องหาใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบมาในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้ต้องหาให้ถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งเห็นว่า ไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบหรือเมื่อเปรียบเทียบแล้วผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือ (เมื่อเปรียบเทียบ) ยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด ให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อไป และในกรณีนี้ ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่นอีก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ เบญจ แห่งประมวลวิธีอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมโดยประมวลวิธีอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ เบญจ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีพฤติการณ์เสี่ยงต่อการเสียหายอาญา ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงาน สรรพากร เข้าไป ในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการตรวจค้น ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวกับหรือ (น่าจะ) สัมพันธ์กับว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพากร เขตมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดหรือเขตนั้น



การทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ แห่งกฤษฎีกา เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร คริบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรและผู้มีหน้าที่จ่ายเงินได้มีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ โดยอนุมัติรัฐมนตรี

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ทศ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในคราวร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีอากรที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินภาษีอากรที่ได้รับคืน และให้จ่ายจากเงินภาษีอากรที่จัดเก็บได้ตามประมวลรัษฎากรนี้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร คริบดีมีอำนาจเปิดเผยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบการค้าที่ถูกกำหนดรายรับ และจำนวนรายรับที่ถูกกำหนดหรือจำนวนภาษีที่ถูกประเมินเพิ่มเติม

(๒) ชื่อผู้เสียภาษีอากรและจำนวนภาษีอากรที่เสีย



(๓) ชื่อผู้สอบบัญชี และเหตุการณ์ของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการตรวจสอบและ  
รับรองบัญชีตามมาตรา ๓ สัตต

ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร  
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.  
๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร

(๑) ให้อธิบดีโดยอนุวัติรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิ-  
เศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชีนั้น คำสั่งเช่นว่านี้ ให้ประกาศในราชกิจ-  
จานุเบกษา

(๒) ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ยื่นรายการหรือผู้ต้องเสียภาษีอากรจัดทำบัญชี  
งวดๆ หรือบัญชีอื่น ๆ แสดงรายการหรือแจ้งข้อความใด ๆ และยื่นต่อเจ้าพนักงานประ-  
เมิน พร้อมกับกายื่นรายการตามแบบแสดงรายการที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร  
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.  
๒๕๔๓

“การประเมินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดย  
อนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้  
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในการประเมินตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ผู้ต้องเสียภาษีต้อง  
รับผิดชอบเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ค้างชำระอีก”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้  
ความต่อไปนี้แทน





“มาตรา ๒๖ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในลักษณะอื่น ๆ ในการประเมินตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเสียภาษีปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ เงินภาษีที่บุคคลใดจะต้องเสียหรือนำส่งตามกฎหมายบัญญัติในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ให้เสียหรือนำส่งภายในเวลาตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนั้น ๆ ถ้าไม่เสียหรือไม่นำส่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุคคลนั้นเสียเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หักเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีที่ต้องปรับมีมติให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษี และได้มีการชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้แล้ว เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหักเศษของเดือน

สำหรับเงินภาษีที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งให้เสีย ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติในหมวดต่าง ๆ กำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น ให้เสียหรือนำส่งภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษี และถ้าไม่เสียหรือไม่นำส่ง ต้องเสียเงินเพิ่มตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือวันนำส่งภาษี แต่มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่ง”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๒๗ ทวิ แก้ไขปรับตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๖ และเงินเพิ่มตาม ๒๗ ให้ถือเป็นเงินภาษี



เปลี่ยนแปลงวรรคหนึ่ง ตามวรรคหนึ่ง ได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดย  
อนุมติวุฒิสภาและ ระเบียบดังกล่าวนี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของบทนิยาม “บริพัตรหรือทางขึ้น-  
ส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด  
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

“(๓) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ  
สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๗ (๗) (ข)”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง  
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๐  
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การยื่นรายการตามมาตรา ๕๖  
มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตริ หรือมาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ามีภาษีต้องเสีย  
ให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเวลา พร้อมกับกรณียื่นรายการ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) วรรคหนึ่ง และ (๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ  
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร  
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ค่าสิทธิหรือค่าเสื้อมาตราของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธี  
การเงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๔) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลัก  
เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลา  
เวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้ได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้  
นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๕) วรรคหนึ่ง ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่ง  
ประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน



“(๕) เงินตรา หักพดฺยสิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศเหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือหกรพดฺยสิน เป็นเงินตราไทยตามอัตราลั่วเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้หรือคำนวณตามราคาทุน แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า ส่วนการคำนวณค่าของหนี้สิน ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามอัตราลั่วเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์ขาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนั้ (แทน) เป็น (๑๓) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑๓) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิกหรือเงินหรือหกรพดฺยสินที่ได้รับจากการรับบริจาคหรือจากการให้โดยเสน่หา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“(๒) เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๖) เก็บปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของปริญหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๖๕ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ เกี่ยวกับราคาซื้อขาย กำไร



สุทธิและรายการอื่น ๆ ต่อเจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยบัญชี  
งาตุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุน บัญชีรายรับรายจ่าย หรือบัญชีรายรับก่อนหัก  
รายจ่ายที่มีบุคคลตามมาตรา ๓ สัตต ตรวจสอบและรับรองในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว  
แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้  
ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด  
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓

“(ค) ภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ

ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้

อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ (๑๐) ๕”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร  
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กิจการของสถานศึกษาของทางราชการและโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้ตั้งขึ้น  
ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ แต่ไม่รวมถึง

(ก) กิจการของโรงเรียนราษฎร์ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาใน ส่วนที่  
เกี่ยวกับการขายของ การรับจ้างทำของ หรือการให้บริการอื่นใด ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้จากผู้  
ซึ่งมิใช่ เป็นนักเรียนของกิจการดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ

#### กระทรวง

(ข) กิจการของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีโรงเรียนกวดวิชาสอนเทียบ  
ระดับประถมศึกษา มัธยมต้น และมัธยมปลาย เพื่อรับประกาศนียบัตรของกระทรวง  
ศึกษาธิการ”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวล  
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙)  
พ.ศ. ๒๕๐๘



๑๘๕

“(๘) การที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำสินค้าที่ผลิตซึ่งได้รับการลดอัตราภาษีการค้าตามลักษณะและประเภทของสินค้า และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีเดิม (๑) (๔) (๕) และ (๘) ให้ถือว่าผู้นำสินค้าเข้า ผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่ทำหรือดัดแปลง (และ) หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้า”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) การขายนำวัตถุดิบของอุตสาหกรรมตามประเภทการค้า ๗. (ง) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๐ ทวิ ให้ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ คือ

(๑) มาตรา ๗๙ ทวิ (๑) (๔) (๕) หรือ (๘)

(๒) มาตรา ๗๙ เบญจ

(๓) ประเภทการค้า ๓. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า

(๔) ประเภทการค้า ๕. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ซึ่งให้เข้าเฉพาะเครื่องเรือน และของใช้ที่ใช้ประจำอยู่กับโรงเรือนที่ให้เช่า”



มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร  
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ.  
๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๔ ทวิ (๑)(๔)(๕) ทวิค (๔) ให้ยื่นแบบแสดงรายการการการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นรายครึ่งที่มีรายรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๖ ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๔

ในกรณีเพื่อขิบบัตินอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษี และได้มีการชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ยื่น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือน”

มาตรา ๒๙ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูยกกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บทบัญญัติมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) วรรคหนึ่ง และ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร  
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ และมาตรา ๖๕ ตี (๒) แห่ง  
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ยังคงใช้ได้  
ต่อไปจนกว่าจะมีการออกพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวง ตามบทบัญญัติซึ่ง  
แก้ไขเพิ่มเติมมา ฯ

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้



ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะพิจารณากันตั้งแต่ข้อร่าง คำปรารภ เป็นลำดับไปและรับ ตามที่ผู้แปรญัตติหรือคณะกรรมการส่วนน้อยที่มีความเห็นสงวนไว้ คณะกรรมการพร้อมแล้ว เชิญครับ มีอะไรจะแถลงบ้าง

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ที่เสนอต่อรัฐสภาในครั้งนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาได้ ลงมติรับหลักการตามที่รัฐบาลได้เสนอไว้เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๒๘ และได้มีการ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา รวม ๒๒ ท่าน โดยมีกระผมเป็นกรรมาธิการรวมอยู่ด้วย และได้รับเลือกเป็นประธานคณะกรรมการ กระผมจึงใคร่ขอเรียนต่อท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จ สิ้นแล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับถ้อยคำให้รัดกุม ลดอัตราภาษีจากวงเดิม แก้ไขวัน ใช้บังคับ และเพิ่มเติมข้อความบางประการในบทเฉพาะกาล ในการพิจารณา ได้มีท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติยื่นคำแปรญัตติ ๗ ท่าน ซึ่งคณะกรรมการได้ชี้แจงและแก้ไขจนผู้แปร ญัตติเป็นที่ยพอใจแล้วเป็นส่วนใหญ่ ยังคงมีผู้แปรญัตติขอสงวนไว้ ๓ ท่าน นอกจากนี้ คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้ ๒ ประการ ทั้งนี้รายละเอียดแจ้งตามรายงานของ คณะกรรมาธิการวิสามัญที่ได้ส่งให้ท่านได้ทราบแล้ว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านเลขา ฯ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ข้อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ



นายเชวงศักดิ์ เสรฐธุมาศย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กลุ่มราษฎรธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เสรฐธุมาศย์ จากกลุ่มราษฎรธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมขออาศัยข้อบังคับที่ ๔๙ อภิปรายในข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยกระผมขออภิปรายในมาตรา ๓ นะครับ เกี่ยวกับข้อความในอนุมาตรา ๒ นะครับ ซึ่งทางคณะกรรมการได้มีการได้มีการแก้ไข กระผมต้องขอประทานอนุญาตอ่านข้อความในอนุมาตรา ๒ “ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกินหกเดือน แต่ไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งโทษจำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยอธิบดี อธิบดีกรมการปกครอง และอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย” เมื่อมาดูข้อความที่มีการแก้ไขแล้วมันจะมีเหตุซึ่งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงอยู่ก็คือ ตอนท้ายคือคณะกรรมการไปให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจเป็นพิเศษกว่าอธิบดีอื่น คืออธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมการปกครอง เพราะนอกจากจะให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจโดยตัวท่านเฉพาะแล้ว ยังให้อำนาจผู้ได้รับมอบหมายด้วย กระผมอยากจะได้เรียนท่านผู้เป็นประธานว่า เหตุใดอธิบดีกรมสรรพากรก็ดี กรมการปกครองก็ดี จึงไม่ได้บัญญัติให้ผู้ที่รับมอบหมายหรือผู้แทนเอาไว้ เพราะในกรณีเช่นนี้ถ้าหากท่านอธิบดีทั้ง ๒ กรมไม่ว่าจะทำให้การดำเนินการเปรียบเทียบกับตามกฎหมายเกิดความล่าช้า เพราะฉะนั้นเพื่อให้กฎหมายนี้สอดคล้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายเพื่อที่จะให้กฎหมายเกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ กระผมเห็นว่าสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงข้อความจากอธิบดีนครรับเพิ่มข้อความขึ้นไปเป็นผู้แทนกรมสรรพากร หรือผู้แทนกรมการปกครองด้วย เพื่อให้อสอดคล้องกับคำบัญญัติเกี่ยวกับอธิบดีกรมตำรวจซึ่งมีผู้ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วยกันก็จะเกิดความคล่องตัวมากขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่กระผมได้ประทานกราบเรียนมา กระผมจึงอยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจแต่งตั้งผู้รับมอบหมายมาเป็นกรรมการได้ แต่อธิบดีกรมสรรพากรกับอธิบดีกรมการปกครองเหตุใดจึงไม่ให้แต่งตั้งตัวแทนมาได้ จะต้องให้ตัวของเขาเองมาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ โปรดให้ความกระจ่างกระผมในเรื่อกนี้ด้วย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคณะกรรมการ





นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วก็เป็นที่น่าพอใจที่มีเกียรติได้ให้ความเห็นไว้ คือข้อความที่ว่า “หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย” นั้น หมายความว่าถึงคริตีทั้ง ๓ ท่าน หมายความว่าจะเป็นข้อความเต็มจนครบก็คือ อธิบัตินั้นในที่นี้ก็ถืออธิบดีกรมสรรพากร เขาจะนิยามไว้แล้วจะครบ หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ที่อธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย และอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจมอบหมาย ถ้าจะเขียนให้เต็มอย่างนั้นก็ได้อีก แต่ว่าสักว่ามันจะไม่รัดกุมจนครบ ก็ได้เขียนเอาไว้ และความจริงนั้น ถ้าหากว่าท่านสังเกตให้ดีจะเห็นว่า อธิบดีกรมตำรวจนั้น แล้วมีเว้นวรรคจนครบ ถ้าหากว่าเจตนาถึงเฉพาะอธิบดีกรมตำรวจก็คงจะคงเขียนว่า “อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจมอบหมาย” เพราะฉะนั้นเขียนอย่างนี้ก็หมายความว่าทั้ง ๓ อธิบดีนั้นก็มีสิทธิ์ทัดเทียมกัน คือสามารถที่จะมอบหมายผู้แทนได้ ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เสงี่ยมมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นเช่นนั้นจะครบกระผมก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า เหตุใดคณะกรรมการไม่บัญญัติไว้ให้แจ้งชัดเสีย จะใช้คำว่า “หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานนั้น ๆ” ก็ไม่มีอะไรเสียหาย ถ้าหากท่านไม่บัญญัติไว้ว่า ประกอบด้วยอธิบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้รับมอบหมาย ก็ใส่เข้าไปว่า “หรือผู้รับมอบหมายจากหน่วยงานนั้น ๆ” มันก็จะคลุมทั้ง ๓ หน่วยงาน คือหน่วยงานของกรมสรรพากร กับหน่วยงานของกรมการปกครองและหน่วยงานของกรมตำรวจด้วย มันไม่ชัดเจนหรือครับ ท่านผู้เป็นประธาน หรือต้องการยกให้กฎหมายที่ความอีก บัญญัติกฎหมายให้มันแจ้งชัดแล้วกระผมว่าก็สบายใจ ผู้ใช้กฎหมายในรุ่นหลังเขาก็จะได้รู้ว่าเราเขียนกฎหมายกันโดยอาศัยผู้มีปัญญาทางกฎหมาย ไม่ใช่ว่าเขียนไว้แล้วให้พวกรุ่นหลัง ๆ เขามาแก้มาเติม แล้วก็มาเถียงกันเสียเวลาของบ้านของเมืองจะดีหรือครับ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะขอต่อรองกับคณะกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทางท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ หรือว่าเห็นอย่างนี้ชัดแล้ว ถ้าเห็นอย่างนี้ชัดแล้ว ท่านก็ไม่ทำอะไร ก็เป็นอันว่าท่านยืนยันว่าอย่างนี้ชัดแล้ว คงไม่ติดใจอะไรนะครับ



นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กลุ่มวราภานี) : ท่านประธานครับ เพื่อสงวนเวลาถ้าท่านคิดว่ามันขัดแล้ว ก็ให้เป็นกรรมของลูกหลานต่อไปครับ กระผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ต่ไป

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผู้แปรญัตติ เชิญครับคุณญาติ

นายญาติ ไหวติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ พรรคประชากรไทย ขอแปรญัตติในมาตรา ๔ ที่ขอตัดคำว่า “หรือสรรพากรเขต” ออก แต่เมื่อดูและพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วเห็นว่าถ้าตัดคำว่า “หรือสรรพากรเขต” ออกแล้ว จะทำให้ความไม่สัมพันธ์กับวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นเพื่อประหยัดเวลา กระผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ กระผม จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท พรรคกิจสังคม การที่กระผมขอแปรญัตติในวรรคสอง มาตรา ๓ เบื้อง ไว้ นั้น มีเรื่องที่จะต้องพูดถึงท่านกรรมธิการอีกมากครับเกี่ยวกับที่ท่านกรรมธิการขออำนาจของสรรพากรเขตให้เท่ากับผู้ว่าราชการจังหวัดไว้ แต่ด้วยสำนึกในระเบียบวินัยของพรรคกิจสังคมที่กระผมสังกัดอยู่เวลานี้ และได้ร่วมอยู่ในรัฐบาลนี้ กระผมขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่ไปครับ เชิญ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข



ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรจะประกาศร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๗๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะประกาศเป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เห็นควรใช้เป็นกฎหมาย ๑๗๓ ไม่เห็นด้วยไม่มี ทินคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงาน ก็เพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณาว่าเห็นกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการไหม จะได้ขอให้เลขาธิการดำเนินการอ่านข้อสังเกตนั้น

พลตรี กระจี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๑. การจัดเก็บภาษีอากรควรปรับปรุงให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติการเก็บภาษี เงินได้หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีปลายปีก็จะเป็นการสะดวก

๒. กรณีที่ประมวลรัษฎากร กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้อย่าง บุคคลธรรมดา ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของเงินได้พึงประเมิน แม้ว่าจะประกอบกิจการขาดทุนนั้นยังไม่เป็นธรรม ควรปรับปรุงให้เป็นธรรม โดยกำหนดให้กรณีขาดทุนไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีก ทำนองเดียวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยทั่วไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดมีความคิดเห็นเชิญครับ คุณ  
บุญจะ



นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ คือกระผมอยากจะถามทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับข้อสังเกตทั้ง ๒ ข้อนั้น อยากจะเรียนถามว่าในฐานะประธานคณะกรรมการแล้ว ก็ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการคลัง การภาษีทั้งนั้น ถ้าไม่เขียนเข้าไป แล้วไม่กระทำอย่างนั้นหรือครับ หมายความว่าจำเป็นต้องเขียนเป็นข้อสังเกตเสนอรัฐบาลหรือถึงจะกระทำ เพราะว่าฐานะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคลังนี้ ท่านน่าจะมองเห็นแล้วครับ ข้อสังเกตนั้นควรจะแก้ไขไหม ท่านไปนั่งพิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเห็นข้อสังเกตในคณะกรรมการแล้ว จำเป็นด้วยหรือ จะต้องเขียนมาให้สภามีมติแล้วส่งไปให้รัฐบาล กระผมคิดว่ามันน่าจะจำเป็น

อีกประการหนึ่ง ซึ่งกระผมอยากจะถามว่า ข้อสังเกตส่งไปนี้ เราก็ไม่รู้ผลหรือครับ ว่ารัฐบาลทำหรือไม่ทำ แม้แต่กรรมการงบประมาณพิจารณาแล้วพระราชบัญญัติงบประมาณ ข้อสังเกตมีทุกปี แต่ผลเราไม่ทราบเลยว่าทำหรือไม่ทำ แต่เฉพาะข้อสังเกต ๒ ข้อนี้ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังทราบดีอยู่แล้วครับ จะทำหรือไม่ทำท่านั้น กระผมคิดว่าผลจากการที่มติจากสภาส่งไปมันไม่มีอะไรที่จะเพิ่มขึ้นหรืออะไรหรือครับ ที่มองไม่เห็นกระผมมีข้อข้องใจเพียงเท่านี้ ถ้าท่านชี้แจงให้ชัดเจนว่ามันจำเป็น ถ้าไม่เขียนเข้าไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังหรือท่านรัฐมนตรีว่าการคลัง ที่งัดผิดชอบเกี่ยวกับภาษีอากรนั้นกระทำไม่ได้ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปริชา จากพิษณุโลก พรรคชาติประชาธิปไตย สำหรับข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในข้อ ๑ กระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนถามคณะกรรมการ มีทั้งท่านประธานและเลขานุการคณะกรรมการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดเก็บภาษีอยู่แล้วว่า การที่ตั้งข้อสังเกตขึ้นมาว่าการจัดเก็บภาษีอากรควรปรับปรุงให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติการเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต่อนำมาเสียภาษีปลายปีอีกน่าจะเป็นการสะดวก ในทางปฏิบัติจริง ๆ นั้นท่านมองเห็นช่องทางที่จะกระทำได้หรือไม่ครับ เพราะการหักไว้ ณ ที่จ่ายแล้ว โดยไม่ไปยื่นคำนวณเสียภาษีในปลาย



บ่อนั้น การหัก ณ ที่จ่ายนั้นบางทีก็หักเกินไป ถ้าไม่ไปคำนวณในปลายปีก็ไม่มีโอกาสที่จะได้รับคืน และขนาดที่ได้มี โอกาสเรียกเก็บคำนวณเสียภาษีในปลายปีรู้มากเกินไปแล้วนี้ ยังเรียกคืนได้ยาก แล้วถ้าหากว่าไม่ไปคำนวณในปลายปีอีกครึ่งหนึ่งนี้กระทำได้หรือครับ แล้วยิ่งในกรณีที่หักไว้แล้วเกิดน้อยเกินไปไม่ครบกับจำนวนที่จะต้องเสียภาษีในปีนั้นเพราะฉะนั้นในการตั้งข้อสังเกตมาต้องตั้งข้อสังเกตมาในการที่ปฏิบัติได้ สถานที่มีหน้าที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการแต่ถ้าเกิดเห็นด้วยแล้วส่งไปรัฐบาลก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะมันขัดแย้งกันกับทางปฏิบัติที่เป็นจริง อันนี้ก็อยากจะทราบเรียนทั้งท่านประธานและท่านเลขานุการซึ่งมีหน้าที่อย่างนี้โดยตรงอยู่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วทำได้ไหมครับ ถ้าทำได้ กระผมก็จะได้อนุมัติเห็นด้วยกับข้อสังเกตอันนี้ไป แต่กระผมมานั่งอ่านดูแล้วถ้ามองวิธีการปฏิบัติแล้วมันไม่น่าที่จะกระทำได้ เมื่อมันกระทำไม่ได้นี้ก็เกิดความสงสัย ก็ขอเรียนถามทางคณะกรรมการด้วยครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในข้อสงสัยประการแรกของท่านสมาชิกมีเกียรตินั้น กระผมก็อยากจะขอทราบเรียนว่าในการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการการนั้น กระผมได้ทำหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการการวิสามัญ ไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ดังนั้นในการจะทำอะไรก็ตามนั้นก็ต้องเป็นไปตามมติของท่านกรรมการเสียงข้างมาก เมื่อกรรมการเสียงข้างมากมีความเห็นว่าน่าที่จะได้เสนอข้อสังเกตก็เป็นหน้าที่ของกระผม ในฐานะประธานซึ่งจะต้องปฏิบัติตามนะครับ ส่วนที่ว่าก็เป็นรัฐมนตรีช่วยคล้อยอยู่แล้วรู้เรื่องแล้วจะเขียนมาทำไม กระผมคิดว่ามันคนละหน้าที่กันในฐานะประธานคณะกรรมการการ กระผมต้องปฏิบัติในตำแหน่งนั้นนะครับ

ส่วนในข้อที่ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งสงสัยว่า แล้วข้อ ๑ นี้จะเขียนไว้ทำไม ถ้าปฏิบัติไม่ได้ กระผมก็อยากจะทราบเรียนว่า อันนี้ความจริงแล้วก็เห็นความเห็นของท่านกรรมการบางท่าน ซึ่งก็ได้มีการอภิปรายกันใช้เวลาพอสมควรนะครับ สรุปแล้วก็เห็นทางฝ่ายกรรมการหลายท่านมีความเห็นว่ายังอาจจะมีอีกบางเรื่องซึ่งสามารถที่จะปฏิบัติอย่างนี้ได้ ความจริงแล้วการที่เราจะเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายแล้วเลิกกันไปนั้นก็มีปฏิบัติอยู่



ครับ เช่นภาณุดอกเบี้ย ซึ่งเพิ่งผ่านไปเมื่อต้นเดือนครับ เพิ่งจาก ๑๐ เป็น ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์ นั้นหักแล้วก็เลิกกันไปเลยนอกเสียจากว่าผู้เสียภาษีนี้ต้องการจะนำไปรวมกับสิทธิที่จะทำได้ เมื่อวันศุกร์ก่อนก็มีในเรื่องของภาษีการขายอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเมื่อเสียไปตามที่ถูก หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นั้นถ้าไม่เลือกที่จะนำไปรวมก็เสร็จสิ้นกันไป ความหมายของข้อสังเกตข้อ ๑ ก็คือว่า ในกรณีที่สามารถทำได้โดยไม่เกิดความเสียหายและความไม่เป็นธรรมขั้นนั้น ทางกรมการศึกษากฎหมายก็จะให้เจ้าบารบไปพิจารณาว่าน่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไข กระผมในฐานะประธานกรรมการก็เห็นว่าเป็นข้อสังเกตที่ดี เพราะว่าไม่ได้หมายความว่าให้ทำในทุกกรณี ในกรณีที่เหมาะสมและน่าจะปฏิบัติได้อันนี้เป็นความสะดวกของผู้เสียภาษีก็ได้ครับ ส่วนที่ว่าทำไมมันอยู่แล้วทำไมไม่ผู้เสียเอง กระผมก็ได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ในฐานะประธานกรรมการเป็นหน้าที่ของกระผมที่จะต้องเสนอตามความเห็นของกรรมการส่วนใหญ่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายประเทือง วิจารย์ปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พินิจโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟังท่านประธานกรรมการชี้แจงเมื่อกี้ว่า ในกรณีที่หักไว้ได้ แล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีปลายปีนั้นก็เป็นการปฏิบัติที่ต้องกระทำอยู่แล้ว แต่ในกรณีที่เขียนไว้บอกว่า ที่หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีในปลายปีอีก น่าจะเป็นการสะดวก อันนี้กระผมหมายถึงภาษีที่หัก ณ ที่จ่าย อย่างในกรณีเงินเดือนอย่างนี้ ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นกระทำไม่ได้ เมื่อกระทำไม่ได้แล้วยังจะให้เป็นข้อสังเกตเข้าไปตัวนี้ กรรมการไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตอันนี้ เพราะว่าท่านก็ยืนยันท่านประธานกรรมการท่านก็ยืนยันไว้ว่าในบางกรณีทำได้ ที่ทำได้เราก็ทำกันอยู่แล้ว แต่ที่เหลือก็มันทำไม่ได้ ไม่ได้แล้วจะไปตั้งข้อสังเกตให้ทำอีก ก็ขัดกับความเป็นจริง อันนี้กระผมก็ต้องยืนยันว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตในข้อ ๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะชี้แจงใหม่ครับ มันยังทำได้อยู่ไหมครับ เชิญครับ



๑๕๕

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คัดผมกราบเรียนว่า อันนี้เป็นความประสงค์ของท่านกรรมาธิการที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร . อยากจะขอให้รัฐบาลนี้รับไปพิจารณาว่ามีกรณีใดบ้างที่จะสามารถแก้ไขปรับปรุงนะครับ ความหมายของคำว่า “การจัดเก็บภาษีอากรควรปรับปรุงให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติ” ในกรณีที่สามารถจะทำได้แล้วมันง่ายและสะดวกนั้น ก็ขอให้รัฐบาลรับไปพิจารณา เช่นตัวอย่างภาษีที่เก็บจากร้านค้ารายย่อยซึ่งก็มีการร้องเรียนกันมากกว่าทำบัญชียาก แล้วผู้ค้าก็ไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไร แล้วรัฐบาลก็ตามไปเก็บภาษีนั่น ถ้ามีทางอะไรที่จะแก้ไขให้สะดวกกับประชาชนผู้เสียภาษีโดยเฉพาะพวกผู้ค้ารายย่อยก็ขอให้รัฐบาลรับไปพิจารณาในฐานะที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ผมคิดว่าก็ไม่น่าที่จะเสียหาย เพราะว่าเห็นเจตนาดีของท่านกรรมาธิการที่เป็น ส.ส. นะครับ เราได้รับมา เพื่อจะพิจารณาว่าควรจะมีการปรับปรุงในเรื่องใดได้บ้างหรือไม่ ส่วนของที่ทำไม่ได้ก็ยอมทำไม่ได้เป็นปกติธรรมดา ที่เขียนอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าให้ปรับปรุงทุกภาษีนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญเลยครับ

นายประเทือง จิราธรปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ขอประธานไทยยังติดพันอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังติดพันอยู่ ก็เชิญเลยครับ

นายประเทือง จิราธรปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ควรจะตัดข้อความในบรรทัดที่ ๒ นี้ออกเสียว่า “การจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีปลายปีอีกน่าจะเป็นการสะดวก” ก็ควรจะเหลือไว้เฉพาะ “การจัดเก็บภาษีอากรควรปรับปรุงให้ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติ” ควรจะมีข้อสังเกตเพียงเท่านี้ เพราะบรรทัดที่ ๒ เป็นข้อสังเกตที่กระทำไม่ได้อยู่แล้ว แล้วท่านก็ยืนยันว่าเมื่ออะไรทำไม่ได้ก็ไม่สามารถจะทำได้ก็ควรจะตัดออกไปเสีย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอ



กราบเรียนชี้แจงถึงการตั้งข้อสังเกตข้อ ๑ นั้นสักเล็กน้อย เพื่อจะทำให้ท่านผู้เกี่ยวข้องที่สงสัยนั้นได้เข้าใจยิ่งขึ้นในเจตนาจะครับ ข้อสังเกตข้อนี้กระผมเองเป็นผู้ขอเสนอเข้ามาให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา เหตุผลก็คือว่า ประการแรกก็คือ เพื่อความสะดวกของผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่การประกอบการนั้นสามารถที่เรามองเห็นเป็นรายได้ที่แน่ชัด ง่ายที่แน่ชัด และการหักลดหย่อนผ่อนอะไรในตัวเสร็จจะครับ กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างเช่นอย่างร้านค้าค้าปลีก ร้านขายกล้วยเดี่ยวบางแห่ง เราก็มีการจัดเก็บภาษีติดตอนไปเป็นการเหมาจ่ายก็มี หรืออย่างที่ท่านประธานกรรมการได้กราบเรียนชี้แจงไปแล้วก็มี หรือในกรณีที่เกิดการก่อสร้างในผู้รับจ้างทำการก่อสร้างต่าง ๆ จากรัฐบาล ซึ่งเป็นรายได้ที่มองเห็นได้ชัด แล้วก็นั่นแหละเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณ ในการที่จะก่อสร้างต่าง ๆ นั้นทางราชการนั้นก็ได้พูดถึงว่าได้มีรายละเอียดไว้ บวกลบคูณหารไว้แล้วว่า วัสดุเท่าไร ค่าไรเท่าไร ค่าให้หุ้ย ค่าใช้จ่าย ค่าภาษีอะไรเท่าไรก็มีพร้อมอยู่แล้ว นั้นประการหนึ่งนะครับ ที่นี้ถ้ามองในแง่การจัดเก็บภาษีผู้ประกอบการนั้นก็สะดวกสบายแล้วในขณะที่การเก็บภาษีนี้เราก็คงหัก ณ ที่จ่าย เมื่อทางราชการนั้นได้จ่ายเงิน เพราะฉะนั้นในช่วงนั้นผู้รับจ้างต่าง ๆ ก็จะมีเงินที่จะให้หักโดยทันที แต่ถ้าหากว่าสิ่งเหล่านี้เราจะไปคำนวณเป็นการเสียภาษีหักไว้ ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ทำในปัจจุบัน แล้วก็นำเอาไปคำนวณภาษีในปลายปีอีก ก็เป็นเรื่องยุ่งยากต้องทำบัญชีอะไรมากมาย ผู้ประกอบการบางครั้งก็เป็นบริษัทห้างหุ้นส่วนหรือบางครั้งก็เป็นบุคคล โดยเหตุผลดังกล่าวที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว เห็นว่า ประการหนึ่งก็เพื่อความสะดวกของผู้ประกอบการ ประการที่ ๒ ก็เพื่อที่จะให้ทางรัฐบาลนั้นไม่ต้องเป็นเจ้าของคดีหรืออะไรต้องฟ้องร้องผู้ประกอบการนั้น ๆ ซึ่งบางท่านบางบริษัทที่รับจ้างทำเฉพาะทางราชการ ซึ่งก็สามารถที่จะมีรายได้ซึ่งแน่ชัดและโดยเหตุผลดังกล่าวที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว กระผมจึงได้นำความเบื้องต้นนี้เสนอในคณะกรรมการก็ขอให้พิจารณา ซึ่งเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่ได้หมายความว่าอะไรจะทำไปในทุก ๆ กรณี กระผมขอกราบเรียนท่านนี้ก่อนครับ

นายบุญจะ เกษรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังในฐานะ





ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ท่านก็บอกว่าท่านทำในฐานะประธานกรรมาธิการ  
กระผมก็เลยย้อนถามว่าท่านเห็นใหม่ว่ามันจะเป็นประโยชน์ไหมอันนี้เสนอไปแล้วมันจะได้  
ผลไหมครับ เพราะเมื่อกันมีปัญหาที่ท่านตอบกระผมคิดว่ามันไม่น่าจะกระทำได้ในบางเรื่อง  
เพราะฉะนั้นกระผมว่าเรื่องอย่างนั้นมันไม่ใช่เรื่องนโยบายหรือเรื่องใหญ่ที่จะเน้นให้รัฐบาลไป  
กระทำ มันเป็นวิธีปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านใส่หมวก ๒ ใบกระผมจะถามท่านในฐานะ  
หมวกของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคิดว่ามันจะเกิดประโยชน์ไหมครับ แล้ว  
ท่านจะไปปฏิบัติใหม่ครับเป็นรัฐบาลนี้ ที่ ๒ ข้อนี้ถ้าท่านรับว่ามันได้ประโยชน์ปฏิบัติ  
กระผมก็เห็นด้วยครับถ้าท่านบอกว่าเมื่อเสนอมาสภาให้ไปกัรับไปอย่างนั้น ท่านลองตอบ  
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ต้องตอบในฐานะประธานกรรมาธิการ  
เพราะท่านแบ่งหน้าที่กันออก ๒ อย่าง ขอขอบคุณครับ

นายไพจิตร เอื้องทูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก็  
ขอบคุณท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องครับ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กระผม  
ก็เรียนได้ว่าเป็นข้อสังเกตที่น่าจะเป็นประโยชน์ แต่ว่าจะสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหน  
จะต้องไปพิจารณาในด้านรายละเอียด เพราะกระผมได้เคยกราบเรียนแล้วว่าเรื่องภาษีอากร  
นั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความละเอียดและความระมัดระวังเป็นอันมาก ในหลักการนั้นการ  
ให้ความสะดวกต่อผู้เสียภาษีเป็นหลักการที่ดีน่าจะสนับสนุนครับในเรื่องของข้อ ๓ ใน  
เรื่องที่ว่าถึงแม้ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดาขึ้นประกอบการขาดทุน แล้วก็ยังต้องเสีย  
ในอัตราร้อยละ ๐.๕ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าพิจารณาอย่างยิ่ง แต่ว่ามันจะมีปัญหาในทาง  
ปฏิบัติอยู่มากพอสมควร โดยเฉพาะในเรื่องของการประเมินว่าอะไรเป็นค่าใช้จ่าย อะไร  
ไม่ใช่ เพราะว่าในทางด้านภาษีอากรนั้น ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่จะนำมาหักภาษีได้  
เรื่องทั้งหลายเหล่านี้ทางกรมสรรพากรซึ่งมีเจ้าหน้าที่อยู่ก็ได้มีการพิจารณากันใช้เวลาหลาย-  
ชั่วโมง ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าจะให้ความสนใจแล้วก็พิจารณาต่อไป ส่วนว่าในทางปฏิบัติ  
นั้นจะทำได้มากน้อยแค่ไหน ยังจะต้องไปดูในรายละเอียดอีกส่วนในขั้นสุดท้ายรัฐบาล  
จะรับหรือไม่ั้นกระผมขอกราบเรียนว่า กระผมเป็นแต่เพียงรัฐมนตรีช่วยว่าการนะครับ  
ถ้าท่านต้องการคำตอบก็คงจะต้องขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการได้ช่วยตอบด้วย



นายประยูร สุรนินวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี พรรคชาติประชาธิปไตย หลังจากที่เราได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้สิ้นสุดจนถึงวาระ ๓ แล้วก็ได้มีการต่อเติมข้อสังเกตของคณะกรรมการเพิ่มเติมเข้ามา กระผมยังมีข้อสงสัยว่า ถ้าหากว่าเราไม่ส่งเกตหรือไม่มีข้อสังเกตเหล่านี้ กฎหมายฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับหรือเปล่าครับ เช่นตัวอย่างที่ปรากฏในร่างนี้หรือไม่ นี่ประการหนึ่ง แล้วประการที่ ๒ การสังเกตนั้น คือการเอาใจใส่เน้นลงเจาะจงเฉพาะบางเรื่อง แต่กระผมเห็นข้อสังเกตของท่านแล้วนี้ ท่านไม่ได้เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงแต่พูดว่ามันเกี่ยวกันไม่ค่อยจะดี เรื่องมันเก็บได้ก็ควรจะได้ ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลยเกี่ยวกับการสังเกต แต่กระผมสังเกตท่านประธานว่าวันนี้ก็ลดเน็คไทตราสกาผู้แทนราษฎร ก็จะเห็นว่าท่านนี้เป็นผู้แทนราษฎรมีสติที่จะกลัดเข็มกลัดเน็คไทอันนั้นได้ ล่างนี้ข้อสังเกตนั้นก็เห็นประโยชน์ที่จะชี้ให้เห็นว่าท่านนั้นคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ข้อสังเกต ๒ ข้อนี้ กระผมไม่เห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรในการบังคับของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องเอาอะไรให้มันฟุ้งเฟ้อ เท่าที่เราออกมาที่เราปฏิบัติให้มันได้ตามกฎหมายอย่างถูกต้องก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นแม้แต่เมื่อเช้านี้กระผมได้พยายามถามข้อขึ้นที่จะอภิปรายในบางข้อ แต่ก็สิ้นสุดไปแล้ว กระผมจะไม่ลงเินไปถึงเวลานั้น จะได้มีโอกาสเอาตอนที่ท่านสังเกตกันทั้งหลายนี้ ข้อสังเกตนี้มันกว้าง กระผมจะสังเกตอย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงจะถือโอกาสอันนี้คิดว่ามันไม่นอกเรื่อง เพราะมันเป็นการสังเกตของกระผมเหมือนกัน คือการสังเกตที่ท่านกระทำในเมื่อเช้านี้แล้วโยงมาถึงประมวลกฎหมายฉบับนั้น ท่านสังเกตแต่เพียงว่า จะหาวิธีขยายฐานการเก็บภาษีออกไป นั่นก็ถือท่านไปมองว่ามีอะไรบ้างที่ยังไม่ได้เก็บภาษี เช่น บุหรี่ เช่น เงินฝากธนาคาร ท่านพยายามจะเก็บภาษีดอกเบ๊ย ท่านไม่ทราบหรือว่าการหมุนของเงินนั้นมันไหลออกจากที่ดอกเบ๊ยต่ำไปยังดอกเบ๊ยสูง ถ้าเราเก็บภาษีจากดอกเบ๊ยในประเทศของเราใน ประเทศอื่นที่ไม่มีการเก็บภาษีดอกเบ๊ย เงินเหล่านั้นจะไหลออกไป การผิดหรือปัญหาต่าง ๆ ของการเงินจะเกิดตามขึ้นมาทันที อันนี้เป็นข้อสังเกต แล้วอีกประการหนึ่ง สิ่งที่เราควรจะทำนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปเอาสิ่งละเอียดละออขึ้นมา แม้แต่การเก็บภาษีเงินได้ของบุคคล ณ ที่ทำการจ่ายนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บ



ภาณี อยากทราบว่านี่ท่านเก็บภาษีชนิดนี้ได้เท่าไร อย่างนี้ต้องมีตัวเลขตายตัวแน่นอนคน  
กระผมทราบว่ามีการคล้ายเดียวกัน คือภาษีหักเก็บ ณ ที่จ่ายนี้แหละเป็นภาษีที่เก็บได้  
ร้อยละสี่เซ็นต์ โดยเฉพาะเงินเดือนของข้าราชการ โดยเฉพาะเงินที่รับจ้างจากรัฐบาลนี้  
เพราะเก็บจากที่จ่าย รัฐบาลเป็นคนจ่าย เพราะฉะนั้นตัวเลขอันนี้จะคงรู้อย่างแน่นอน  
เพราะท่านไม่รู้ท่านมีไปหาเหตุผลอย่างอื่นว่าจะเกิดขยการเก็บค่านี้อย่างนี้ มันไม่มี  
ประโยชน์ สิ่งที่มีประโยชน์ในการเก็บอย่างนี้ก็คือ วิธีการจัดเก็บขณะนี้ ผู้แทนราษฎร  
ได้พูดมาแต่เมื่อเช้าท่านแล้วคนเล่าที่ยกตัวอย่างของแต่ละจังหวัดขึ้นมาเนี่ย เขาได้ยกตัว-  
อย่างให้ท่านเห็นถึงวิธีการจัดเก็บที่ล้มเหลวของรัฐบาล กระผมจะยกตัวอย่างให้ฟัง มีร้าน  
ค้าร้านหนึ่งจะเสียภาษีเพียง ๑๒,๐๐๐ บาท แต่เจ้าหน้าที่ไปบอกว่าเขาจะต้องเสีย ๓๐,๐๐๐  
เรียกมาต้องครบกว่า ๒๐,๐๐๐ เอาใหม่ ๒๐,๐๐๐ เอา แต่ไปชำระเพียง ๑๒,๐๐๐ ได้มา  
อีก ๘,๐๐๐ วิธีการนั้นแหละ ซึ่งรัฐบาลจะต้องแก้โดยปัญหาอันนี้รับส่วน เมื่อเช้านี้ท่าน  
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังนี้บอกกว่าวิธีการของท่านจะยกคงจะเห็นผลเมื่อ ๒ ปี  
อันนั้นเราไม่ต้องรอเพราะอายุของท่านนี้อยู่อย่างมากอีก ๑๑ เดือน เมื่อเลือกตั้งใหม่ท่าน  
ต้องออกจากรัฐบาลแน่นอนไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า  
เราไม่รอไปถึงอีก ๒ ปี ต้องการดูวิธีการแก้ไขปัญหาการเก็บภาษีซึ่งท่านประสบอยู่ในขณะ  
นี้ว่าท่านทำได้อย่างไรหรือไม่ ท่านก็บอกว่าหมดปัญญาแล้วทำไม่ได้แล้ว เก็บอีก ๒,๐๐๐  
ล้านก็ไม่ได้ สิ่งติดหน่วงราชการ ติดการก่อสร้างลงไป ๕ เปอร์เซ็นต์หมด เงิน ๔,๐๐๐  
ล้าน เพราะฉะนั้นภาษีไม่ได้ อย่างนี้ท่านไม่ได้แสดงให้เห็นประชาชนทราบ ท่านปกปิดความ  
ที่ไม่มีสมรรถภาพในการบริหารงานของท่านเอาไว้ เพราะฉะนั้นไม่ต้องมาสังเกตในกฎ-  
หมายฉบับนี้ สังเกตแบบกระผมสังเกตนี้จะเห็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากกว่า ขอบ  
คุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ที่เห็นจะไม่มีอะไรนอกจากเพียงแต่ข้อ  
สังเกตอันนี้จะรับไม่รับท่านนั้น ก็ขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ  
คณะกรรมการการไต่สวนคดีนี้

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๒ คน)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่ไม่เห็นด้วย ไปโดยกลุ่มอื่น  
(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

Digital Object  
National Assembly Library

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านที่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการมี ๑๖๒ ที่ไม่เห็นด้วยมี ๒๒ ผมก็จะได้นำไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปข้อสังเกตนี้ ก็จะขอที่ประชุมเห็นว่า ต่อไปในวันที่จะมีการประชุมในัดหน้าก็ขอความร่วมมือเพีย่งท่านมาประชุมกันให้มาก เพราะได้มีเรื่องสำคัญที่จะเข้าประชุมในวันนั้น สำหรับวันนี้ก็ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

## ผู้จัดรายการประชุม



Digital Object  
National Assembly Library

อรสา เจียมเจริญ  
บุษราคัม สกลวารี  
ปราณี เอกรัตนากุล  
สุดะหนึ่ง ดิเทพารัตน์  
อนงค์ ไช้ประดับ  
อุทุมพร แก้วสมิตย์  
พัทธนี คล้ายสุวรรณ  
รัชนี ชันธิโชติ  
กัลยา พิมพ์เสน

พรรณเบญพา วิไลวงษ์  
ทิพรรัตน์ สาทประดับ  
อัมพา กันทิโกวิทย์  
เกษรา โกญจนาท  
ประภา อ้นองอาจ  
สุชาดา ภมระภา  
รุจิรา เมล็ดแดง  
ภูษงค์ เอกบุตร

สมชาย ดาวอุดม  
สมศรี ใจอ่อนนุ่ม  
ทณิกา ศรีสมวงษ์  
เปรมจิต บุญหล่อ  
สรัญญา จันทรีเวีย  
บังอร แก่นกุล  
บุญพา เผ่าสำราญ  
สุภาภรณ์ มาลัยทิต  
สุจิตรา ทองมา  
เยาวเรศ นวลสกุล  
ประเสริฐ ปิ่นสิน  
กฤษณา มิ่งสุวรรณ  
พัชรี ไชคำพา  
ชลลักษ์ณ์ ธรรมผล  
ศติมา คุ่มมงคล  
สุจิตรา ไกรบุพผา  
กรรณา พิมพ์สุวรรณ



## คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

Digital Object  
National Assembly Library

พลเอก ประสาร อมาตยกุล  
พันเอก วินิต เทศวินศาล  
พลโท เริงฤทธิ์ รุมาคม  
พลเอก วาท ภูษฐานุสรณ์  
พลเอก เกียรติศิลป์ กัลยาณกุล  
พลโท แสง จามรจันทร์  
พลเรือโท ดำรงค์ เศษะนันท์  
พันเอก สมาน ชวนบุญช่วย  
พันเอก สงวน คำวงษา  
นาวาอากาศเอก มนุ อัมรานนท์  
พันเอก ทวีวิทย์ นิยมเสน

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕ (สมัยวิสามัญ)

วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๒๕

พลอากาศเอก ชะรินทร์ หงส์กุล

ประธานรัฐสภา